

1,30 €

www.eksegersi.gr

ΣΕΛΙΔΑ 8

Πυρετώδεις εργασίες για την ολοκλήρωση
ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ

ΣΕΛΙΔΑ 8

Scripta... Verba...

Δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Ή αυτή η κυβέρνηση θα πετύχει ή τα προγράμματα διάσωσης θα αποτύχουν οριστικά.

Αλέξης Τσίπρας

«Προγράμματα διάσωσης» έγιναν τα Μνημόνια και οι εφαρμοστικοί τους νόμοι.

Ιδιοκτησία προγράμματος μπορεί να υπάρξει μόνο όταν υφίστανται ισότιμες σχέσεις μεταξύ των διαπραγματευόμενων μερών.

Γιάννης Δραγασάκης

Εμείς το εφαρμόζουμε, πάντως, έστω και ως... ενοικιαστές και όχι ιδιοκτήτες.

Τα θέματα που αφορούν στην διασφάλιση δίκαιων όρων αμοιβής και εργασίας θα εξακολουθούν να μας απασχολούν και θα συμβάλλουμε σταθερά στην διαμόρφωση δίκαιων όρων αμοιβής και εργασίας στον χώρο της ΕΕ.

Υπουργείο Εργασίας

Μ'όποιον δάσκαλο καθήσεις (Κατρούγκαλο) τέτοια γράμματα θα μάθεις (Αχτσιόγλου).

Δεν υπάρχει πλέον λειτουργία του κράτους προς όφελος των λίγων, δεν υπάρχει λειτουργία του κράτους πίσω από κουρτίνες και κλειστές πόρτες, ούτε ανανέωση της οικογενειοκρατίας στις υπουργικές και πρωθυπουργικές καρέκλες. Αυτές οι αλλαγές έχουν αποτυπωθεί στην οικονομία.

Σωκράτης Φάμελλος

Όταν δεν μπορείς να πεις κάτι πολιτικά ουσιαστικό, καταφεύγεις σε τέτοιες παπάρες.

Αυτή η συμφωνία (σ.σ. του καλοκαιριού του 2015) ήταν αναγκαστική με βάση τα δεδομένα εκείνης της συγκυρίας και τους δεδομένους συσχετισμούς. Αυτή η συμφωνία, η τελευταία (σ.σ. για το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης), δεν κινείται σε μια άλλη λογική. Ακολουθεί εκείνη την λογική κι εγώ δεν συμμερίζομαι όσους με εύκολο τρόπο διατυμπανίζουν ότι μπαίνουμε σε μια άλλη εποχή. Δεν θα έχουμε δηλαδή μία πολιτική η οποία θα έχει μία διαφορετική φιλοσοφία από αυτήν που υπήρχε μέχρι τώρα.

Πάνος Σκουρλέτης

Άλλος ένας διαφωνών με τον σχεδιασμό της προπαγάνδας του μεγάρου Μαξίμου.

Αν συνεχιζόταν το 2015-2017 η πολιτική της περιόδου 2011-2015, η θέση της χώρας θα ήταν σήμερα τελείως διαφορετική.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Ανιάτη περίπτωση.

Πώς θα μπορούσε η Λευκή Βίβλος να μην είναι ένα ουδέτερο και νερόβραστο κείμενο, που βολεύει τους πάντες επειδή ακριβώς δεν παίρνει θέσεις;

Μιχάλης Μητσός

Και κλάμα οι ευρωλιγούρηδες της μπανανίας.

ΡΙΠΕΣ

◆ Μην πυροβολείτε τους λογογράφους ◆ Το αφεντικό τους λέει τι θέλει και αυτοί του γράφουν την ομιλία που θα εκφωνήσει ◆ Πού να ξέρει ο λογογράφος πως πριν καν το αφεντικό τελειώσει την ομιλία που του έγραψε, θα έχει διαψευστεί το κορυφαίο στοιχείο της; ◆ Ο πυρήνας γύρω από τον οποίο τοποθετήσε όλα τα άλλα; ◆ Αν είναι να πυροβολήσετε τον λογογράφο του Τσίπρα, κάντε το για λόγους αισθητικής ◆ Πότε με τις αγορές που θα χορεύουν στο ρυθμό του ζουρνά που θα παίζει ο Τσίπρας ◆ Πότε με τη συμφωνία της ανάπτυξης, που συνθέτει ο Τσίπρας ◆ Καλύτερα θα τα έγραφε ο Καρανίκας ◆ Γιατί όταν είσαι ερωτευμένος με τη Μενεγάκη, όσο να 'ναι μια γείωση με το λαϊκό αίσθημα την αποκτάς ◆ Εμείς μια ιδέα ρίχνουμε, παιδιά ◆ Διώζετε τον ημιμαθή Τσέκερη και δοκιμάστε τον αμαθή Καρανίκα ◆ Πώς κάνουν

οι πρόεδροι των ΠΑΕ όταν διώχνουν έναν προπονητή και δεν έχουν ακόμα βρει τον επόμενο; ◆ Ο Τσίπρας εκτέθηκε ανεπανόρθωτα, αλλά δεν μπορεί να διώξει τον Τσακαλώτο και τον Χουλιαράκη, που δεν τον ενημέρωσαν για τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ ◆ Εκτός αν ενημέρωσαν, αλλά η παιδική χαρά του Μαξίμου συνέχισε αμέριμνη το παιχνίδι της ◆ Απορούμε τι κάνει ο επιφορτισμένος με το συντονισμό του κυβερνητικού έργου, κυρ-Αλέκος ◆ Τελικά, εκείνος που δικαιώθηκε είναι ο Φίλης ◆ Πώς το είχε πει στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ κι έπεσε ο Τζανακόπουλος να τον φάει; ◆ Εχουμε πέσει έξω σε όλες τις εκτιμήσεις μας ◆ Αφού τα πράγματα είναι απλά («ένα δίνουμε, ένα παίρνουμε»), πού στα σκατά κόλλησε η αξιολόγηση; ◆ Δεν ξέρουν πρόσθεση και αφαίρεση; ◆ Πανηγυρίστε Ελληνες ◆ Να υψωθούν σημαίες στα δημόσια

κτίρια, να πέσουν κανονιοβολισμοί από το Λυκαβηττό, να ξεχυθούν τα πλήθη αλαλάζοντα ανά τις οδούς και τις ρύμας της χώρας ◆ Το αξιοότερο τέκνο αυτής της δόλιας πατρίδας, ο Γιώργος Ανδρέα Παπανδρέου, επανεξελέγη πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς ◆ Ομόφωνα, ρε χαϊβάνια, ομόφωνα ◆ Στη Μπογκοτά έγινε η ψηφοφορία ◆ Τι γελάτε, ρε, στη Μπογκοτά είπαμε, όχι στο Μεντεγίν ◆ Και τι θα πει «μόνο κάτι τριτοκοσμικά κόμματα έχουν μείνει πια στη Σοσιαλιστική Διεθνή»; ◆ Ο τίτλος είναι τίτλος και αυτόν τον έχει ο δικός μας ◆ Μπορεί να έχασε το ΠΑΣΟΚ, κρατάει όμως τη ΣΔ ◆ Την έκανε ο Καλογρίτσας από τη Documento ◆ Για στήριξη προσέτρεξε ο Τσίπρας με συνέντευξή του ◆ Δεν το βλέπουμε να μακρομερεύει το φύλλο, όμως ◆ Όπως και το καθημερινό του Χατζηνικολάου ◆ Δύσκολοι καιροί για αστοφυλλάδες

◆ Πόσο να χρεώνει, άραγε, ο μίστερ Νάιαλ Φέργκιουσον για να παίζει τον αβανταδόρο πολιτικών ηγετών; ◆ Πήγε σε εκδήλωση της ΝΔ και χαϊρέτισε τον Κούλη ως τον «επόμενο πρωθυπουργό» ◆ Μετά πήγε στους Δελφούς και δήλωσε πως θα ξανάρθει στην Ελλάδα όταν θα είναι πρωθυπουργός ο Κούλης ◆ Οργάνωσε κι ένα γεύμα του Κούλη με επιχειρηματίες από το εξωτερικό ◆ Δεν μπορείς να πεις, τεράστιος... διανοούμενος ο τύπος ◆ Ανιάρω κατάντησε πια το σόου «Adonis VS Polakis» στη Βουλή ◆ Κάνει ο ένας επίκαιρη ερώτηση, τρέχει ο άλλος να απαντήσει, βρίζονται και φεύγουν ◆ Σε λίγο ούτε θα γελάει κανένας, ούτε θα σιχαίνεται ◆ Απλώς θα αδιαφορεί ◆ Και τότε ελλοχεύει η κατάθλιψη και για τους δύο ◆ Το ίδιο ισχύει για τον Ξυδάκη ◆ Που παίζει το έργο «Ξυδάκης διαψεύδει Ξυδάκη» ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Δελτίο Τύπου του υπουργείου Εξωτερικών (Υπηρεσία Ενημέρωσης και Δημόσιας Διπλωματίας), συνοδευόμενο από τρεις φωτογραφίες, η μία από τις οποίες τραβήχτηκε μέσα σε ναό: «Εθιμοτυπική επίσκεψη στην Μητρόπολη Ζάγκρεμπ και Λιουμπλιάνας πραγματοποιήσε σήμερα, Σάββατο 4 Μαρτίου 2017, ο Υφυπουργός Εξωτερικών, Γιάννης Αμανατίδης. Ο Υφυπουργός Εξωτερικών έγινε δεκτός από τον Μητροπολίτη Ζάγκρεμπ και Λιουμπλιάνας, κ.κ. Πορφύριο, με τον οποίο συζητήσαν θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος». Αρκετές φορές έχουμε σπάσει πλάκα με τον θρησκόληπτο συριζαίο, όμως έχει και η πλάκα τα όριά της. Ειδικά όταν την πληρώνει ο κρατικός προϋπολογισμός.

Κ Αντίθετοι σε οποιαδήποτε αναστολή εφαρμογής του νόμου για τους δασικούς χάρτες δηλώνουν οι Οικολόγοι Πράσινοι. Μ'άλλα λόγια, τάσ-

σονται υπέρ της ανάρτησης και κύρωσης δασικών χαρτών που έχουν φτιαχτεί βάσει του αντιδασικού οπλοστασίου που έχει διαμορφωθεί στη χώρα, ιδιαίτερα κατά τα μνημονιακά χρόνια. Θέλουν και αυτοί δασικούς χάρτες-καρικατούρες, μέσω των οποίων θα αποχαρκτηρίζονται εκατομμύρια στρέμματα δασών και δασικών εκτάσεων, όπως έχουν αποδείξει τα αποκαλυπτικά ρεπορτάζ της εφημερίδας μας. Αξιος ο μισθός τους...

Κ Όπως βλέπετε, το λογότυπο στο βήμα του ομιλητή είναι μεγαλύτερο από το κεφάλι του Μπουμπούκου. Και ευδιάκριτο. Λευκό φόντο, κόκκινο δεύτερο φόντο, λευκά γράμματα. Καρακίτσαριό, αναμφισβήτητο, αλλά αυτό απαιτεί το... κόνσεπτ. Ο τηλεπλασιέ βιβλίων κλήθηκε και εκφώνησε ομιλία σε κοτζάμ London School of Economics. Μην «ψαρώνετε». Μπίζνες κάνει η LSE. Πληρώνεις και παίρνεις αίθουσα με το λογότυπο της σχολής. Δεν ήταν κάποια

επίσημη εκδήλωση της σχολής ή κάποια ημερίδα με διάφορες φίρμες. Τα κολλητάρια του τηλεπλασιέ στο Λονδίνο νοίκιασαν την αίθουσα και αυτός πήγε να μιλήσει, για να βγουν φωτογραφίες και να τραβηχτούν βίντεο. Όπως ακριβώς πλασάρει τα βιβλία στις ζώνες της «τρας» τηλεόρασης, που νοικιάζει.

Κ Το διαβάσαμε στα «Νέα» και δεν είδαμε καμιά διάψευση ή καμιά αγωγή από τον Καμμένο. Μετά το επεισόδιο Καμμένου-Θεοχαρόπουλου (με ανταλλαγή... ήπιων γαλλικών) βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ έλεγε σε πηγαδάκι ότι «μάλλον ο Καμμένος βιάζεται να ψωνίσει». Όχι από το σούπερ μάρ-

κετ, από τα αμερικάνικα μονοπώλια οπλικών συστημάτων.

Κ Ο κυνικός Πρετεντεράκος «εκλαϊκεύει» και στηρίζει τη γραμμή Κούλη. Κάθε κόμμα εξουσίας που βρίσκεται στην αντιπολίτευση πρέπει να έχει ένα καθαρό στίγμα, για να τραβάει ψηφοφόρους, και «να κάνει αφόρητη τη ζωή εκείνων που κατέχουν την εξουσία - αν θέλει να τους διαδεχτεί». Και συμπληρώνει με νόημα: «Ιδίως αν έχει διαγνώσει ότι η κυβέρνηση θα κάνει τα πάντα προκειμένου να μείνει στην εξουσία. Και συνεπώς προσφέρεται να πληρώσει το λογαριασμό ολόκληρο και ολομόναχη». Αυτό ακριβώς χαρακτήρισε τζάμπα μαγκιά ο Βαγγέλας.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η Γαλλία είναι μη μεταρρυθμίσιμη. Εμείς όμως δε θέλουμε να τη μεταρρυθμίσουμε. Οι πολίτες περιμένουν έναν ριζικό μετασχηματισμό.
Εμανουέλ Μακρόν

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

11/3: Ημέρα μνήμης θυμάτων «τρομοκρατίας» 11/3/1971: Βόμβα (ΕΜΑ) στην είσοδο γραφείων εφημερίδας «Εστία» 11/3/1989: Βόμβα σε γαλλική τράπεζα στο Κολωνάκι (Επαναστατική Αλληλεγγύη) 11/3/1993: Βόμβα στην Εφορία Πετρούπολης (17Ν) 11/3/2004: Βόμβες σε αμαξοστοιχίες και σιδηροδρομικούς σταθμούς Μαδρίτης, 192 νεκροί, 1.460 τραυματίες 12/3: Ημέρα κατά λογοκρισίας στο διαδίκτυο, Βενεζουέλα: Ημέρα σημαίας 12/3/1979: Εμπρησμός δυο λεωφορείων στο Μεταξουργείο (ΕΛΑ) 12/3/1991: Η αλβανική κυβέρνηση δίνει χάρη σε όλους τους πολιτικούς κρατούμενους 12/3/1998: Βόμβες σε αντιπροσωπείες αυτοκινήτων (17Ν) 13/3: Ημέρα νεφρού, ημέρα δράσης σιδηροδρομικών,

πρωτοχρονιά Κούρδων 13/3/1958: Απολύονται 133 κομμουνιστές από τον Άγιο Ευστράτιο 13/3/1991: Εκτέλεση αμερικανού λοχία Ronald Stewart (17Ν) 13/3/1996: Ο Κωνσταντίνος Μητσότακης ζητά στη Βουλή την αποφυλάκιση των χουντικών 13/3/2004: Θάνατος 36χρονου υπό απέλαση Πολωνού Γιαντιέους Κότσεβα στα κρατητήρια ΑΤ Βύρωνα 14/3: Ημέρα μπριζόλας και πεολεχίας, ημέρα αριθμού «π» 14/3/1945: Χίτες χτυπούν αγρότες στη Βέροια, επτά νεκροί 14/3/1974: Σύλληψη 27 μελών ΚΝΕ και ΑντιΕΦΕΕ σε Πειραιά και Θεσσαλονίκη 14/3/1987: Εκτέλεση ιταλού γενικού διευθυντή διαστημικών ερευνών και εξοπλισμών Λίτσιο Τζοτζίερί (Μαχητική Κομμουνιστική Ένωση) 14/3/2004: Αποτυχημένη βομβιστική

επίθεση Επαναστατικού Αγώνα σε υποκατάστημα «Citibank» στο Ψυχικό 15/3: Ημέρα επαφής, ημέρα κατά αστυνομικής βίας, ημέρα καταναλωτή, ημέρα ύπνου 15/3/1971: Δίκη Ελληνικού Απελευθερωτικού Στρατού, τέσσερις καταδίκες 15/3/1995: Δύο ρουκέτες κατά εγκαταστάσεων «Mega Channel» στην Παιανία (17Ν) 15/3/2006: Θάνατος Γεώργιου Ράλλη 16/3/1967: Καταδίκη 21 στρατιωτικών για την υπόθεση «Ασπίδα» 16/3/1979: Τραυματισμός και σύλληψη επικηρυγμένου βομβιστή της ακροδεξιάς Αντώνη Πρωτοπαπά 16/3/1994: Βόμβες στο Ελληνικό Κέντρο Ευρωπαϊκών Μελετών και στο Γαλλικό Ινστιτούτο (ΕΛΑ-1η Μάη) 17/3: Ιρλανδία: Εθνική γιορτή 17/3/1992: Βόμβες σε δύο αυτοκίνητα της ΕΟΚ και τράπεζα (ΕΛΑ-1η Μάη).

«Σκληρό ροκ» σε δικομματικό τέμπο

Παλιά έλεγαν ότι δε γίνεσαι «πρωθυπουργίσμος», αν μόλις εκλεγείς αρχηγός κόμματος της αστικής αντιπολίτευσης, δεν κάνεις μερικές θεαματικές διαγραφές. Διότι μόνο έτσι θα σφίξουν οι κώλοι και θα μαζευτούν οι εσωκομματικοί σου αντίπαλοι. Αυτό λεγόταν κυρίως για τη ΝΔ, που μετά το πέραςμα του ιδρυτή της στην προεδρία της Δημοκρατίας, άλλαζε τους αρχηγούς σαν τα πουκάμισα (Ράλλης, Αβέρωφ, Μητσotάκης, Εβερτ, Καραμανλής). Ο Καραμανλής ο νεότερος, για παράδειγμα, διέγραψε τον αντίπαλό του στις εκλογές για την προεδρία του κόμματος Γ. Σουφλιά, καθώς και τους πρώην υπουργούς Στ. Μάνο και Β. Κοντογιαννόπουλο και για ένα χρόνο άλλους τρεις βουλευτές (Α. Παπαληγούρα, Π. Τατούλη και Ν. Κάκκαλο), κάνοντας μια επίδειξη πυγμής, που εδραίωσε την αυτοκρατορία του στη ΝΔ. Βέβαια, είχε τη στήριξη του θείου του και των βαρόνων του καραμανλισμού, που ακόμα ήταν πολιτικά ενεργοί.

Αντίθετα, ο Κούλης δεν τολμά ούτε τον Κασαπίδη να διαγράψει και απλώς τον... ανασηματίζει από τομεάρχη. Όσο για τον Βαγγέλα, που χαρακτήρισε τον αρχηγό της ΝΔ και την παρέα του «τζάμπα μάγκες», ούτε που τολμά να τον αγγίξει. Περιορίστηκε, λοιπόν, να στείλει μηνύματα σε κάτι δευτεροκλασάτους, όπως η Παπακώστα, σε μια προσπάθεια να δείξει ότι είναι... αρχηγάρα. «Οποιος δεν μπορεί ή δεν θέλει να ακολουθήσει ή νιώθει ότι πρέπει να συμβιβαστεί με τη σημερινή τυχοδιωκτική ομάδα που κυβερνά τη χώρα θα μείνει πίσω», διασάλπισε ο Κούλης, μαζεύοντας τους τομεάρχες (εν είδει γλαστρών σε τηλεοπτικό ντεκόρ), λίγη ώρα πριν εκφωνήσει ο Τσίπρας το δικό του λογύδριο στους υπουργούς (που επίσης χρησιμοποιούνται σαν γλάστρες σε τηλεοπτικό ντεκόρ).

Ηταν μόνο μια προσπάθεια να ενισχύσει το αρχηγικό του προφίλ; Νομίζουμε πως ήταν και κάτι περισσότερο. Υποψιάζεται ότι οι Τσιπραίοι μπορεί να καταφέρουν να βγάλουν καμιά διетία ακόμα, διάστημα που είναι πολύ μεγάλο για ένα κόμμα που εδώ και ένα χρόνο ζητάει εκλογές. Κάποιοι θ' αρχίσουν να γκρινιάζουν, άλλοι θα ψάχνουν τρόπους προσωπικής προβολής τους, ο ένας θα κάνει το κοντό του κι ο άλλος το μακρύ του, με κίνδυνο η ΝΔ να μετατραπεί σ' έναν πλαδαρό μηχανισμό, με «κουρασμένα» στελέχη κι έναν αρχηγό υπό αμφισβήτηση. Γι' αυτό προσπαθεί να μαζέψει από τώρα τα λουριά και μάλλον δε θα διαστάσει να τραβήξει και καμιά διαγραφή δευτεροκλασάτου προκειμένου να φοβίσει τους υπόλοιπους και να τους υπο-

χρεώσει να στοιχηθούν πίσω από τον ίδιο και την επιτελική ομάδα που έχει δημιουργήσει.

Η πλάκα είναι πως η Παπακώστα δεν είπε τίποτα το διαφορετικό απ' αυτό που μέχρι πρότινος έλεγαν ο πρώτος αντιπρόεδρος Κ. Χατδηδάκης και ο τομεάρχης Οικονομικών Χ. Σταϊκούρας. Οτι δηλαδή η ΝΔ είναι ένα υπεύθυνο ευρωπαϊκό κόμμα και όταν η κυβέρνηση φέρει στη Βουλή για ψήφιση τα μέτρα που θα συμφωνήσει με τους δανειστές, θα τα δει ένα προς ένα, και αν υπάρχουν κάποιες μεταρρυθμίσεις που συμφωνεί, θα τις ψηφίσει. Αυτή ήταν τότε η γραμμή του Κούλη, μετά την άλλαξε, όμως η Παπακώστα είτε δεν το πήρε χαμπάρι είτε θέλησε να πάρει τα «πέντε λεπτά δημοσιότητας», εν γνώσει της ότι θα γίνει ντόρος γύρω από τη «διαφοροποίησή» της. Βάζουμε τη λέξη «διαφοροποίηση» εντός εισαγωγικών, γιατί συνήθως κάτι τέτοια κρατούν ελάχιστα. Μετά τα μαζεύουν οι ίδιοι οι «διαφοροποιηθέντες», συχνά χωρίς να χρειάζονται καν αυστηρή προειδοποίηση από την ηγεσία.

Η προηγούμενη γραμμή του Κούλη (θα ψηφίσουμε τις μεταρρυθμίσεις με τις οποίες συμφωνούμε) δεν ήταν κάτι καινούργιο. Ηταν αυτό που έκανε ο Σαμαράς το 2010-11. Ψήφισε κάποια άρθρα από τους εφαρμοστικούς νόμους του πρώτου Μνημονίου που κατέθετε στη Βουλή η κυβέρνηση Παπανδρέου. Το διατυμπανίζει κιόλας, προσπαθώντας να αποκρούσει τις κατηγορίες που δέχονταν από αστικούς κύκλους στην Ελλάδα, αλλά

και από τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες. Ο κόσμος τότε ήταν στους δρόμους, η κυβέρνηση Παπανδρέου έδειχνε εύθραυστη και το κεφάλαιο απαιτούσε από τον Σαμαρά να στηρίξει τη μνημονιακή πολιτική. Αυτός, κοιτάζοντας το προσωπικό και το κομματικό συμφέρον, προσπαθούσε να κρατήσει άμυνα. Ελεγε τις παπάρες των «Ζαπείων» και παράλληλα ψήφιζε μερικές μνημονιακές διατάξεις, για να μην τον κατηγορούν ότι προτάσει το κομματικό συμφέρον. Μέχρι που το Νοέμβριο του 2011 η Μέρκελ με τον Σαρκοζί «έφαγαν» τον Παπανδρέου (ο οποίος από τον Ιούνιο της ίδιας χρονιάς είχε δείξει διατεθειμένος να παραδώσει την πρωθυπουργία) και ο Σαμαράς υποχρεώθηκε να μπει στη συγκυβέρνηση του Παπαδήμου (ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ).

Το 2017, όμως, δεν είναι 2010. Η μνημονιακή πλειοψηφία (συμπολίτευση και αντιπολίτευση) είναι πλέον δεδομένη. Η ΝΔ ψήφισε το τρίτο Μνημόνιο, ο Τσίπρας τους εξαπάτησε και πήγε σε εκλογές για να εξασφαλίσει δεύτερη θητεία, επομένως νομιμοποιούνται να κρατούν μια άτεγκτη αντιπολιτευτική στάση, λέγοντας στον Τσίπρα: ή ψήφισέ τα ή παραιτήσου να τα ψηφίσουμε εμείς. Κι όταν ρωτιέται, τι θα κάνει με τα μέτρα που θα ψηφίσει τώρα ο Τσίπρας, φροντίζει να ξεκαθαρίσει με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι η ΝΔ δεν είναι σαν τον ΣΥΡΙΖΑ, να λέει ότι θα σκίσει τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους («εμείς δεν κάνουμε λαϊκιστική πολιτική και δεν θα πούμε ποτέ αυτά που έλεγε ως

αντιπολίτευση ο κ. Τσίπρας. Οι συμφωνίες της χώρας δεσμεύουν και τις επόμενες κυβερνήσεις»). Βέβαια, για λόγους κοινωνικής δημαγωγίας συμπληρώνει ότι «θα κάνουμε μια ειλικρινή συζήτηση με τους πιστωτές μας και θα διεκδικήσουμε περισσότερο δημοσιονομικό χώρο, μικρότερα πλεονάσματα, περισσότερες φοροαπαλλαγές, διότι θα είμαστε αξιόπιστοι στο μέτωπο των μεταρρυθμίσεων».

Απότι φαίνεται, αυτά ο Κούλης τα εξήγησε και στους Μέρκελ και Σόιμπλε, που τον δέχτηκαν στο Βερολίνο και μάλλον πήρε την έγκρισή τους για τη συγκεκριμένη αντιπολιτευτική τακτική. Στην παρούσα φάση, η ΝΔ δεν έχει άλλη λύση. Αν οι Τσιπραίοι μπορούν να βγάλουν καιρό ακόμα στην κυβέρνηση, τότε η ΝΔ θα αυτοκτονούσε πολιτικά αν ψήφιζε μαζί τους την παράταση του Μνημονίου και τα νέα μέτρα (έστω και εν μέρει). Με τι μούτρα θα έκαναν μετά αντιπολίτευση στον ΣΥΡΙΖΑ; Γι' αυτό και μετά την αρχική ταλάντευση, αποφάσισαν να περάσουν σε γραμμή πλήρους καταψήφισης της συμφωνίας που θα υπογράψουν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αφήνοντας σ' αυτούς όλη την ευθύνη.

Ταυτόχρονα, το επιτελείο του Κούλη ανέβασε τα ντεσιμπέλ του σκληρού ροκ, σε μια προσπάθεια να αλλάξει την ατζέντα. Η ατζέντα των Τσιπραίων λέει: ποντάρτε ότι δε θα κλείσει η αξιολόγηση, βάλατε όλα τ' αυγά στο ίδιο καλάθι και χάσατε, γιατί εμείς θα κλείσουμε την αξιολόγηση. Η ατζέντα που προσπαθεί να βάλει η ΝΔ, ανεβάζοντας τους τόνους, λέει: είστε ανίκανοι και πρόθυμοι να υπογράψετε τα πάντα. Κι επειδή οι δανειστές δεν σας έχουν εμπιστοσύνη (όπως θα είχαν σ' εμάς), σας ζητούν όλο και περισσότερα, με αποτέλεσμα να συνεχιστεί η ύφεση. Γι' αυτό φύγετε, ν' αναλάβουμε εμείς.

Στην ίδια γραμμή κινείται αναγκαστικά και το ΠΑΣΟΚ με τους συμμάχους του. Όταν ο Κούλης κρατάει αυτή τη γραμμή, δε θα μπορούσε το ΠΑΣΟΚ να κάνει κάτι το διαφορετικό. Όμως, έτσι όπως διαμορφώνεται το πολιτικό σκηνικό από τους δύο (δικομματικό, με υψηλούς τόνους) τα περιθώρια αυτόνομης παρουσίας του ΠΑΣΟΚ μικραίνουν. Με αποτέλεσμα να μην ξεφεύγει κάποιες φορές από τη γελοιότητα και τη γραφικότητα, όπως συνέβη με τα... ποδοσφαιρικά. Αντάλλαξαν ο Τσίπρας με τον Κούλη tweets για τη Μπαρτσελόνα και την Παρί-Σεν-Ζερμέν και πήγε να μπει σφήνα η Φώφη δηλώνοντας... Εθνική Ελλάδας!

ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ έχουν κάθε λόγο να κρατήσουν την πολιτική αντιπαράθεση σε καθαρά δικομματικό επίπεδο.

Κυβέρνηση σε κρίση

Πάει ο Καμμένος στη Βουλή, πλακώνεται με τον Θεοχαρόπουλο (ΔΗΣΥ - ΔΗΜΑΡ) για εξοπλισμούς, Ιμία και τα παρόμοια, και στη συνέχεια, περνάει από την αίθουσα των κοινοβουλευτικών συντακών όπου, off the record, πετάει πολιτική «βόμβα μεγατόνων»: υπάρχουν πληροφορίες ότι τον προσεχί Ιούνιο η Τουρκία θα οργανώσει θερμό επεισόδιο στα κυπριακά χωρικά ύδατα, καθώς θα ξεκινήσει η γεώτρηση της TOTAL. Θα κάνει το επεισόδιο στην Κύπρο, γιατί στο Αιγαίο δεν την παίρνει να κάνει τίποτα, καθώς η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (ο στρατάρχης Καμμένος, δηλαδή) έχει «φορτώσει» τα νησιά με στρατό. Όταν ανέλαβε η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, η πληρότητα των θέσεων στα ελληνικά νησιά ήταν 17% και τώρα έχει ανέβει στο 48%. Η δήλωση έγινε όχι για να μη μεταδοθεί, αλλά για να μεταδοθεί αποδιδόμενη σε υψηλόβαθμο πολιτικό παράγοντα του ΥΕΘΑ.

Φυσικά, ακόμα και οι πιο αδαείς συντάκτες «ζωγράφισαν» την είδηση με τέτοιο τρόπο ώστε να φαίνεται πως την έκανε ο Καμμένος. Κι έτρεχαν ο υπουργός Αμυνας και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος της κυπριακής κυβέρνησης να σβήσουν τη φωτιά που τους είχε ανάψει ο Καμμένος, με καθησυχαστικές δηλώσεις και διαψεύσεις για την ύπαρξη σχετικών πληροφοριών. Στην Κύπρο δε σεβάστηκαν το off the record. Οι κυπριακές εφημερίδες αναφέρονταν σε δηλώσεις Καμμένου περί θερμού επεισοδίου όταν η γαλλική TOTAL θα ξεκινήσει τη γεώτρηση, ενώ το προεδρικό μέγαρο διέρρηξε τη δυσαρέσκειά του και την είδηση ότι υπήρξε επικοινωνία με τον Κοτζιά, από τον οποίο η κυπριακή προεδρία ζήτησε «μεγαλύτερη σωφροσύνη» σε τέτοιου είδους δηλώσεις.

Από το Μαξίμου δεν υπήρξε η παραμικρή αντίδραση. Ο Καμμένος βρίσκεται στο απυρόβλητο, γιατί απ' αυτόν εξαρτάται η επιβίωση της συγκυβέρνησης. Δόθηκε μόνο εντολή στον Βίτσα να βγει και να κάνει ένα προσεκτικό άδειασμα του Καμμένου, δηλώνοντας σε ραδιοφωνικό σταθμό ότι «δεν υπάρχει πληροφόρηση για επικείμενο θερμό επεισόδιο στην Κύπρο... μένω στη δήλωση του κύπριου εκπροσώπου».

Περιττεύει να πούμε ότι ακόμα και αν υπάρχουν τέτοιες πληροφορίες σε μια κυβέρνηση, δε βγαίνει ένας υπουργός να τις διατυμπανίσει. Όταν πρόκειται, όμως, για μια κυβέρνηση σε κρίση και για έναν υπουργό που ξέρει ότι το κόμμα του δύσκολα θα ξαναμπει στη Βουλή και γι' αυτό πρέπει να «περιχαράκώσει» τμήμα του ακροδεξιού ακροατηρίου, όλα πρέπει να τα περιμένει κανείς. Ο Καμμένος θέλει να δείξει πως έχει κάνει «αστακούς» τα νησιά. Για να το κάνει πιο αληθοφανές, είπε ό,τι είπε για επικείμενο θερμό επεισόδιο στον Κύπρο.

Κόμμα σε κρίση

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Νίκος Ξυδάκης, πολιτικά ανύπαρκτος μέχρι να τον πάρουν οι Τσιπραίοι και από υπάλληλο του Συγκροτήματος Αλαφούζου να τον κάνουν υπουργό και στη συνέχεια βουλευτή (με εξασφαλισμένη -λόγω λίστας- εκλογή) και ξανά υπουργό, εφαρμόζει μια τακτική ενίσχυσης του πολιτικού του προφίλ, ώστε να κατοχυρωθεί ως παράγοντας στην αστική πολιτική (από «μηδενικό» να γίνει «κάτι»). Από τη στιγμή που εκδιώχτηκε από την κυβέρνηση και έχασε την υπουργική προβολή, ο μόνος τρόπος για να ενισχύσει το ανύπαρκτο μέχρι πρότινος πολιτικό προφίλ του, είναι να το παίζει «αντιρρησίας». Πάντοτε σε δευτερεύοντα ζητήματα και ποτέ στα βασικά ζητήματα της ακολουθούμενης πολιτικής.

Όταν λοιπόν ο Ξυδάκης λέει ότι «η ΕΡΤ είναι τραγική όπως είναι, είναι τριτοκοσμική αυτή τη στιγμή και γενικά δεν υπάρχει κανένας τηλεοπτικός σταθμός που να κάνει πρωτογενή έρευνα, δεν υπάρχει καμία εφημερίδα που να κάνει σοβαρή αρθρογραφία», επιδιώκει να κάνει ντόρο γύρω από το όνομά του. Ξέρει πως η ΕΡΤ είναι μια από τις «ιερές αγελάδες» του ΣΥΡΙΖΑ, οπότε το «τσιγκλισμά» του έχει εξασφαλισμένη τη δημοσιότητα (θετική και αρνητική). Το ότι αποκαλύπτει και ένα κραυγαλέο σύμπλεγμα μεγαλείου (από τότε που έφυγε αυτός από τον αστικό Τύπο έχει να υπάρξει σοβαρή αρθρογραφία!) δε θα μας απασχολήσει εδώ.

Το ότι ο Ξυδάκης, μια μέρα μετά τις δηλώσεις του, καλείται στην ΕΡΤ για να γλείψει εκεί που μόλις είχε φτύσει («την ΕΡΤ την τιμώ και την αγαπώ»), δεν μας προκάλεσε καμιά έκπληξη. Το ίδιο έκανε και την προηγούμενη φορά που έκανε ντόρο γύρω από το πρόσωπό του. Αυτός είναι... στοχαστής, που ανοίγει θέματα για συζήτηση. Οι άλλοι φτάνει που είτε δεν τον καταλαβαίνουν είτε διαστρεβλώνουν τα όσα κατά καιρούς λέει.

Το καινούργιο είναι η... οργή του προέδρου της ΕΡΤ Διονύση Τσακνή που «την έπεσε» στον Ξυδάκη. Ο... αγωνιστής Τσακνής κατηγορήσε τον Ξυδάκη ότι προσπαθεί «να συναντηθεί» με «ένα κάπως θολό αριστερό ακροατήριο! Ενώ ο ίδιος ο Τσακνής είναι διαυγέστατος (όχι σαν εμάς τους... θολωμένους): και τη μνημονιακή πολιτική υπερασπίζεται και τη λειτουργία της ΕΡΤ ως ντουντούκας των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που συναγωνίζεται επάξια την αλήστου μνήμης ΨΕΝΕΔ. Το μόνο που δεν υπερασπίζεται ο Τσακνής είναι... η μισθάρα του. Ο άνθρωπος αγωνίζεται για το... σοσιαλιστικό μετασχηματισμό.

8 Μάρτη - Διεθνής Μέρα της Γυναίκας

Η απελευθέρωση της γυναίκας θα είναι κομμουνιστική ή δε θα υπάρξει

Η «ημέρα χωρίς τη γυναίκα» αποτέλεσε το κύριο σλόγκαν του κινήματος Women's March, που ξεκίνησε με διαδηλώσεις σε διάφορες αμερικάνικες μεγαλουπόλεις τον περασμένο Γενάρη και συνεχίστηκε την περασμένη Τετάρτη, Μέρα της Γυναίκας, με περισσότερο αντικυβερνητικό χαρακτήρα, λόγω Τραμπ. Το κίνημα αυτό κάλεσε τις γυναίκες σε γενική απεργία (από πληρωμένη ή απλήρωτη εργασία) στις 8 του Μάρτη. Τη μέρα εκείνη, σύμφωνα με την ιστοσελίδα του κινήματος (<https://www.womensmarch.com/march-8th-faq/>), οι διαμαρτυρίες των γυναικών θα έπρεπε να εκφραστούν με έναν από τους παρακάτω τρόπους:

1. Οι γυναίκες να πάρουν πληρωμένη ή απλήρωτη άδεια από την εργασία.

2. Να αποφύγουν τα ψώνια για μία μέρα (με εξαίρεση μικρές επιχειρήσεις ιδιοκτησίας γυναικών ή μειονοτήτων).

3. Να φορέσουν κόκκινο μπλουζάκι με έκφραση αλληλεγγύης στη δράση «Μια μέρα χωρίς γυναίκα».

Στις βασικές αρχές του κινήματος (βλ. <https://www.womensmarch.com/principles/>) αναφέρεται ότι τα γυναικεία δικαιώματα είναι ανθρώπινα δικαιώματα και τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι με τη σειρά τους γυναικεία δικαιώματα κι ότι θα πρέπει να δημιουργηθεί μία κοινωνία στην οποία οι γυναίκες –συμπεριλαμβανομένων των μαύρων γυναικών, των αυτόχthonων γυναικών, των φτωχών γυναικών, των μεταναστριών, των ανάπηρων γυναικών, των μουσουλμάνων γυναικών, των λεσβιών και των τρανσέξουαλ- θα είναι ελεύθερες και ικανές να φροντίζουν και να ανατρέφουν τις οικογένειές τους (όπως κι αν έχουν σχηματιστεί, αυτές) σε ασφαλή και υγιή περιβάλλοντα, ελεύθερα από δομικά εμπόδια. Βασική αρχή είναι επίσης μια οικονομία με διαφάνεια, υπευθυνότητα, ασφάλεια και δικαιοσύνη και ότι όλες οι γυναίκες θα πρέπει να αμείβονται ισότιμα, με πρόσβαση σε υπηρεσίες φροντίδας των παιδιών τους, πληρωμένη άδεια, πληρωμένες ημέρες ασθενείας, περίθαλψη και υγιείς εργασιακές συνθήκες. Γι' αυτό λοιπόν, το κίνημα διεκδικεί αλλαγές στο Σύνταγμα των ΗΠΑ, που θα τροποποιήσουν ριζικά το κεφάλαιο για τα ίσα δικαιώματα.

Είναι θλιβερό να διαβάσει κανείς τα κείμενα «αρχών» φεμινιστικών οργανώσεων και να διαπιστώνει πόσο πίσω είναι σε σχέση ακόμα και με τους ουτοπικούς σοσιαλιστές του 19ου αιώνα. Όπως για παράδειγμα τον Ρομπερτ Ουεν (τον άνθρωπο που θεωρείται ο εμπνευστής των νηπιαγωγείων στη Βρετανία), που θεωρούσε ότι τα μεγάλα εμπόδια που έκλειναν το δρόμο στην κοινωνική μεταρρύθμιση ήταν: **η ατομική ιδιοκτησία, η θρησκεία και η σύγχρονη μορφή του γάμου**. Ο ίδιος επιτέθηκε ανελέητα και στα τρία, γι' αυτό και από πλούσιος κατέληξε

να γίνει εργάτης για τα τελευταία 30 χρόνια της ζωής του.

Ο σημερινός φεμινισμός, όμως, όπως εκφράζεται από τέτοια κινήματα, δεν έχει τόσο ανατρεπτικούς στόχους! Αυτό που ζητά είναι μια αναγνώριση του ρόλου της γυναίκας στο πλαίσιο του σημερινού συστήματος και «ένα δίκαιο μεροκάματο σε μια δίκαιη εργάσιμη μέρα», όχι όμως την κατάργηση του συστήματος της μισθωτής σκλαβιάς.

Δράσεις όπως οι γυναικείες απεργίες για την ικανοποίηση αιτημάτων όπως η πληρωμή μισθού στις γυναίκες για τη δουλειά στο σπίτι, μπορεί να πλάσονται ως «ριζοσπαστικές», είναι όμως καταδικασμένες σε αποτυχία, όχι μόνο γιατί δεν τυγχάνουν πλατιάς αποδοχής από τις γυναίκες, αλλά γιατί βασίζονται σε μία θεώρηση της πραγματικότητας, που δεν έχει καμία σχέση μ' αυτήν. Πώς, για παράδειγμα, θα ήταν δυνατόν μια γυναίκα που δεν εργάζεται αλλά κρατάει το σπίτι να αφήσει τα ανήλικα παιδιά της ατάιστα ή άρρωστα χωρίς να τα φροντίσει; Για να τιμωρήσει ποιον, άλλωστε; Το αφτί των καπιταλιστών δεν πρόκειται να ιδρώσει καθόλου, αφού η παραγωγή τους θα συνεχιστεί κανονικά, είτε είναι σιδερωμένα είτε όχι τα παντελόνια των εργατών τους.

Η άποψη ότι η γυναίκα παράγει αξίες στο σπίτι, παράγοντας την εργατική δύναμη (δηλαδή τις φυσικές και πνευματικές ανθρώπινες ικανότητες που χρειάζονται για την παραγωγή των αγαθών στο εργοστάσιο), άποψη που δυστυχώς έχουν ορισμένες φεμινίστριες, οδηγεί στον πλήρη παραλογισμό. Γιατί αυτό που δε μπορούν να καταλάβουν οι υποστηρικτές της είναι πως η εργατική δύναμη δεν παράγεται όπως τα άλλα αγαθά. Είναι φυσική ικανότητα του ανθρώπου, που μπορεί ο ίδιος να παράγει μέσα από τη στοιχειώδη διατροφή του. Είναι σα να λες ότι τα τρόφιμα παράγουν αξίες, γιατί παράγουν εργατική δύναμη! Από την άλλη, αν οι γυναίκες που φροντίζουν τους άντρες τους παράγουν εργατική δύναμη, γιατί να μην πούμε το ίδιο και για τους άντρες που ζουν μόνοι τους; Θα έπρεπε κι αυτοί να πάρουν πρόσθετο μισθό γιατί «παράγουν» την εργατική τους δύναμη;

Μια άλλη, αρκετά διαδεδομένη άποψη είναι ότι οι γυναίκες-νοικοκυ-

ρές εργάζονται ΑΜΙΣΘΙ. Όμως αυτό δεν μπορεί να σταθεί σε μια στοιχειώδη ανάλυση της πραγματικότητας. Γιατί και οι νοικοκυρές καταναλώνουν προϊόντα (ρούχα, παπούτσια, τροφή, ηλεκτρικό ρεύμα, προϊόντα καλωπισμού κτλ), που πληρώνονται από το μισθό του εργάτη-άντρα τους. Μισθό που δίνει ο καπιταλιστής, όχι επειδή συμπονά τον εργάτη, αλλά επειδή καταλαβαίνει ότι θα πρέπει να πληρώσει όχι μόνο γι' αυτόν αλλά και για τη συντήρηση της οικογένειάς του (των παιδιών και της γυναίκας του).

Η εργασία των γυναικών στο σπίτι δεν παράγει αξίες προς ανταλλαγή, αλλά αξίες χρήσης. Αυτό δε σημαίνει ότι οι γυναίκες «κάθονται». Απλά, δε βγαίνουν στην αγορά εργασίας για να πουλήσουν την εργατική τους δύναμη. Εφόσον δε συμβαίνει αυτό, δεν υπάρχει κάποιος από τον οποίο να μπορούν να διεκδικήσουν μισθό και να κάνουν απεργία, δεν κοινωνικοποιούν την εργασία τους.

Αντί οι φεμινίστριες να έχουν ως όραμα την επαναστατική αλλαγή της οικονομικής πραγματικότητας και την κατάργηση της οικογένειας ως «κυττάρου» της κοινωνίας, ζητούν μια πληρωμή στις νοικοκυρές για το αλυσόδεμά τους στο νοικοκυριό. Σε συνθήκες άκρατου ατομισμού, αυτό θεωρείται απόλυτα φυσικό. Το νοικοκυριό αποτελεί μια καθαρά ιδιωτική υπόθεση. Και η εργασία της γυναίκας σ' αυτό καμία σχέση δεν έχει με την εργασία έξω. Η τελευταία, όχι μόνο την κοινωνικοποιεί, αλλά δημιουργεί τους όρους για να μπορέσει η γυναίκα (μαζί με τον άντρα σύντροφό της) να αγωνιστεί για την ανατροπή των καπιταλιστικών σχέσεων ιδιοκτησίας, εκμετάλλευσης και καταπίεσης.

Γράφει για το γυναικείο ζήτημα ο Φρίντριχ Ενγκελς, στο έργο του «Η καταγωγή της οικογένειας, της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους»: «Η ανατροπή της μητριαρχίας ήταν η **κοσμοϊστορική ήττα του γυναικείου φύλου**. Ο άντρας πήρε το πηδάλιο και στο σπίτι, η γυναίκα ταπεινώθηκε, υποδουλώθηκε, έγινε σκλάβια των ορέξεών του και απλό εργαλείο για την παραγωγή παιδιών. Την ταπεινωμένη αυτή θέση της γυναίκας, όπως προβάλλει ανοιχτά ιδίως στους Έλληνες της ηρωικής και ακόμα περισσότερο της κλασικής εποχής, σιγά-σιγά την εξωράισαν υποκριτικά και ακόμα που

και που της δώσανε πιο απαλή μορφή, καθόλου όμως δεν την κατήργησαν».

Αφού περιγράψει τη γέννηση της μονογαμικής οικογένειας, ο Ενγκελς καταλήγει: «Ήταν η πρώτη μορφή οικογένειας που δε στηριζόταν σε φυσικούς μα σε οικονομικούς όρους, δηλαδή στη νίκη της ατομικής ιδιοκτησίας πάνω στην αρχική φυσική κοινή ιδιοκτησία. Η κυριαρχία του άντρα στην οικογένεια και η παραγωγή παιδιών, που να μπορούν να είναι μονάχα δικά του, και που προορίζονταν να κληρονομούν τα πλούτη του, αυτοί μονάχα ήταν οι αποκλειστικοί σκοποί της μονογαμίας, που οι Έλληνες τους έκφραζαν απερίφραστα (...) Έτσι η μονογαμία καθόλου δεν μπαίνει στην ιστορία σαν συμφιλίωση του άντρα και της γυναίκας, και πολύ λιγότερο σαν η ανώτατη μορφή της. Αντίθετα. Εμφανίζεται σαν υποδούλωση του ενός φύλου από το άλλο, σαν κήρυξη πολέμου ανάμεσα στα δύο φύλα, πολέμου άγνωστου σ' όλη την προϊστορία. Σε ένα παλιό ανέκδοτο χειρόγραφο (σ.σ. αναφέρεται στη «Γερμανική Ιδεολογία») που το γράψαμε ο Μαρξ κι εγώ το 1846, βρίσκω τα παρακάτω: «Ο πρώτος καταμερισμός της εργασίας είναι ο καταμερισμός της εργασίας ανάμεσα στον άντρα και την γυναίκα για την παραγωγή παιδιών». Και σήμερα μπορώ να προσθέσω: Η πρώτη ταξική αντίθεση που εμφανίστηκε στην ιστορία συμπίπτει με την ανάπτυξη του ανταγωνισμού του άντρα και της γυναίκας στη μονογαμία, και η πρώτη ταξική καταπίεση με την καταπίεση του γυναικείου φύλου από το αντρικό. Η μονογαμία ήταν μία μεγάλη ιστορική πρόοδος, ταυτόχρονα όμως, πλάι στη δουλειά και τον ατομικό πλούτο, εγκαίνιασε την εποχή που κρατά ως τα σήμερα και όπου κάθε πρόοδος είναι μαζί και μία σχετική πσιωδρόμηση, όπου η προκοπή και η ανάπτυξη του ενός κατορθώνεται με τον πόνο και την καταπίεση του άλλου».

Ο Ενγκελς και ο Μαρξ δεν ηθικολογούν, αλλά εξηγούν την εξέλιξη της ιστορίας βάσει της υλικής της βάσης. Ταυτόχρονα δε διστάζουν να στηλιτεύσουν αδυσώπητα την καταπίεση της γυναίκας, που γεννήθηκε ταυτόχρονα με τη γέννηση της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής: «Στο παλιό κομμουνιστικό νοικοκυριό, που περιελάμβανε πολλά αντράγυνα με τα παιδιά τους, η διεύθυνση του νοικοκυριού, που είχε ανατεθεί στις γυναίκες, ήταν εξίσου δημόσιο, κοινωνικά αναγκαίο λειτουργήμα όπως και η εξεύρεση μέσων διατροφής από τους άντρες. Με την πατριαρχική οικογένεια και ακόμα περισσότερο με τη μονογαμική ξεχωριστή οικογένεια άλλαξαν τα πράγματα. Η διοίκηση του νοικοκυριού έχασε το δημόσιο χαρακτήρα της. Επαψε να ενδιαφέρει την κοινωνία. Η γυναίκα, παραμερισμένη από τη συμμετοχή στην κοινωνική παραγωγή, έγινε η πρώτη υπηρέτρια. Μονάχα η μεγάλη βιομηχανία της εποχής μας της άνοιξε ξανά το δρόμο προς

την κοινωνική παραγωγή – και πάλι μόνο ως προλετάρια. Ωστόσο, όσο είναι υποχρεωμένη να εκπληρώνει τα καθήκοντά της στην ιδιωτική υπηρεσία της οικογένειας, μένει αποκλεισμένη από την κοινωνική παραγωγή και δε μπορεί να κερδίζει τίποτα... Μέσα στην οικογένεια ο άντρας είναι ο αστός, η γυναίκα εκπροσωπεί το προλεταριάτο».

Παράλληλα, στηλιτεύουν την υποκρισία της αστικής κοινωνίας που ταυτόχρονα με την υποδούλωση της γυναίκας υποθάλλει τον αγοραίο έρωτα ως αναγκαστικό της συμπλήρωμα: «Ο εταρισμός (σ.σ. πορνεία) είναι ακριβώς ένας κοινωνικός θεσμός όπως οποιοσδήποτε άλλος. Συνεχίζει την παλιά σεξουαλική ελευθερία – υπέρ των αντρών. Στην πραγματικότητα, οι κυρίαρχες τάξεις δεν τον ανέχονται μονάχα, αλλά και συμμετέχουν ανοιχτά σ' αυτόν, ενώ τον καταδικάζουν στα λόγια. Όμως, στην πραγματικότητα, η καταδίκη αυτή δεν αφορά καθόλου τους άντρες που συμμετέχουν σ' αυτόν, μα μονάχα τις γυναίκες!».

Οι παραπάνω διαπιστώσεις (που πρέπει κανείς να τις βλέπει διαλεκτικά: όχι να ταυτίσει τους άντρες με την αστική τάξη, αλλά να αντιληφθεί την αντίφαση του άντρα-εργάτη που καταπιέζει τη γυναίκα του στο σπίτι, όπως ο αστός τον προλετάριο, χωρίς όμως να αποκομίζει υπεραξία), δεν έκαναν τους κλασικούς του κομμουνισμού να καταλήξουν στα... σχιζοφρενική συμπεράσματα που βγάζουν ορισμένες φεμινίστριες (εξισώνοντας τους άντρες συλλήβδην με... καπιταλιστές τυράννους), αλλά να καθορίσουν με επιστημονική ακρίβεια τους όρους που απαιτούνται για να γίνει δυνατή η απελευθέρωση της γυναίκας: «Η απελευθέρωση της γυναίκας, η ισοτιμία της με τον άντρα είναι και παραμένει αδύνατη όσο καιρό η γυναίκα θα μένει αποκλεισμένη από την κοινωνική παραγωγική εργασία και θα είναι περιορισμένη στην σπιτική ιδιωτική δουλειά. Η απελευθέρωση της γυναίκας θα γίνει δυνατή μόνο όταν μπορέσει να συμμετέχει σε μεγάλη, κοινωνική κλίμακα στην παραγωγή και οι δουλειές του σπιτιού θα την απασχολούν μονάχα σε ασήμαντο βαθμό».

Πώς θα γίνει όμως αυτό; «Με το πέρας των μέσων παραγωγής σε κοινή ιδιοκτησία, παύει η ατομική οικογένεια να είναι η οικονομική μονάδα της κοινωνίας. Το ατομικό νοικοκυριό μετατρέπεται σε κοινωνικό λειτουργήμα. Η περιποίηση και ανατροφή των παιδιών γίνεται δημόσια υπόθεση. Η κοινωνία φροντίζει ίσα για όλα τα παιδιά, είτε είναι παιδιά νόμιμου γάμου είτε νόθα».

Για τους κλασικούς του επιστημονικού σοσιαλισμού, το τελευταίο αποτελεί προϋπόθεση για τη ριζική αλλαγή όλων των σχέσεων και πρώτα απ' όλα του γάμου: «Η πλήρης ελευθερία στη σύναψη του γάμου μπορεί λοιπόν τότε μονάχα να πραγματοποιηθεί γενικά, όταν η κατάργηση της κεφαλαιοκρατικής παραγωγής και των σχέσεων

ιδιοκτησίας που δημιούργησε βγάλει από τη μέση όλους τους δευτερεύοντες οικονομικούς λόγους που και τώρα ακόμα επιδρούν στην εκλογή συζύγου. Τότε πια δε μένει κανένα άλλο κίνητρο από την αμοιβαία κλίση».

Αυτά δεν τα αναφέρουμε για να κατακρίνουμε τις χιλιάδες γυναίκες που κατέβηκαν στους δρόμους, από την Ουάσιγκτον μέχρι την Ιστανμπούλ. Ο αγώνας των γυναικών για ίσα δικαιώματα με τους άντρες δε θα σταματήσει για να περιμένει την άλλη κοινωνία, σαν νέα «δευτέρα παρουσία», όπως και ο αγώνας των εργατών για καλύτερες συνθήκες εργασίας είναι πρώτιστο καθήκον, αν θέλουν να αποφύγουν τον ηθικό και υλικό τους εκφυλισμό. Όμως ο αγώνας αυτός δεν μπορεί να είναι ούτε επετειακός, ούτε περιορισμένος στο ασφυκτικό πλαίσιο της σημερινής εκμεταλλευτικής κοινωνίας. Θα πρέπει να θέσει ως στόχο αυτό που διατύπωνε ο Εγγκελς στο μνημειώδες έργο του για την καταγωγή της οικογένειας, της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους:

«Αυτό λοιπόν που μπορούμε σήμερα να υποθέσουμε για τη ρύθμιση των σεξουαλικών σχέσεων ύστερα από το επικείμενο σάρωμα της κεφαλαιοκρατικής παραγωγής, έχει κυρίως αρνητικό χαρακτήρα, περιορίζεται συνήθως σε ό,τι πρόκειται να λείψει. Τι όμως θα προστεθεί; Αυτό θα κριθεί όταν ανθρωθεί μια νέα γενιά, μια γενιά από άντρες, που ποτέ στη ζωή τους δε θα έχουν βρεθεί στην ανάγκη ν' αγοράσουν με λεφτά ή με άλλα κοινωνικά μέσα το δόσιμο μιας γυναίκας, και μια γενιά από γυναίκες, που ποτέ δε θα έχουν βρεθεί στην ανάγκη να δοθούν σ' έναν άντρα για κανέναν άλλο λόγο εκτός από την αληθινή αγάπη, ούτε ν' αρνηθούν το δόσιμο στον αγαπημένο τους από το φόβο μπρος στις οικονομικές συνέπειες. Όταν θα υπάρχουν αυτοί οι άνθρωποι, θα γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια αυτά που πιστεύουμε σήμερα ότι θα πρέπει να κάνουν. Θα φτιάξουν τη δική τους ζωή και τη δική τους αντίστοιχη κοινή γνώμη για τις πράξεις του καθενός και - τελεία και παύλα».

Η νέα κομμουνιστική κοινωνία, απαλλαγμένη από τη βαρβαρότητα της πρωτόγονης, που ιστορικά δε θα μπορούσε να καταλήξει πουθενά αλλού παρά στη διάλυσή της, είναι η μόνη που μπορεί να εξασφαλίσει τη γυναικεία χειραφέτηση, που όπως έλεγε ο Φουριέ και επικροτεί ο Εγγκελς, αποτελεί φυσικό μέτρο της γενικής χειραφέτησης.

Δυτική Οχθη

Οι σιωνιστές δολοφόνησαν ηγέτη της Παλαιστινιακής Αντίστασης

Με μια καταδρομικού τύπου επιχείρηση, τα ξημερώματα της Δευτέρας 6 Μάρτη, ο ισραηλινός στρατός δολοφόνησε στο κρυσφήγετό του στη Ραμάλα τον 31χρονο Παλαιστίνιο **Μπείσελ Αλ Αράζ**, λαοπρόβλητο ηγέτη του νεολαϊστικού κινήματος στη Δυτική Οχθη, θεωρητικό του παλαιστινιακού εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος και μαχητή της Αντίστασης.

Τον Απρίλη του 2016, ο Αλ Αράζ είχε συλληφθεί από την Παλαιστινιακή Αρχή και είχε φυλακιστεί μαζί με τον Χαϊτάμ Σιγιάζ και τον Μοχάμεντ Χαρμπ. Φυλακίστηκαν χωρίς κατηγορίες -όλοι τους ήταν σφοδρόι επικριτές της ΠΑ, με επιρροή στην παλαιστινιακή νεολαία της Δυτικής Οχθης- και απελευθερώθηκαν μαζί με άλλους τρεις αγωνιστές τον περασμένο Σεπτέμβριο, ύστερα από πολυήμερη απεργία πείνας. Εκτοτε, όλοι τους, εκτός από τον Αλ Αράζ, συνελήφθησαν εκ νέου από τους σιωνιστές και φυλακίστηκαν σε ισραηλινές φυλακές υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης. Ο Αλ Αράζ διέφυγε τη σύλληψη και πέρασε στην παρανομία. Ουσιαστικά, η ΠΑ παρέδωσε τους πέντε από τους έξι αγωνιστές στους σιωνιστές, αφού το Ισραήλ τους συνέλαβε σε περιοχές εκτός δικαιοδοσίας του, όπως καθορίζεται από την -έτσι κι αλλιώς προδοτική- Συμ-

φωνία του Οσλο, χωρίς καμιά αντίδραση από την ΠΑ. Οι συλλήψεις έγιναν στο πλαίσιο της τακτικής της «περιστρεφόμενης πόρτας», που ακολουθούν οι σιωνιστές, σύμφωνα με την οποία μόλις κάποιος πολιτικός κρατούμενος απελευθερωθεί από τις φυλακές της ΠΑ σύντομα πέφτει στα χέρια των σιωνιστών, με την ΠΑ να συναινεί σε αυτή την κατάσταση, πιστή στη συμφωνία για συνεργασία σε θέματα ασφάλειας, που έχει συνάψει εδώ και χρόνια με τους σιωνιστές.

Οι σιωνιστές αδυνατούσαν να εντοπίσουν τον Αλ Αράζ μετά την απελευθέρωσή του, μέχρι τα ξημερώματα της περασμένης Δευτέρας, όταν ισραηλινόι στρατιώτες και συνοριοφύλακες, με την υποστήριξη μονάδων της Αντιτρομοκρατικής και της Αντικατασκοπείας

έζωσαν το κρυσφήγετό του. Ο Αλ Αράζ δεν παραδόθηκε και απάντησε στα ισραηλινά πυρά. Μετά από δώρη μάχη και μόνο όταν του τελείωσαν οι σφαίρες, οι σιωνιστές κομμάντο μπήκαν στο κτίριο, τον εντόπισαν και τον εκτέλεσαν επί τόπου, ενώ κατά τη φυγή τους προς άγνωστη κατεύθυνση πήραν μαζί και το νεκρό σώμα του.

Ο Αλ Αράζ καταγόταν από το χωριό Αλ Ουαλάζα, στο νότιο τμήμα της Δυτικής Οχθης, κοντά στη Βηθλεέμ. Το σπίτι του είχε δεχτεί δεκάδες επιδρομές από τον ισραηλινό στρατό κατά την περίοδο που βρισκόταν στην παρανομία, σύμφωνα με μαρτυρίες γειτόνων του. Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο Τύπου της ισραηλινής αστυνομίας, ο Αλ Αράζ ηγούνταν ομάδας της Αντίστασης που σχεδίαζε και εκτελούσε επιθέσεις εναντίον

ισραηλινών στόχων.

Η σύλληψη του Αλ Αράζ και των άλλων δυο αγωνιστών από την ΠΑ είχε σαν επίσημη αιτιολογία την ανάκρισή τους. Όπως είπαν, σύντομα θα αφήνονταν ελεύθεροι να επιστρέψουν στις οικογένειές τους. Όταν οι συλλήψεις μετατράπηκαν σε φυλακίσεις, εκπρόσωπος της ΠΑ δήλωσε ότι στα σπίτια που συνελήφθησαν βρέθηκαν όπλα, χειροβομβίδες και εξοπλισμός κατασκήνωσης, που θα χρησιμοποιούνταν σε επιθέσεις ενάντια στο Ισραήλ. Λίγο μετά τη σύλληψή τους, ο ίδιος ο Μαχμούντ Αμπάς, σε συνέντευξη που έδωσε στη γερμανική εφημερίδα Der Spiegel, είχε δηλώσει χωρίς ντροπή ότι η συνεργασία ασφάλειας μεταξύ ΠΑ και Ισραήλ δουλεύει άψογα, φέρνοντας ως απόδειξη τη σύλληψη του Αλ Αράζ και την εξάρθρωση του ένοπλου πυρήνα που θα έκανε επιθέσεις σε ισραηλινούς στόχους.

Με μακροσκελή ανακοίνωσή του, το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης απέτισε φόρο τιμής στον Αλ Αράζ, αναφέροντας ότι συμπίκνυνε στο ίδιο πρόσωπο τον μαχητή της Αντίστασης και τον επαναστάτη διανοούμενο, έναν από τους πιο λαοφιλείς και λαοπρόβλητους ηγέτες του παλαιστινιακού αγώνα, που πάλεψε όχι μόνο από το μετερίζι του μαχητή της λευτεριάς, αλλά και

του ιστορικού που κατέγραψε όλες τις φάσεις του αγώνα του παλαιστινιακού λαού, που εναντιώθηκε στο ξαναγράψιμο της Ιστορίας και στην αποδυνάμωση της παλαιστινιακής υπόθεσης. Η ανακοίνωση επεσήμανε την ανάγκη εναντίωσης του λαού στη συνεργασία ασφάλειας μεταξύ ΠΑ και Ισραήλ, την οποία χαρακτηρίζει ως ανοιχτή προδοσία του παλαιστινιακού αγώνα.

Η δολοφονία του Αλ Αράζ πυροδότησε αυθόρμητες διαδηλώσεις στη Δυτική Οχθη και συγκρούσεις μεταξύ παλαιστίνων νεολαίων, φοιτητών του πανεπιστημίου Μπιρζάιτ στη Ραμάλα και του ισραηλινού στρατού που απάντησε στον πετροπόλεμο με πραγματικά πυρά τραυματίζοντας οχτώ διαδηλωτές. Η οργή της παλαιστινιακής νεολαίας πέρασε τα σύνορα της Δυτικής Οχθης. Μεγάλες διαδηλώσεις έγιναν στη Γάζα και στο στρατόπεδο παλαιστίνων προσφύγων Ναχρ Αλ Μπάρεντ στο Λίβανο.

Η δολοφονία του Μπείσελ Αλ Αράζ δείχνει για άλλη μια φορά τον προδοτικό χαρακτήρα της εξουσιαστικής κλίκας του Αμπάς, που διαφεντεύει την ΠΑ. Αυτή η κλίκα δε διαφέρει σε τίποτα από τους σιωνιστές. Το αίμα του Αλ Αράζ έρχεται να προστεθεί στα ποτάμια αίματος που έχει χύσει ο λαός της Παλαιστίνης για λευτεριά και ανεξαρτησία.

Στρώνουν κόκκινο χαλί για τον Μακρόν

Αν εντρυφούσαμε στις θεωρίες συνωμοσίας, θα λέγαμε ότι και το αυγό που του πέταξε κάποιος και τον βρήκε κατακούτελα, την ώρα που έκανε προεκλογικό «μπίρι-μπίρι» στην παραδοσιακή έκθεση ζωοτεχνίας του Παρισιού, ήταν σχεδιασμένο. Πολύ ψύχραιμο και ήπιο τον είδαμε τον Εμανουέλ Μακρόν μετά το... αυγολούσιμο. Κάλιστα θα μπορούσε να το έχει σχεδιάσει το επιτελείο του. Ισως και να μην το χρειαζόταν, όμως, όταν ένα ολόκληρο σύστημα δουλεύει για πάρτη του.

Τη μέρα που ο Μακρόν δεχόταν το αυγό στη μάπα και μια μέρα πριν παρουσιάσει το πλήρες πολιτικό του πρόγραμμα, αναζωπυρωνόταν το Penelope Gate, αναγκάζοντας τον θεοσοβεβούμενο Φιγιόν να περάσει ξανά από το «δόξα τω Θεώ» στο «βόηθα Παναγιά». Στις 15 Μάρτη, ο Φιγιόν θα περάσει την πόρτα του ανακριτή για να δώσει εξηγήσεις. Βγαίνοντας, ενδεχομένως να έχει στην «καμπούρα» του και μια απαγγελία κατηγορίας. Η πληροφορία είχε διαρρεύσει και ο Φιγιόν οργάνωσε έκτακτη συνέντευξη Τύπου για να καταγγείλει «συνωμοσία» από «την κυβέρνηση», «τους δικαστές», «την εξουσία» (πήξαμε στους... αντιεξουσιαστές πλέον). Ο Σαρκοζί, που του

την έχει φυλαγμένη, ζήτησε να συνέλθει η βαρυνία των Ρεπουμπλικανών για να συζητήσει αντικατάσταση του Φιγιόν από άλλο υποψήφιο. Ο Ζιπέ, που ήταν ο δεύτερος, έδωσε συνέντευξη Τύπου και ανακοίνωσε ότι δεν υπάρχουν πλέον προϋποθέσεις για να πάρει τη θέση του Φιγιόν. Ετσι, η βαρυνία του PR ανακοίνωσε ότι «επαναλαμβάνει ομόφωνα τη στήριξή της στον Φρανσουά Φιγιόν». «Οι Ρεπουμπλικάνοι είναι ενωμένοι και αποφασισμένοι» δήλωσε ο πρόεδρος της Γερουσίας Ζεράρ Λαρσέ και γέλασε κάθε πικραμένος.

«Η υποψηφιότητα στις προεδρικές εκλογές δεν επιτρέπει σε κανέναν να δυσφημεί το έργο των αστυνομικών και των δικαστών. Υπενθυμίζω ότι ουδείς είναι υπεράνω της Δικαιοσύνης», έπευσε να απαντήσει στις καταγγελίες του Φιγιόν για «πολιτική σκευωρία» ο πρόεδρος Ολάντ αυτοπροσώπως. Μεγάλη... κουφάλα ο κοντός. Εκτός από τις αναμφισβήτητες ικανότητές του στα «τσιλιμπουρδίσματα», αποδεικνύεται και μετρ της πολιτικής ίντριγκας. Έχει ρίξει όλον τον κρατικό μηχανισμό ενάντια στους βασικούς αντιπάλους του άλλοτε «προτεζέ» του, Εμανουέλ Μακρόν. Γιατί δεν είναι μόνο ο Φιγιόν που κατηγορείται για την

αργομισθία της συζύγου και των παιδιών του σε βάρος του Γαλλικού Δημοσίου, είναι και η Λεπέν, στενοί συνεργάτες της οποίας κατηγορούνται για «λαμογιές» σε βάρος του Ευρωκοινοβουλίου.

Η Canard Enchaînée επανήλθε με νέες κατηγορίες κατά του Φιγιόν: είχε πάρει από κολλητό του επιχειρηματία (ο οποίος είχε επίσης προσφέρει μια αργομισθία στην Πηνελόπη) δάνειο 50.000 ευρώ, που «έχασε» να δηλώσει στην εφορία. Ο Φιγιόν έσπευσε να καταγγείλει «επιχείρηση πολιτικής αποσταθεροποίησης», αλλά τον «τελείωσε» η Monde μ' έναν υπότιτλο-μαχαίρι: «Θεωρούνταν ιδεολόγος, σεμνός και μοναχικός. Κι αν ο υποψήφιος της Δεξιάς είναι στην πραγματικότητα τακτικιστής, μισάνθρωπος και υποκριτής».

Όπως αντιλαμβάνεστε, ένας υποψήφιος που κάθε βδομάδα είναι αναγκασμένος να απολογείται για κάτι και να καταγγέλλει εισαγγελείς, δικαστές, μπάτσους και τον προεδρικό και κυβερνητικό μηχανισμό ότι επιδιώκουν την πολιτική του εξόντωση, δεν έχει τη δυνατότητα να μιλήσει για «προγράμματα». Αντίθετα, ο Μακρόν χαρακτηρίζεται ήδη «και δεξιός και αριστερός» και μαζεύει υποψηφιότητες από στελέχη της σοσιαλδημοκρατί-

ας. Ο τελευταίος που τάχθηκε δημόσια υπέρ του είναι ο πρώην δήμαρχος του Παρισιού Μπερτράν Ντελανοέ, ενώ το «μπαμ» θα γίνει αν ακολουθήσει και ο υπουργός Αμυνας, Ζαν-Ιβ Λε Ντριάν.

Ο Ολάντ στηρίζει τον Μακρόν με άλλο τρόπο. Σε συνέντευξή του σε ευρωπαϊκές εφημερίδες δήλωσε ότι «ύψιστο καθήκον» του είναι να διασφαλίσει ότι η Γαλλία δε θα ψηφίσει τη Λεπέν. «Η άκρα δεξιά δε βρισκόταν ποτέ εδώ και 30 χρόνια σε τόσο υψηλό επίπεδο, όμως η Γαλλία δεν θα παραδοθεί. Η Γαλλία γνωρίζει ότι η ψηφοφορία της 23ης Απριλίου και της 7ης Μαΐου θα καθορίσει όχι μόνο την τύχη της χώρας μας, αλλά επίσης και το μέλλον της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης», δηλώνει με νόημα ο Ολάντ, σπρώχνοντας τους ψηφοφόρους της σοσιαλδημοκρατίας προς τον Μακρόν, καθώς ο κομματικός υποψήφιος Μπενουά Αμόν φαίνεται σε όλες τις δημοσκοπήσεις να μην μπορεί να ξεκολλήσει από την τέταρτη θέση. Κι επειδή ο Ολάντ όρισε «ως τελευταία του αποστολή», πριν εγκαταλείψει το προεδρικό μέγαρο, την αποτροπή της εκλογής της Λεπέν, δεν αποκλείεται στο τέλος να τον δούμε να τάσσεται ανοιχτά υπέρ του Μακρόν από τον πρώτο γύρο.

στο ψαχνό

Πυρετός

Κι εκεί που οι πληροφορίες (τις οποίες διαρρέουν πάντοτε τα κυβερνητικά στελέχη) έλεγαν πως υπάρχει εμπλοκή στη διαπραγμάτευση και πως η τρόικα θα σηκωθεί να φύγει χωρίς να κλείσει τίποτα, από το βράδυ της Δευτέρας το κλίμα «άλλαξε».

Την Τρίτη, η εκπρόσωπος της Κομισιόν ανακοίνωσε στις Βρυξέλλες ότι οι τρoϊκανοί δεν έχουν να πάνε πουθενά, ο Σόιμπλε εξέφρασε στο Βερολίνο τη βεβαιότητα ότι η αξιολόγηση θα κλείσει (ναι, ο «κακός» Σόιμπλε) και από το ίδιο βράδυ ο Τσακαλώτος άρχισε να διαρρέει (με άτυπες δηλώσεις τις οποίες μετά διανέμει ως non paper το γραφείο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών) ότι πλέον κλείνουν τη μια εκκρεμότητα μετά την άλλη και ενδέχεται να προλάβουν να είναι έτοιμοι ακόμα και για το Eurogroup στις 20 Μάρτη.

Πυρετώδης είναι πλέον η δουλειά στο «Χίλτον». Εκεί που στο τέλος της περασμένης εβδομάδας έκαναν μια συνάντηση την ημέρα, που κρατούσε ελάχιστα, τώρα άρχισαν και πάλι τα νυχτέρια.

Τι να συνέβη, άραγε; Να λειτούργησε καταλυτικά το κάζο του Τσίπρα με την ορμητική ανάπτυξη που αποδείχτηκε ύφεση και ν' αποφάσισαν ν' αφήσουν τις παραπέρα τσιριμόνιες και να κλείσουν τώρα όλα τα ζητήματα που άφηναν ανοιχτά; Ή να τους διαμήνυσαν από το Βερολίνο ότι δεν μπορούν να τους δώσουν άλλο χρόνο για «μασάζ» στον ελληνικό λαό; Ή μήπως θα έχουμε έναν ακόμα γύρο «εμπλοκής», που θα σπρώξει την τελετή υπογραφής του (άτυπου) τέταρτου Μνημονίου πιο πίσω χρονικά;

Κάθε απάντηση στα παραπάνω ερωτήματα συγκεντρώνει τις δικές της πιθανότητες, όμως εμείς θεωρούμε πως η πιθανολόγηση λειτουργεί παγιδευτικά. Γιατί σημασία δεν έχει η διαδρομή αλλά ο προορισμός. Και ο προορισμός είναι καθορισμένος: το τρίτο Μνημόνιο θα παραταθεί για μερικά χρόνια και το αντιλαϊκό-αντεργατικό μνημονιακό πλαίσιο, όχι μόνο θα παραμείνει στο ακέραιο, αλλά θα ενισχυθεί με νέα φορομνηχτικά, αντιστασιακά και αντεργατικά μέτρα.

Εκείνο που πρέπει να βλέπουμε, λοιπόν, είναι η «μεγάλη εικόνα» και όχι ο τρόπος με τον οποίο προσπαθούν να τη φιλοτεχνήσουν η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και οι ιμπεριαλιστές δανειστές. Όπως το 2015 ήταν σίγουρο ότι στο τέλος θα υπογράψουν το τρίτο Μνημόνιο, έτσι και τώρα είναι βέβαιο ότι θα υπογράψουν την παράτασή του. Τα δημαγωγικά καραγκιοζιλίκια που χρησιμοποιούν και ο χρόνος που θα χρειαστούν μέχρι να βάλουν τις τελικές υπογραφές, παριστάνοντας τους «σκληρούς διαπραγματευτές», δεν έχουν καμιά σημασία. Αφορούν μόνο το παιχνίδι του κοινωνικού ελέγχου και τον αγώνα για τη διαχείριση της αστικής εξουσίας από το ένα ή το άλλο κόμμα.

Στο επίπεδο της αστικής πολιτικής τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Το μνημονιακό μέτωπο είναι ευρύτατο και μπορεί να δίνει λύσεις κυβερνητικής διαχείρισης, μέσω σύμπραξης κομμάτων. Αυταπάτες για κυβερνητική λύση δε χωρούν πλέον.

Στο κοινωνικό επίπεδο βρίσκεται το πρόβλημα. Εκεί που βασιλεύουν η απογοήτευση, η έλλειψη εμπιστοσύνης στον αγώνα, η αποστράτευση. Κατάσταση που βολεύει το κεφάλαιο, αλλά βολεύει και τις δομές του μέσα στο κοινωνικό κίνημα, την ποικιλώνυμη αστική συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Σ' αυτό το επίπεδο πρέπει να εστιαστούν οι προσπάθειες. Να χτυπηθεί η αστική επιρροή, να ξεσκεπαστούν οι φορείς της αλλά και οι φορείς του συμβιβασμού και της υποταγής. Να ξεκινήσει μια διαδικασία ταξικής ανασυγκρότησης και πολιτικής συγκρότησης της εργατικής τάξης.

Παραδοσιακά, το γερμανικό καρναβάλι κλείνει με την Σταχτοτετάρτη. Στο πλαίσιο των γιορταστικών εκδηλώσεων, τα πολιτικά κόμματα οργανώνουν εκδηλώσεις σε τεράστιες τέντες, όπου τα ηγετικά στελέχη τρώνε λουκάνικα και πίνουν μπύρες μαζί με τους οπαδούς. Όπως αντιλαμβάνεστε, οι φετινές εκδηλώσεις είχαν έντονο πολιτικό χαρακτήρα, καθώς η προεκλογική περίοδος έχει ουσιαστικά ανοίξει. Οι σοσιαλδημοκράτες οργάνωσαν για τον Σουλτς μια πολιτική συγκέντρωση με μπιροκατάλυση στο Νότο, σε μια προσπάθεια να χτυπήσουν τους συμμάχους της Μέρκελ, τους βαυαρούς χριστιανοκοινωνιστές, τους οποίους ο Σουλτς παρομοίασε με τους οπαδούς του Τραμπ, ενώ οι οπαδοί του SPD πανηγύριζαν λες και έχουν κερδίσει τις εκλογές. Όμως, ενώ οι χριστιανοκοινωνιστές ξιφουλκούσαν κατά του Σουλτς, προειδοποιώντας τους Γερμανούς πως αν τον ψηφίσουν, θα ψηφίσουν για να μπει η Τουρκία στην ΕΕ, η Μέρκελ -που γιόρτασε στο Βορρά, στο Μεκλενβούργο, όπου έχει γεννηθεί- απαξίωσε ακόμα και το όνομα του Σουλτς να αναφέρει. Έκανε μόνο ένα δηλητηριώδες σχόλιο: «Οι σοσιαλδημοκράτες μέχρι σήμερα δεν τολμούν να υπερασπιστούν τη δική του Ατζέντα 2010» είπε, αναφερόμενη στο αντεργατικό πακέτο του Γκέρχαρντ Σρέντερ, του τελευταίου σοσιαλδημοκράτη που έγινε καγκελάριος. Και συνέχισε αναφερόμενη στους σοσιαλδημοκράτες: «Είναι κολλημένοι στο παρελθόν. Αρχισαν να τσακώνονται και πάλι. Οι χριστιανοδημοκράτες φροντίζουν για το μέλλον. Αφήστε τους άλλους να ασχολούνται με το παρελθόν».

KONTRES

Μούγκα

Μέρκελ, Ολάντ, Τζεντιλόνι και Ραχόι συναντήθηκαν στις Βερσαλλίες και ενέκριναν το σχέδιο του γερμανογαλλικού άξονα για την «Ευρώπη των πολλών ταχυτήτων», που θα σερβίρουν στην πανηγυρική σύνοδο κορυφής της Ρώμης. Εστησαν ένα παραμάγαζο για να διατρανώσει ο γερμανογαλλικός άξονας την κυριαρχία του στην Ευρώπη. Γράφουμε αναλυτικά για το γεγονός στη σελίδα 16. Εδώ θέλουμε να σχολιάσουμε τη μούγκα που επικράτησε στη στρουγγα της ελλαδικής μπανανίας. Διακομματική μούγκα από τα κόμματα της συγκυβέρνησης και της μνημονιακής αντιπολίτευσης. Μόνο χαιρετιστήρια δεν έστειλαν στη Μέρκελ και τον Ολάντ.

Η ελληνική αστική τάξη και το πολιτικό της προσωπικό διακρίνονταν πάντοτε για την ξενοδουλεία τους. Ακολουθούσαν πειθήνια τις αποφάσεις που παίρνονταν στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι, όποτε χρειάστηκε έγκριση κάποιας Συνθήκης της ΕΕ, αυτό έγινε στη Βουλή. Ποτέ με δημοψήφισμα. Αλλοτε, όμως, ψέλλιζαν και καμιά κουβέντα για την ανάγκη «να βαθύνει η δημοκρατία στην Ευρώπη», μιλούσαν για «δημοκρατικό έλλειμμα» κτλ. Ιδιαίτερα τα κόμματα της κοινωνικής δημαγωγίας, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ. Πλέον ούτε αυτό δεν κάνουν, φοβούμενοι ότι μπορεί να προκαλέσουν το θυμό των ιμπεριαλιστικών ηγετών. Βρίσκονται μονίμως «στα τέσσερα» (πρώτος και καλύτερος ο Καμμένος, που λανσάρισε τον όρο στην ελληνική Βουλή).

Πλάτες

Αφήστε τη Στρουγγα και τον καθημερινό βανδαλισμό της. Αφήστε τον επίσης καθημερινό βανδαλισμό της πρόσοψης

του δημαρχείου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας. Μείνετε μόνο στον ξυλοδαρμό του προέδρου του δημοτικού συμβουλίου της πόλης. Τον κατήγγειλε η δημοτική αρχή με ανακοίνωσή της, τον περιέγραψε ο ίδιος ο παθών με συνέντευξή του στην ΕφΣυν. Μεταξύ των άλλων, ανέφερε πως επικοινωνήσε με τον διοικητή του τοπικού αστυνομικού τμήματος, ο οποίος του είπε ότι **τον είδε** να τον κυνηγούν οι ΑΕΚτζήδες, έστειλε ένα περιπολικό να τον σώσει, αλλά... έμπλεξε στην κίνηση και δεν πρόλαβε! Ενα από τα δύο ισχύει. Ή ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου λέει ψέματα, οπότε θα έπρεπε ήδη να του έχει κάνει μήνυση ο διοικητής, ή λέει αλήθεια, οπότε ο υπουργός Τόσκας θα έπρεπε ήδη να έχει θέσει σε διαθεσιμότητα τον διοικητή, διατάζοντας να διερευνηθούν οι διοικητικές και ποινικές ευθύνες του.

Ο Τόσκας, όχι μόνο δεν έκανε την παρामीκή κίνηση ελέγχου του διοικητή, αλλά απαξίωσε να βγάλει έστω μια από εκείνες τις τυπικές ανακοινώσεις που βγάζουν οι υπουργοί σε ανάλογες περιπτώσεις. Τι σημαίνει αυτή η στάση; Σημαίνει ότι **οι εντολές για προστασία των μπράβων της καπιταλιστικής μαφίας ήρθαν από «ψηλά»** και δεν έχουμε να κάνουμε με πρωτοβουλία του τοπικού διοικητή της μπατσαρίας.

Στα κάγκελα

Την ξανάπεσε στον Καμμένο ο Φίλης. Αυτή τη φορά όχι για τους νέους εξοπλισμούς, αλλά για την επαναφορά της εκπομπής των στρατόκαβλων στην ΕΡΤ, την οποία χαρακτήρισε πωγούρισμα. Ο μικρός εταίρος στην κυβέρνηση θα πρέπει να σέβεται τις ευαισθησίες και τις αξίες του μεγαλύτερου, είπε με νόημα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Φίλης

έχει προσωπικά με τον Καμμένο, εξαιτίας της γνωστής υπόθεσης με τον Ιερώνυμο και το παπαδαριό. Όμως δεν κινείται μόνο από το θυμό και την προσωπική πικρία του. Το έχουμε ξαναπει ότι ο Φίλης είναι μεγάλωμένος πολιτικά μέσα στο φραξιονισμό και την ίντριγκα του παλιού «εσωτερικού». Οι παλιοί του φίλοι, οι «εσωτερικά κηδες» παίζουν πλέον εξέχοντα ρόλο στον ΣΥΡΙΖΑ. Οι προερχόμενοι από τη διάσπαση του Περισσού έφυγαν στην πλειοψηφία τους με τον Λαφαζάνη, αρκετοί πρώην Δημαρτίτες επέστρεψαν, επομένως έχει «υλικό» για να ξαναστήσει μια δική του φράξια, ώστε να μην έχει ανάγκη τους Τσιπραίους. Γι' αυτό και παρεμβαίνει σε

Αστική ευγένεια

«Merde!». Μεταφρασμένο κυριολεκτικά σημαίνει «σκατά». Όπως το χρησιμοποιούν οι γαλλόφωνοι είναι κάτι σαν το δικό μας «γαμώτο». Το πέταξε ο Γιούνκερ στο Ευρωκοινοβούλιο, όταν οι βουλευτές τον ρωτούσαν πειστικά, αν ο ίδιος προτιμά κάποιο από τα πέντε σενάρια που παρουσίασε στην περιβόητη Λευκή Βίβλο του. Πριν του ξεφύγει η βρισιά (μπορείτε να την πείτε και βλαστήμια), είχε πει: «Είναι προφανές ότι προτιμώ ένα συγκεκριμένο σενάριο, αλλά αν το αποκαλύψω, θα κατηγορηθώ ότι πνίγω τη συζήτηση και δεν ακούω τις φωνές των πολιτών». Επέμεναν, όμως, να τον ρωτούν το ίδιο πράγμα, οπότε δεν άντεξε.

Μπορεί κάποιος να πει ότι ο Γιούνκερ υπερέβη τα εσκαμμένα. Εμείς θεωρούμε ότι έμεινε στο πλαίσιο της αστικής ευγένειας. Τι να πει, δηλαδή; «Γαμώ τη Μέρκελ που μου απαγόρευσε να πω οτιδήποτε περισσότερο;».

θέματα που «αγγίζουν» τον κόσμο του παλιού «εσωτερικού», όπως είναι τα αστικοδημοκρατικά δικαιώματα, ο χυδαίος εθνικισμός, η θρησκοληψία κτλ. Εκτιμούμε ότι θα συνεχίσει στην ίδια ρότα, οικοδομώντας το προφίλ ενός ηγέτη φράξιας του ΣΥΡΙΖΑ.

Ισορροπιστής

Ο Βίτσας, πάντως, που δε στερείται φραξιονιστικής εμπειρίας (αν και μάλλον δε φτάνει το επίπεδο του Κούλη), έσπευσε να κλείσει τη συζήτηση για τους νέους εξοπλισμούς κρατώντας την ισορροπία ανάμεσα στον Καμμένο και στον Φίλη. Παρουσίασε την υπόθεση με την αγορά νέων μαχητικών αεροπλάνων σαν «κουβέντα να γίνεται». Όπως είπε, κοστίζουν 100 εκατ. ευρώ το ένα, πολλαπλασιάστε επί πέντε το συνολικό κόστος, έχουμε τη δυνατότητα να κάνουμε τέτοια πράγματα και τότε θα πάρουμε τα νέα μαχητικά;

Τότε γιατί ο Καμμένος βγαίνει και κάνει ανακοινώσεις; Και γιατί ο Τσίπρας εγκρίνει αυτές τις ανακοινώσεις; Κοροϊδεύουν όλοι μαζί τον ελληνικό λαό;

Ασχημοι καιροί

Τι έγινε με εκείνη την πανηγυρική εκδήλωση για τα δύο χρόνια ΣΥΡΙΖΑ, με ομιλητή τον ίδιο τον Τσίπρα; Επικράτησαν ωριμότερες σκέψεις και ματαιώθηκε. Τι έγινε με τις περιφερειακές συγκεντρώσεις σε επαρχιακές πόλεις, στις οποίες θα μιλούσαν υπουργοί; Εγιναν ελάχιστες, σε χώρους μικρής χωρητικότητας κατά κανόνα. Ετσι, τα δύο χρόνια δε γιορτάστηκαν με πανηγυρικό τρόπο. Μεταξύ τους τα είπαν, μεταξύ τους τα ήπιαν. Όσοι έχουν βάλει το δάχτυλο στο μέλι, έστω και λίγο, έχουν κάθε λόγο να γιορτάσουν τα δίχρονά τους στην εξουσία. Οι καιροί, όμως, δεν ευνοούν πανηγυρικές φιέστες επετειακού χαρακτήρα. Το πολύ-πολύ να κοπεί καμιά κορδέλα στην Ιονία Οδό ή στο στρατόπεδο Παύλου Μελά στη Θεσσαλονίκη. Ισα-ίσα για να τραβήξουν πλάνα οι σύγχρονοι «Μπισοί».

Ψυχρολουσία

Στο non paper που μοίρασε ο Τσακαλώτος την 1η του Μάρτη, όταν ρωτήθηκε αν η κυβέρνηση συζητά τη λήψη μέτρων ύψους 2%, απάντησε: «Το 2% είναι η άποψη του ΔΝΤ, αλλά αυτό το λέει χωρίς να έχει ενσωματώσει τα στοιχεία μετά το Νοέμβριο». Προηγουμένως είχε πει ότι «η συζήτηση για το τι σημαίνει να ενσωματωθούν τα νέα στοιχεία μετά το Νοέμβριο πρέπει να γίνει σε τεχνικό επίπεδο» κι ότι «αυτή είναι πιο δύσκολη δουλειά». Πέντε μέρες μετά, ήρθαν τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ και τον χτύπησαν σαν κεραμίδα στο κεφάλι, γιατί συνηγορούν υπέρ των απόψεων του ΔΝΤ.

Και σαν να μην του έφτανε η κεραμίδα, βγήκε την Τετάρτη ο Τζανακόπουλος και τον άφησε έκθετο, υπαινισσόμενος ότι ήξερε τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για την ύφεση του τέταρτου τριμήνου του 2017, αλλά δεν ενημέρωσε τον Τσίπρα, με στόχο να τον αφήσει να εκτεθεί.

Λωποδυσία

Αυτό δεν το είχαμε ξαναδεί, ούτε το είχαμε ξανακούσει. Εστησαν ψεύτικη θεατρική παραγωγή με πρωταγωνίστρια την Πέμυ Ζούνη και σκηνοθέτη τον χολιγουντιανό Ανγκ Λι, ο οποίος δεν είχε ιδέα ότι σκηνοθετεί κάποιο έργο στην Ελλάδα. Μέχρι και φωτογραφίες έφτιαξαν με το Photoshop, που έδειχναν την πρωταγωνίστρια και τον σκηνοθέτη να ποζάρουν χαμογελαστοί. Την απάτη πήρε χαμπάρι το θέατρο (Ιδρυμα Κακογιάννη) στο οποίο θα ανέβαινε η παράσταση και την ακύρωσε, για να μη μπλέξει. Κι όταν αποκαλύφθηκε η απάτη, θυμήθηκε και η Ζούνη (έχει διατελέσει και βουλευτίνα του ΠΑΣΟΚ, για να μην ξεχνιόμαστε) να ζητήσει συγγνώμη, υποστηρίζοντας ότι... εξαπατήθηκε από την παραγωγή. Έκανε πρόβες χωρίς τον Ανγκ Λι, έβλεπε δημοσιευμένες ψεύτικες φωτογραφίες της με τον υποτιθέμενο σκηνοθέτη, αλλά ήταν τόσο... καλοπροαίρετη! Όταν έδινε συνεντεύξεις υποστηρίζοντας ότι ο Ανγκ Λι ήρθε στην Ελλάδα αλλά τη σκηνοθετούσε και μέσω Skype (δείτε π.χ. συνέντευξή της στο πρωτοχρονιάτικο φύλλο της «Καθημερινής»), εξαπατημένη από την παραγωγή ήταν; Ή μήπως είχε έρθει στην Αθήνα κάποιο... ολόγραμμα του Λι;

Άλλο σαμουράι, άλλο σαβουροφάγοι

«Οι αποστασίες τελείωσαν. Είμαστε όλοι μαζί -η ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ και η ΚΟ των ΑΝΕΛ- ομάδα αυτοκτονίας και θα πάμε έως το 2019. Και θα τις πάρουμε και τις εκλογές τότε» διακήρυξε από ραδιοφώνου ο υπουργός Κουρουμπλής. «Οι βουλευτές της κυβέρνησης είναι σαμουράι» συμπλήρωσε, για να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στα λεγόμενά του. Μπουρδολογία μεν, τα μπερδεψε δε. Γιατί σύμφωνα με όσα γνωρίζουμε, οι σαμουράι ήταν οι επιλεκτοί πολεμιστές των ιαπώνων φεουδαρχών, που αυτοκτονούσαν μόνο όταν ηττώνταν (το περιβόητο χαράκιρι). Ο Κουρουμπλής μπερδεψε τους σαμουράι με τους καμικάζε που χρησιμοποίησε η Ιαπωνία προς το τέλος του Β' παγκόσμιου πολέμου, σε μια απέλπιδα προσπάθεια να ξαναπάρει την πρωτοβουλία στις μάχες του Ειρηνικού. Θα προτείναμε, λοιπόν, στον Κουρουμπλή να υιοθετήσει τον όρο σαβουροφάγοι, που ανταποκρίνεται καλύτερα στα εξουσιαστικά ένστικτα του συγκυβερνητικού λόγου.

Κυβέρνηση κοινωνικά απομονωμένη

«**Τ**ις τελευταίες ώρες έχουμε το **θλιβερό φαινόμενο** να σημειώνονται επιθέσεις με ξύλα και πέτρες στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης κατά τη συγκέντρωση αγροτών από την Κρήτη. Παρότι δεν υπήρξε κανένα αίτημα για συνάντηση μέχρι την ώρα της συγκέντρωσης, θεωρησα ο ίδιος σκόπιμο να βρίσκομαι στο Υπουργείο για ενδεχόμενο αίτημα. Πράγματι, δε, όταν υποβλήθηκε, ανταποκριθήκαμε και δεχτήκαμε να συναντηθούμε με αντιπροσωπεία τους. Δε θα ήταν ποτέ όμως δυνατόν να επιτρέψουμε ή ακόμα και να διευκολύνουμε την κατάληψη του Υπουργείου από **ακραία στοιχεία**, τα οποία και πέρυσι χωρίς καμία αφορμή προέβησαν σε **καταστροφές και βανδαλισμούς** που διακύβευαν ακόμα και τη σωματική ακεραιότητα των υπαλλήλων (...) Άλλο όμως ο διάλογος τον οποίο επιδιώκουμε και υπηροτούμε και άλλο ο **τραμπουκισμός**».

Στην δήλωση που διένειμε με δελτίο τύπου ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Βαγγέλης Αποστόλου, την περασμένη Τετάρτη, αποτυπώνεται η κοινωνική απομόνωση της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Όταν ένας υπουργός μιλά για

«ακραία στοιχεία», για «τραμπουκισμό», «καταστροφές και βανδαλισμούς» και «θλιβερά φαινόμενα», ομολογεί δημόσια ότι έχει αποτύχει να διαμορφώσει ένα μίνιμουμ συναίνεσης με πληττόμενα κοινωνικά στρώματα. Η δήλωση Αποστόλου θυμίζει τόσο πολύ τις ανακοινώσεις και δηλώσεις

που έκαναν οι υπουργοί όλων των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων. Οπότε δε χρειάζεται να σχολιάσουμε τίποτ' άλλο. Να θυμίσουμε μόνο τι έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ για ανάλογες κινητοποιήσεις που είχαν γίνει όταν αυτός βρισκόταν στην αντιπολίτευση.

Σόου της απελπισίας για το Σύνταγμα

«**Σ**ας ευχαριστώ για την υπομονή σας να με ακούσετε, αλλά θα ήθελα να έχω την ευκαιρία να ακούσω και εγώ τη σκέψη σας στην επόμενη μισή ώρα που μας απομένει». Ετσι έκλεισε ο Τσίπρας την ομιλία του προς τα μέλη της «Επιτροπής για την Συνταγματική Αναθεώρηση». Δεν ξέρουμε αν όταν έκλεισαν οι κάμερες, που ήταν εκεί μόνο και μόνο για να μεταδώσουν την... οραματική ομιλία του Τσίπρα, πήραν το λόγο κάποια από τα μέλη της επιτροπής. Και να τον πήραν, τι να προλάβουν να πουν στο μισάωρο που τους διέθεσε ο... λαρτζ πρωθυπουργός;

Για κάτι εν ενεργεία και συνταξιούχους πανεπιστημιακούς μπορούμε να καταλάβουμε πως η συμμετοχή τους «κάτι» μπορεί να βγάλε. Είναι μαθημένοι στον παραγοντισμό, ορισμένοι μάλιστα έχουν ασκήσει το σπορ με διάφορες κυβερνήσεις. Κάτι δεξιοί, όμως, σαν τον Μίχαλο και τον Αγοραστό, πώς δέχονται να παίξουν το ρόλο της τηλεοπτικής γλάστρας; Η επίκληση των θεσμικών τους ιδιοτήτων δεν έχει πείσει ούτε το κόμμα τους. Αλλωστε, η συγκεκριμένη επιτροπή δεν έχει θεσμικό χαρακτήρα, αλλά είναι άτυπη. Το βασικό της καθήκον, όπως το περιέγραψε ο Τσίπρας, είναι να οργανώσει... διαδικτυακό διάλογο στον οποίο οι πολίτες θα πουν τη γνώμη τους για την αναθεώρηση του Συντάγματος! Μετά το ηλεκτρονικό «κυτίο παραπόνων», που θα 'ανοίγει κάθε πρωί ο κυρ-Αλέκος του Μαξίμου, ρουφώντας ηδονικά τον φρέντο εσπρέσο

του, αποκτήσαμε και διαδικτυακή πλατφόρμα συνταγματικής συζήτησης, στην οποία ο κάθε πολίτης θα μπαίνει χρησιμοποιώντας τους κωδικούς του TAXIS (πρώτα θα βλέπει τι πρέπει να πληρώσει για φόρο, ΕΝΦΙΑ, τέλη, και μετά θα εκτονώνεται προτείνοντας συνταγματικές αλλαγές).

Η προηγούμενη τηλεοπτική φιάστα Τσίπρα με «γλάστρες» τα μέλη της εν λόγω επιτροπής είχε γίνει πριν από πέντε μήνες. Δεν ξέρουμε πότε θα γίνει η επόμενη. Δεν έχει και καμιά σημασία. Τα κόμματα της αντιπολίτευσης δεν τσίμπησαν (επιμένουν στις διαδικασίες που το ίδιο το Σύνταγμα προβλέπει για την αναθεώρησή του, που αρχίζουν και τελειώνουν στη Βουλή, σε δύο φάσεις, μεταξύ των οποίων πρέπει υποχρεωτικά να μεσολαβήσουν εκλογές). Και δεν νομίζουμε να χάψει κανένας (εκτός από όσους «σιτίζονται στο πρυτανείο») τα παραμύθια για «πρωτότυπο εγχείρημα» που ο Τσίπρας είναι βέβαιος ότι «θα στεφθεί με επιτυχία», διότι θα βάλει «την κοινωνία και τους πολίτες σε μια ουσιαστική συζήτηση για τη διεύρυνση και την εδραίωση των δημοκρατικών θεσμών στη χώρα μας».

Στην πραγματικότητα, αυτές οι προπαγανδιστικές κινήσεις των Τσιπραίων είναι κινήσεις απελπισίας. Προσπαθούν να πάρουν κάποιες εντυπώσεις της στιγμής, αλλά ούτε αυτό δεν το καταφέρνουν. Το τηλεοπτικό λογύδριο του Τσίπρα ξεχάστηκε την ίδια κιόλας μέρα. Άλλα κυριαρχούν στην επικαιρότητα.

Με δυο μασέλες...

Αφού όλα έγιναν όπως πρέπει με τη συνταξιοδότηση του συριζαίου προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου του ΔΕΣΦΑ, τότε γιατί ο Σταθάκης χρειάζεται να δίνει νέες εξηγήσεις σε καθημερινή βάση; Πρώτα βγήκε την Τετάρτη στη ραδιοφωνική εκπομπή του Χατζηνικολάου και δήλωσε με το γνωστό μπλαζέ ύφος του: «Θα έπαιρνε εφάπαξ έτσι κι αλλιώς. Όταν ανεβαίνεις βαθμίδα, παίρνεις κάτι παραπάνω. Δε νομίζω ότι εμπίπτει σε θέματα δεοντολογίας».

Όταν κατάλαβε ότι δεν έπεισε, διένειμε non paper μιας πυκνογραμμένης σελίδας για να μιλήσει για «θέμα που εκ του μη όντος δημιουργήθηκε» και να προσπαθήσει να αποπροσανατολίσει αναφερόμενος στο ότι ο Νίκας είχε δικαίωμα να συνταξιοδοτηθεί και ότι «ουδεμία σχέση έχει η συνταξιοδότηση του εν λόγω εργαζομένου με την ανάληψη των καθηκόντων του Διευθύνοντος Συμβούλου».

Το ζήτημα, όμως, δεν ήταν αν ο Νίκας είχε τα χρόνια για να βγει στη σύνταξη (μάλλον τα είχε), αλλά ότι έδωσε προαγωγή στον εαυτό του, ενόσω ήταν «αφεντικό» στη συγκεκριμένη κρατική επιχείρηση, προκειμένου να πάρει μεγαλύτερο εφάπαξ.

Την Πέμπτη, αναγκάστηκε να διανείμει γραπτή δήλωσή του, καταγγέλλοντας τον Κικίλια ότι «ψεύδεται ασύστολα». Τι μάθαμε απ' αυτή την τελευταία δήλωση; Οτι ο Νίκας «εργαζόμενος του ΔΕΣΦΑ για πάνω από 30 χρόνια, ήδη Διευθυντής της εταιρίας, αναβαθμίστηκε σε Γενικό Διευθυντή, όταν ανέλαβε Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος, όπως ορίζει το καταστατικό και ο Οργανισμός της εταιρίας» και ότι «υποχρεωτικά συνταξιοδοτήθηκε με το εφάπαξ που αυξήθηκε κατά 27.000 ευρώ (μικτά) και όχι 100.000 ευρώ, που λέει η ΝΔ»!

Έχουμε ένα στέλεχος μιας κρατικής επιχείρησης που έχει βαθμό διευθυντή. Βγαίνει το κόμμα του στην κυβέρνηση και διορίζεται πρώτα πρόεδρος και μετά και διευθύνων σύμβουλος της εταιρίας. Κατέχοντας αυτά τα πόστα, περνάει από το εποπτικό συμβούλιο της επιχείρησης απόφαση με την οποία προάγεται στην υψηλότερη διοικητική βαθμίδα. Και σε λίγες μέρες υποβάλλει τα χαρτιά του για συνταξιοδότηση, εισπράτοντας το εφάπαξ που προβλέπεται για την ανώτερη θέση, στην οποία δεν εργάστηκε καθόλου. Έχει καμιά σημασία αν το παραπάνω εφάπαξ ήταν... μόνο 27.000 ευρώ; Πάνω από τρία χρόνια δουλειάς θέλει ένας εργάτης για να πάρει αυτά τα λεφτά. Κατά τα άλλα, έχουν το θράσος να μιλούν για ήθος και να συγκρίνονται με τους αγωνιστές της Αριστεράς.

«Η ΝΔ της Siemens και της Μονής Βατοπεδίου, των δεκάδων οργανισμών με αποτυχημένους βουλευτές και παχυλούς μισθούς και τις εκατοντάδες τοποθετήσεις, ας μην δίνει μαθήματα σε ένα πεδίο, αυτό της ηθικής, που της είναι παντελώς ξένο» κατέληγε στην τελευταία δήλωσή του ο Σταθάκης. Βολική (αλλά και τόσο χαρακτηριστική) η σύγκριση με τη ΝΔ ή και με το ΠΑΣΟΚ. Μόνο που είναι «κολιός και κολιός από το ίδιο βαρέλι». Είναι φρέσκοι στη διαχείριση της αστικής εξουσίας, όμως πληθαίνουν καθημερινά τα δείγματα γραφής τους.

Νέα Φιλαδέλφεια

Καθήκον μας να σπάσουμε το μαφιόζικο τρόπο

Τα γεγονότα είναι πλέον γνωστά. Μια οργανωμένη τραμπούκικη εμπροσθοφυλακή επαναλαμβάνει όσα έκανε και το 2014, προσπαθώντας να σπείρει τον τρόμο σε όποιον αντιτίθεται στο καταστροφικό σχέδιο του καταπιλαστή Μελισσανίδη για τη Νέα Φιλαδέλφεια και το άλσος της (σχέδιο που -όπως θα διαβάσετε σε γειτονικές στήλες- είναι ευρύτερο και επεκτείνεται και στη γειτονική περιοχή Ριζούπολης-Προμηνά).

Ενώ υποτίθεται πως στο στόχα-στρό τους είναι ο δήμαρχος και η δημοτική αρχή, που υποτίθεται ότι παρανομούν σε βάρος των συμ-φερόντων της ΑΕΚ, ξεκίνησαν και πάλι από τον ελεύθερο κοινωνικό χώρο της Κατάληψης «Στρούγκα», τον οποίο βοηθάσαν εξωτερικά, αποκλείοντας τη λειτουργία του με την απειλή της ωμής βίας. Αυτοί που κινούν τα νήματα της τραμπούκικης εμπροσθοφυλακής ξέρουν πολύ καλά γιατί τους έστειλαν να ξεκινήσουν από τη «Στρούγκα», που δεν είναι δημο-τική υπηρεσία, ούτε έχει καμιά αρμοδιότητα για τη μελέτη υπο-μέτρων. Ξέρουν πολύ καλά ότι το πρόβλημα δεν είναι τα υψόμετρα, αλλά το ίδιο το σχέδιο Μελισσα-νίδη, που εξελίσσεται παράνομα. Ακόμα και αν ο Δήμος παρέβλεπε τη νομιμότητα και γνωμοδοτούσε

για τα υψόμετρα (υψόμετρα χωρίς να υπάρχει, όχι οριστική μελέτη, αλλά ούτε καν εγκεκριμένη προ-μελέτη της υπογειοποίησης μιας βασικής οδικής αρτηρίας, από την οποία θα εξαρτηθούν τα υψό-μετρα), **οικοδομική άδεια δε θα μπορούσαν να βγάλουν.**

Γιατί ο Μελισσανίδης δε θέλει να φτιάξει γήπεδο της Ερασιτε-χνικής ΑΕΚ, αλλά γήπεδο της οι-κογενείας του, που εκπροσωπείται από την κερδοσκοπική ανώνυμη εταιρία «Δικέφαλος 1924». Κι αυ-τό δεν μπορεί να γίνει με νόμιμο τρόπο. Γι' αυτό και το ζήτημα της νομιμοποίησης ως ιδιοκτητή του έργου της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ έχει «κολλήσει» στις αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΕΝ και δεν «ξεκολλάει», παρά τις πιέσεις που ασκούνται. Η «Στρούγκα» μιλάει για όλ' αυτά και γι' αυτό θέλουν να της κλείσουν το στόμα.

Η στοχοποίηση της δημοτικής αρχής και του δημάρχου είναι βολική για να αποκρυσέει από τους «τυφλωμένους» οπαδούς το γεγονός ότι το πρόβλημα της ομά-δας τους είναι το σχέδιο Μελισ-σανίδη. Γι' αυτό και από τα λόγια έχουν τον περάσει στα έργα. Από τις βρισιές στους τραμπουκισμούς. Ο ξυλοδαρμός του προέδρου του δημοτικού συμβουλίου, που τον χτυπούσαν «παγγελματικά» σε

μια απόσταση από το κέντρο της πόλης μέχρι το σπίτι του στη Νέα Χαλκηδόνα ήταν το αποκορύφω-

μα των τραμπουκισμών σ' αυτή τη φάση. Το γεγονός ότι το σύστημα Μελισσανίδη» κάλυψε απόλυτα

τους τραμπούκους, υποστηρίζο-ντας ότι όλα είναι μυθεύματα της δημοτικής αρχής, αποδεικνύει ότι δεν πρόκειται για τίποτα «αδέσπο-τους», αλλά για τραμπούκους σε αποστολή.

Με την ευκαιρία, αξίζει να σχο-λιάσουμε τις δημόσιες τοποθε-τήσεις που έγιναν για το γεγονός του ξυλοδαρμού ενός θεσμικού παράγοντα. Μούγκα η κυβέρνη-ση, Μούγκα ο ΣΥΡΙΖΑ (εκτός από 21 βουλευτές -ανάμεσά τους και κομματικό ραδιόφωνο του ΣΥ-ΡΙΖΑ για να πει ότι το υπουργείο δεν έχει «καμία εμπλοκή» στο θέμα του γηπέδου της ΑΕΚ, αλλά «ότι υπάρχουν κάποια ζητήματα όσον αφορά τα υψόμετρα και όσον αφορά την περιβαλλοντική αδειοδότηση, στη συνομιλία που γίνεται στο επίπεδο του Δήμου και της Περιφέρειας». Αρα, ο δήμος μπλοκάρει τα πράγματα! «Τουλάχιστον στο δικό μου το γραφείο μία πρόταση, ένα ερώτη-μα δεν έχει έρθει που να αφορά κάποια εμπλοκή του υπουργείου», κατέληξε ο Φάμελλος. Ψέματα! Γιατί ξέρει πολύ καλά ότι υπάρχει έγγραφο του Αυτοτελούς Τμήμα-τος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του υπουργείου, που εισηγείται στην πολιτική ηγεσία να υποβάλει ερώτημα στο ΝΣΚ σχετικά με το αν η Ερασιτεχνική ΑΕΚ δικαιούται να παραχωρήσει

Καθαρή καταγγελία από το σύλ-λογο δασκάλων «Αριστοτέλης». Ομόφωνη απόφαση καταδίκης από το ΔΣ της ΚΕΔΕ, από το δη-μοτικό συμβούλιο Ιλίου (εκτιμούμε ότι θα υπάρξουν και άλλα παρό-μοια ψηφίσματα). Φαίνεται καθα-ρά, λοιπόν, ποιοι έχουν τη φωλιά τους λερωμένη, επειδή κάνουν πλάτες στον Μελισσανίδη.

Με θράσος χιλίων πιθήκων ο αναπληρωτής υπουργός ΠΕΝ, Σ. Φάμελλος, εμφανίστηκε στο κομματικό ραδιόφωνο του ΣΥ-ΡΙΖΑ για να πει ότι το υπουργείο δεν έχει «καμία εμπλοκή» στο θέμα του γηπέδου της ΑΕΚ, αλλά «ότι υπάρχουν κάποια ζητήματα όσον αφορά τα υψόμετρα και όσον αφορά την περιβαλλοντική αδειοδότηση, στη συνομιλία που γίνεται στο επίπεδο του Δήμου και της Περιφέρειας». Αρα, ο δήμος μπλοκάρει τα πράγματα!

«Τουλάχιστον στο δικό μου το γραφείο μία πρόταση, ένα ερώτη-μα δεν έχει έρθει που να αφορά κάποια εμπλοκή του υπουργείου», κατέληξε ο Φάμελλος. Ψέματα! Γιατί ξέρει πολύ καλά ότι υπάρχει έγγραφο του Αυτοτελούς Τμήμα-τος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του υπουργείου, που εισηγείται στην πολιτική ηγεσία να υποβάλει ερώτημα στο ΝΣΚ σχετικά με το αν η Ερασιτεχνική ΑΕΚ δικαιούται να παραχωρήσει

το οικόπεδο που της έχει παραχω-ρήσει (για συγκεκριμένο, κοινωφε-λή σκοπό) το κράτος, στη «Δικέφα-λος 1924» ΑΕ. Όπως επίσης ξέρει ότι προσφυγή ενάντια σ' αυτή την παράνομη παραχώρηση εκκρε-μεί στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, μετά από αγωγή μελών της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο που στο μήκος κύματος του Φάμελ-λου συντονίστηκε και η ΠΑΕ ΑΕΚ, που σε ανακοίνωσή της υποστή-ριξε (εν γνώσει της ψευδίστατα), ότι «η άδεια δεν μπορεί να εκδο-θεί. Μια πόλη λει υπό το σφύστημα Μελισσανίδη». Στην πραγματικό-τητα, θέλουν να το βουλώσουν οι πάντες και να εκτελούν ακόμα και παράνομες διαταγές.

Έχει μεγάλη σημασία η πορεία που θα γίνει την ερχόμενη Πέμπτη, που θα γίνει την ερχόμενη Πέμπτη, που σε ανακοίνωσή της υποστή-ριξε (εν γνώσει της ψευδίστατα), ότι «η άδεια δεν μπορεί να εκδο-θεί. Μια πόλη λει υπό το σφύστημα Μελισσανίδη». Στην πραγματικό-τητα, θέλουν να το βουλώσουν οι πάντες και να εκτελούν ακόμα και παράνομες διαταγές.

Σύμφωνα με το τελευταίο non paper του Τσακαλώτου, η δου-λειά με την τρόικα ολοκληρώθηκε την περασμένη Πέμπτη, χωρίς να κλείσει η αξιολόγηση ούτε σε επί-πεδο τεχνικής συμφωνίας (staff level agreement). Θα ακολουθή-σουν τηλεδιασκέψεις τις επόμε-νες μέρες «ώστε να χτισουμε πάνω στην ήδη υπάρχουσα πρόοδο και **με στόχο να καταγραφεί ακόμη μεγαλύτερη στο Eurogroup της 20ής Μαρτίου**» (η έμφραση στο κυ-βερνητικό έγγραφο). Ο Τσακαλώ-τος ξεκαθάρισε ότι στο Eurogroup «θα καταγραφεί η πρόδοση που έχει γίνει, πράγμα για το οποίο δεν μπορώ να σας μιλήσω από τώρα καθώς όπως σας είπα αναμένονται η επόμενη εβδομάδα μία σειρά από τηλεδιασκέψεις σε τεχνικό αλλά και επίπεδο επικεφαλής».

Από το ίδιο non paper πληρο-φορηθήκαμε ότι «τα βασικά ζητή-ματα είναι, πρώτον, **το μέγεθος του πακέτου**, δεύτερον **κάποιες διαφορές στο ισορροπημένο πακέτο δημοσιονομικών μέτρων** (που το ένα ήδη το γνωρίζετε ότι εμείς θέλουμε να μειωθεί ο ΕΝ-ΦΙΑ περισσότερο από ότι εκείνοι) και τρίτον, **τα εργασιακά**» (οι εμ-φάσεις στο non paper).

Βέβαια, το προηγούμενο διήμε-

ρο (Τρίτη-Τετάρτη) ο Τσακαλώτος καλλιεργούσε την εντύπωση ότι τρέχουν τόσο γρήγορα και κλεί-νουν το ένα μετά το άλλο τα ανοι-χτά ζητήματα, που το πιθανότερο είναι στο Eurogroup «να κλείσει

όλο το πακέτο» και να μείνουν για επόμενη φάση «τα μεμονοσθένια που προχωρήσει σε δύο φάσεις. Μόνο που -όπως φάνηκε από το τελικό αποτέλεσμα- είναι οι ιμπεριαλι-στές δανειστής αυτοί που απαι-τούν λύση-πακέτο.

Διαβολικές συμπτώσεις

Αν δεν υπήρχε η «διαβολική σύμπτωση» κανένας δε θα είχε ασχοληθεί με την ομιλία του Τσίπρα στο υπουργικό συμβούλιο, την περασμένη Δευ-τέρα. Ενός της ολοκλήρωσης της δεύτερης αξιολόγησης (με όσα αυτή συνεπάγεται), το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου είχε σχεδιάσει ένα παραρτί, εμφανίσαν τον Τσίπρα, που τα άνοιξαν μια αναπτυσσόμενη και οραματική ατζέντα. Συνέντευξη στο «Documento» την Κυριακή, ομιλία στο υπουργικό συμβούλιο με απευθείας τηλεοπτική μετάδοση τη Δευτέ-ρα, με θέμα «το στρατηγικό σχέδιο για την παραγωγική ανασυγκρότηση», ομιλία την Τρίτη για το Σύνταγμα, υποδοχή την ίδια μέρα των αθλητών που πήραν μέρος στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα κλειστού στίβου, φέσιετα την Τετάρτη στη Θεσσαλονίκη για την παραχώρηση του πρώην στρατό-πεδου «Παύλου Μελά» στην τοπική διοίκηση.

Η ανακοίνωση της ΕΛΣΤΑΤ για την ύφεση του τελευταίου τριμήνου του 2016, που σε επίπεδο έτους θα φέρει τον ελληνικό καπιταλισμό σε επίπε-δο μηδενικής ανάπτυξης (ή μικρής ύφεσης). Οπότε τα περί «στρατηγικού σχεδίου για την παραγωγική ανασυγκρότηση» του Τσίπρα ακούστηκαν εντελώς ξεκούδουνα και προκάλεσαν τη χλεύη των πολιτικών αντιπάλων της συγκυβέρνησης. Το αποτέλεσμα ήταν να την πείσει το Μαξίμου στον Τσακαλώτο, χρεώνοντας σ' αυτόν τη μη ενήμερωση του πρωθυπουργού.

Επί της ουσίας, βέβαια, τίποτα δεν άλλαξε. Αυτό τα οικονομικά δεδο-μένα θα έπρεπε να τα περιμένουν. Ο σχεδιασμοί του τρίτου Μνημονίου δε διαφέρουν απ' αυτούς των προηγούμενων. Σε μεγάλο βαθμό στριζί-νται σε «μπαλαμούτι», προκειμένου «να βγαίνουν τα νούμερα». Γι' αυτό και οι δανειστές ενδιαφέρονται κυρίως για την επέκταση του Μνημονίου (τέταρτο Μνημόνιο επί της ουσίας).

Τι εννοούσε; Ότι αυτό που έλεγε η προπαγάνδα των ΣΥ-ΡΙΖΑΝΕΛ, ότι «για κάθε ευρώ αρνητικών μέτρων να υπάρχει ένα ευρώ θετικών μέτρων» είναι σκέτη προπαγάνδα. Όσο για την καθυστέρηση, την απέδωσε απο-κλειστικά στην ελληνική κυβέρ-νηση: «Αν τώρα παρουσιάζονται δυσκολίες, αυτό συμβαίνει επει-δή κάποιος ίσως να νομίζει ότι δεν χρειάζεται να τηρήσει αυτά που έχουν συμφωνηθεί».

Μεγαλύτερο βάρος θα πρέ-πει να δώσουμε στη δήλωση του Σόιμπλε πως «η αποστολή των θεσμών συνεχίζεται και είναι αι-σιόδοξος ότι θα ολοκληρωθεί». Έχει ενημέρωση και προφανώς έχει τη διαβεβαίωση ότι η ελλη-νική κυβέρνηση δεν πρόκειται να οδηγήσει τα πράγματα σε ρήξη. Βέβαια, ο Σόιμπλε δεν παρέλειψε να προειδοποιήσει, αφού θύμιζε ότι στο στο τελευταίο Eurogroup επιτεύχθηκε μια συμφωνία «μα-ζί με την Ελλάδα»: «Αν όλοι οι συμμετέχοντες την τηρήσουν, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα ολοκληρωθεί η αξιολόγηση».

Με το γνωστό σαρδόνιο ύφος του έκλεισε με ένα καρφί: «**Δεν αντιπροσωπεύουν όλα όσα δη-λώνονται στην Αθήνα αυτά που έχουν συμφωνηθεί. Αλλά αυτό δεν είναι αસυνήθιστο στην πο-λιτική καθημερινότητα!**»

Τι εννοούσε; Ότι αυτό που έλεγε η προπαγάνδα των ΣΥ-ΡΙΖΑΝΕΛ, ότι «για κάθε ευρώ αρνητικών μέτρων να υπάρχει ένα ευρώ θετικών μέτρων» είναι σκέτη προπαγάνδα. Όσο για την καθυστέρηση, την απέδωσε απο-κλειστικά στην ελληνική κυβέρ-νηση: «Αν τώρα παρουσιάζονται δυσκολίες, αυτό συμβαίνει επει-δή κάποιος ίσως να νομίζει ότι δεν χρειάζεται να τηρήσει αυτά που έχουν συμφωνηθεί».

Η αλήθεια είναι ότι η προπα-γάνδα έχει «λειανθεί» πολύ σε σχέση με όσα έλεγε το Μαξίμου στις 20 Φλεβάρη και τις επό-μενες μέρες. Βρίσκονται στην τελική ευθεία για την υπογραφή του τέταρτου Μνημονίου (με τη μορφή της παράτασης του τρί-του), οπότε πρέπει να προσαρμο-στούν στις απαιτήσεις αυτών που θα πάνε για ψήφιση στη Βουλή. Γι' αυτό καθυστέρουν κι άλλο. Τους χρειάζεται λίγη δραματο-ποίηση ακόμα.

Προκλητική Εμπιστευτική Αναφορά του Ι. Τσιρώνη

Προτείνει νομιμοποίηση καταπατήσεων

Ο Ι. Τσιρώνης ήταν αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος από το Γενάρη του 2015 μέ-χρι τις 4 Νοεμβρίου του 2016, με μια μικρή διακοπή λόγω των εκλογών του Σεπτεμβρίου του 2015. Τους πρώτους μήνες της θητείας του (το Μάρτη του 2015), είχε λάβει πρόταση της παράταξης των δασολόγων δημοσίων υπαλλήλων Ανώνυμη Δη-μοκρατική Συνεργασία και είχε παραμυθιάσει τα στελέχη της ότι θα καταργήσει όλους τους μη-νομιμοποιήσιμους αντιδασικούς νόμους και διατάξεις. Οχι μόνο δεν τους κατήγγινε, αλλά προχώρησε και στην έκδοση μιας σειράς εγκυκλίων για την εφαρμολγή αντιδασικών διατάξεων, πολλές από τις οποίες νομιμοποιούν παράνομα ξεχειρώματα και καταπατήσεις δασών και δασικών εκτάσεων.

Μαζί με τον Π. Σκουρλέτη μεθόδευαν τη μα-ζική ανάρτηση Δασικών Χαρτών, με την έκδοση μιας σειράς εγκυκλίων αναφορών, με στόχο να αξιοποιηθούν τις μαζικές αντιδράσεις των κατα-πατητών και να ξεχειλώσουν ακόμα περισσότερο τους δασικούς χάρτες-καρικατούρα. Ο Τσιρώνης έβαλε πλάτη για να γίνει η μαζική ανάρτηση. Επί των ημερών του μεθοδεύτηκε η προσφυγή στο ΝΣΚ για τον αποχαρκτηρισμό των περιμετρικών δασών του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού και του Αγίου Κοσμά.

Επειδή, προφανώς, θεώρησε ως μη ολοκληρω-μένο το έργο του, δηλαδή τη νομιμοποίηση του ξεπατάματος δασών και δασικών εκτάσεων, έκρι-νε αναγκαίο, όταν ο Τσίπρας το άλλαξε πόστο (αναπληρωτής υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης), να στείλει στη νέα πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ επι-στολή, την οποία χαρακτήρισε «ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΔΑΣΙΚΩΝ ΧΑΡΤΩΝ».

Ό...οικολόγος Ι. Τσιρώνης έχει το θράσος να βα-φτίζει ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ την πρότασή του, που οδηγεί στη νομιμοποίηση των καταπατή-σεων που έγιναν είτε με παράνομα ξεχειρώματα είτε μετά από πυρκαγιές.

Επαναλαμβάνουμε για μια φορά ακόμα, ότι οι γεωργικές εκτάσεις που εντάχθηκαν στα πολύ-γωνα των απορράσεων, με τα οποίες κηρύχτηκαν αναδασωτέα τα καμένα δάση, δεν είναι το μείζον πρόβλημα των δασικών χαρτών και δεν μπορεί με την επίκληση του να επιχειρείται μια γενική νομι-μοποίηση των καταπατήσεων δασών και δασικών εκτάσεων. Να σταματήσουν τα παραμύθια, ότι εν-διαφέρονται να αποκαταστήσουν την αδικία σε βάρος αγροτών που θα στερηθούν καλλιεργούμε-νους γεωργική γη με την ένταξη της στους αναρτη-μένους δασικούς χάρτες. Γιατί με την ασκούμενη, ιδιαίτερα από το 2006, ανταγροτική πολιτική αυ-ξάνεται η γεωργική γη που εγκαταλείπεται επειδή είναι ασύμφορη η συνέχηση της καλλιέργειάς της.

ΥΓ. Είχαμε προβλέψει ότι οι δασικοί χάρτες-κα-ρικατούρα θα χρησιμοποιηθούν από τους Τσιπρο-καμένους προκειμένου να εξαιρεθούν απ' αυτούς και άλλα δάση και δασικές εκτάσεις που είχαν καταπατηθεί και που οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν είχαν προλάβει να νομιμοποιήσουν με αντιδα-σικές διατάξεις. Είχαμε αποκαλύψει ότι προχώρη-σαν ήδη στην έκδοση τέτοιων αντιδασικών εφαρ-μοστικών εγκυκλίων και θεωρούσαμε βέβαιο ότι θα συνεχίσουν να ικανοποιούν τις απαιτήσεις των καταπατητών με νέες αντιδασικές εγκυκλίους και νομοθετικές ρυθμίσεις. Γνωρίζουμε ότι ήδη δύο τμηματάρχες στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγορεπερίβαλλοντος εργάζονται πυρετωδώς για τη σύνταξη νέων αντι-δασικών διατάξεων με τις οποίες αποψιλώνονται παραπέρα οι Δασικοί Χάρτες-καρικατούρα. Αντί να δώσουν στην δημοσιότητα τις κατάρτιστες αντι-δασικές διατάξεις, φρόντισαν να τις διαρρεύσουν για να φτιάξουν κλίμα αποδοχής.

Και σε Ριζούπολη-Προμηνά επεκτείνεται το καταστροφικό σχέδιο του Μελισσανίδη

Εχουμε αποδείξει πολλές φορές ότι ο Δ. Μελισσανίδης δε θέλει να κατασκευάσει στο άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας ένα γήπεδο για την ΑΕΚ, στο χώρο που ήταν το παλιό της γήπεδο, αλλά ένα γήπεδο-εμπορική επιχείρηση για τα συμφέροντα της φαμίλιας του. Ενα γήπεδο που να συνδέεται με ευρύτερες εμπορικές και άλλες δραστηριότητες, που θα αποφέρουν τεράστια κέρδη στους καπιταλιστές που θα επενδύσουν σ' αυτές. Ενα ποδοσφαιρικό γήπεδο, στο οποίο η ΑΕΚ θα παίξει δυο φο-ρές το μήνα, όχι μόνο δε θα έφερνε τα προσδοκώμενα κέρδη, αλλά ούτε τα κεφάλαια για την κατασκευή του δε θα μπορούσε να αποσβέσει.

Μπορεί ο Μελισσανίδης να υπο-σχόταν, όταν ξαναπήρε την ΑΕΚ (αφού προηγούμενως φρόντισε να τη ρίξει στη Γ' Εθνική), ότι θα φτιά-ξει γήπεδο στον ίδιο χώρο που ήταν το παλιό, μπορεί να έφτιαξε μπόλικο προπαγανδιστικό «σανόν» για τους οπαδούς της ΑΕΚ, όμως ο ίδιος γνώ-ριζε πολύ καλά, από την πρώτη στιγ-μή, ότι το δικό του γήπεδο, το γήπε-δο-εμπορική επιχείρηση της φαμίλιας του, δεν μπορεί να κατασκευαστεί στο οικόπεδο που παραχωρήθηκε το 1934 στην ερασιτεχνική ΑΕΚ.

Τα χρόνια περνούν και οι φιλαθλοι της ΑΕΚ δε βλέπουν να μπαίνουν οι μπουλντόζες. Αυτό τους εξοργίζει, γι-ατί δεν έχουν αντιληφθεί στο βάθος το σκοπό του Μελισσανίδη που δεν

είναι άλλος από την κατασκευή μαζί με το γήπεδο και μεγάλο εμπορικό κέντρο. Όταν είχε ξεκινήσει η προ-παγανδιστική καμπάνια για την «Αγία Σοφία», του είχε ξεφύγει ότι θέλει να κάνει την πόλη... Μόντε Κάρλο. Έτσι, για να ξεφύγει από την οργή των φι-λάθλων της ΑΕΚ εναντίον του, ανά δαστήματα κινητοποιεί τον οπαδικό στρατό ενάντια στη «Στρούγκα» και το δήμαρχο Φιλαδέλφειας-Χαλκη-δόνας, Αρη Βασιλόπουλο. Αυτή την τακτική θα τη συνεχίζει για όσο και-ρό οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δε θα ανακινώ-νουν ότι ποδοσφαιρικό γήπεδο από τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ δεν μπορεί να κατασκευαστεί, τελεία και παύλα.

Όπως θα δούμε παρακάτω, ο Με-λισσανίδης δεν έχει καμιά προετοιμα-σία να γίνει το γήπεδο στη Νέα Φιλα-δέλφεια. Το μόνο του πρόβλημα εί-ναι πως θα αντιμετωπίσει την οργή των φιλάθλων της ΑΕΚ, που αργά ή γρήγορα θα ξεσπάσουν εναντίον του. Για να γίνουνε συγκεκριμένοι: πολύ πριν αναλάβει την ΑΕΚ, ο Μελισσα-νίδης είχε βάλει στο στόχαστρο την περιοχή Προμηνά, προκειμένου να ξεδιπλώσει τα επιχειρηματικά του σχέδια. Μιλάμε για την περιοχή που κυμαίνεται ανάμεσα στο γήπεδο του Απόλλωνα Αθηνών, τις γραμμές του ΗΣΑΠ, τη Λεωφόρο Ηρακλείου, την Οδό Ανθέων και το όριο του 5ου Δι-αμερισματος του Δήμου Αθηναίων.

Παλαιότερα εκεί υπήρχαν διάφο-ρες βιοτεχνίες. Το 1988, με απόφα-

ση του αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος τροποποιήθηκε το ΓΠΣ (Γενικό Πολεοδομικό Σχέ-διο) του δήμου Αθηναίων. Με την τροποποίηση αυτή προβλεπόταν η δημιουργία στην περιοχή ΒΙΟΠΑ (Βιοτεχνικό Πάρκο), που θα συγκε-ντρώνει τις υφιστάμενες βιοτεχνίες και διάσπαρτες στη γύρω περιοχή βιοτεχνίες «χαμηλής όχλησης». Αυτό το σχέδιο, όμως, τελικά δεν «περιπάτησε» και η περιοχή -που σύμφωνα με τις κυβερνητικές εκτιμήσεις που είχαν αποτυπωθεί σε υπουργικές αποφάσεις, ήταν περίπου 55 στρέμματα- είχε υπο-βαθμιστεί πολύ.

Οι κάτοικοι της περιοχής κινητο-ποιούνταν ζητώντας να γίνει αυτή η έκταση κοινόχρηστος χώρος. Οι κυβερνήσεις, όμως, «πράσιναν» και πώς θα αντιμετωπίσει την οργή των φιλάθλων της ΑΕΚ, που αργά ή γρήγορα θα ξεσπάσουν εναντίον του. Για να γίνουνε συγκεκριμένοι: πολύ πριν αναλάβει την ΑΕΚ, ο Μελισσα-νίδης είχε βάλει στο στόχαστρο την περιοχή Προμηνά, προκειμένου να ξεδιπλώσει τα επιχειρηματικά του σχέδια. Μιλάμε για την περιοχή που κυμαίνεται ανάμεσα στο γήπεδο του Απόλλωνα Αθηνών, τις γραμμές του ΗΣΑΠ, τη Λεωφόρο Ηρακλείου, την Οδό Ανθέων και το όριο του 5ου Δι-αμερισματος του Δήμου Αθηναίων.

Το 1999, ο Μάτσας είχε αγοράσει το συγκρότημα της Κολομυμπί, που είχε κλείσει. Κάποια κτιριακή στιγμή, εκμεταλλεύομενος την αδιαφορία των αρμόδιων υπηρεσιακών παρα-γόντων, μπόρεσε να γκρεμίσει τα περισσότερα κτίρια, που έπρεπε να

τος, με την οποία σταμάτησε η ολοκληρωτική καταστροφή των κτιρίων της Κολομυμπί.

Στις 19 Ιούνη του 2003 κατα-χωρήθηκε στο Μητρώο των Ανω-νύμων Εταιριών πρακτικό του ΔΣ της «ΚΤΗΤΩΡ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ». Ήταν προνοημένο η δημιουργία στην περιοχή ΒΙΟΠΑ (Βιοτεχνικό Πάρκο), που θα συγκε-ντρώνει τις υφιστάμενες βιοτεχνίες και διάσπαρτες στη γύρω περιοχή βιοτεχνίες «χαμηλής όχλησης». Αυτό το σχέδιο, όμως, τελικά δεν «περιπάτησε» και η περιοχή -που σύμφωνα με τις κυβερνητικές εκτιμήσεις που είχαν αποτυπωθεί σε υπουργικές αποφάσεις, ήταν περίπου 55 στρέμματα- είχε υπο-βαθμιστεί πολύ.

Οι κάτοικοι της περιοχής κινητο-ποιούνταν ζητώντας να γίνει αυτή η έκταση κοινόχρηστος χώρος. Οι κυβερνήσεις, όμως, «πράσιναν» και πώς θα αντιμετωπίσει την οργή των φιλάθλων της ΑΕΚ, που αργά ή γρήγορα θα ξεσπάσουν εναντίον του. Για να γίνουνε συγκεκριμένοι: πολύ πριν αναλάβει την ΑΕΚ, ο Μελισσα-νίδης είχε βάλει στο στόχαστρο την περιοχή Προμηνά, προκειμένου να ξεδιπλώσει τα επιχειρηματικά του σχέδια. Μιλάμε για την περιοχή που κυμαίνεται ανάμεσα στο γήπεδο του Απόλλωνα Αθηνών, τις γραμμές του ΗΣΑΠ, τη Λεωφόρο Ηρακλείου, την Οδό Ανθέων και το όριο του 5ου Δι-αμερισματος του Δήμου Αθηναίων.

Το 1999, ο Μάτσας είχε αγοράσει το συγκρότημα της Κολομυμπί, που είχε κλείσει. Κάποια κτιριακή στιγμή, εκμεταλλεύομενος την αδιαφορία των αρμόδιων υπηρεσιακών παρα-γόντων, μπόρεσε να γκρεμίσει τα περισσότερα κτίρια, που έπρεπε να

περιοχή εκτάσεις 12.000 τετραγων-ικών μέτρων. Σε πολύ χαμηλές τιμές, προφανώς, αφού η περιοχή ήταν υπο-βαθμισμένη.

Η τότε κυβέρνηση του Κ. Καρα-μανλή, αντί να απαλλοτριώσει την έκταση των 55 στρεμμάτων και να τη διαμορφώσει σε κοινόχρηστο χώρο όπου θα αναπτυσσόταν διάφορες δραστηριότητες, επέλεξε να αναβαθ-μώσει επιχειρηματικά την περιοχή, επι-τρέποντας και άλλες χρήσεις γης. Με την απόφαση 492/4.1.2007 του τότε υπουργού Περιβάλλοντος, Γ. Σουφλιά (ΦΕΚ τεύχος ΑΑΠ, 19/26.1.2007), τρο-ποποιήθηκε το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο του Δήμου Αθηναίων, και το ΒΙΟΠΑ Προμηνά μετατράπηκε σε ΒΙΟΠΑ προς εξυγίανση. Στο πλαίσιο αυτής της τροποποίησης διευρύνθη-καν οι χρήσεις γης και μεταξύ των άλ-λων προβλέφθηκε η **δυνατότητα κατασκευής εμπορικών κέντρων**.

Προσέξτε κάτι... συμπτώσεις. Ο Μελισσανίδης στήναι μια εταιρία, η οποία αρχίζει να αγοράζει γη σε μια εντελώς υποβαθμισμένη περιοχή, χαρακτηριζόμενη ως ΒΙΟΠΑ. Στο κα-πάκι, η τότε κυβέρνηση αναβαθμίζει την περιοχή, επιτρέπει την κατασκευή εμπορικών κέντρων και η εν λόγω εταιρία (όπως και ο Μάτσας) βλέπει την τιμή της γης που είχε αγοράσει να εκτινάσσεται. Φυσικά, οι... θεωσεβείς (όπως είναι και ο «κουροπαλάτης» του πατριάρχειου Δ. Μελισσανίδη), τις 12 Γενάρη του 2007 αγόρασε στην

ξυπήνησε ένα πρωί, δέχτηκε την επι-φοίτηση του αγίου πνεύματος, διείδε ότι ο Σουφλιάς δεν αναβαθμίζει την περιοχή και έδωσε εντολή στους υπαλλήλους του «αγοράστε γη»...

Στις 2 Απριλίου του 2007, δεκάδες κάτοικοι προσέφυγαν στο ΣτΕ κατά της απόφασης Σουφλιά. Η την από-φαση 3649/2009 του Ε' Τμήματος του ΣτΕ, η απόφαση Σουφλιά με την οποία τροποποιούνταν το ΓΠΣ του Δήμου Αθηναίων καταργήθηκε. Η περιοχή ήταν εκτός σχεδίου πόλης και έτσι, με την κατάργηση της τρο-ποποίησης του ΓΠΣ, δεν μπορούσε να γίνει το επόμενο βήμα που ήταν η ένταξη της περιοχής αυτής των 55 στρεμμάτων στο σχέδιο πόλης.

Από την απόφαση του ΣτΕ πλη-ροφоруομαστε ότι στην κατοχή της εταιρίας του Μελισσανίδη ΚΤΗ-ΤΩΡ είχαν περιέλθει 20.486 (και όχι 12.000) τετραγωνικά μέτρα. Το σημει-ώνουμε, γιατί σε μια τέτοια έκταση μπορεί να χτιστεί ένα μεγάλο εμπο-ρικό κέντρο, κάτι στο οποίο στόχευε ο Μελισσανίδης. **Υπέρ της απόφασης Σουφλιά είχαν παρέμβει στο ΣτΕ η εταιρία του Μάτσα και δύο εται-ρίες του Μελισανίδη** (η ΚΤΗΤΩΡ η AEGEAN WAREHOUSE)!

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομο-θεσία, δεν μπορούσε να γίνει νέα νομοθετική παρέμβαση από τον υπουργό Περιβάλλοντος, πριν από την παρέλευση πενταετίας. Η νέα παρέμβαση έγινε στις 20 Μάη του

Η ΔΟΕ για την ειδική έκθεση του ΣΕΒ

Παραθέτουμε αποσπάσματα από την ανακοίνωση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας σχετικά με την ειδική έκθεση του ΣΕΒ για την εκπαίδευση και «το στόχο για τη διάλυση της δημόσιας - δωρεάν παιδείας»:

«Η έξοδος από την κρίση ξεκινάει στα θρανία», έχει ως τίτλο η έκθεση που δημοσιοποιήθηκε από τον Σ.Ε.Β. αλλά τα «καλά νέα» σταματούν στη διατύπωση αυτή. Οι διαπιστώσεις και οι προτάσεις που ακολουθούν, δεν σηματοδοτούν τίποτε άλλο από τον στόχο για τη διάλυση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος.

Η έκθεση και οι προτάσεις του Σ.Ε.Β., διόλου τυχαία όπως αποδεικνύεται, ήρθαν ως φυσική συνέχεια των τοποθετήσεων του Συνδέσμου Ιδιοκτητών Σχολείων στην επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής και ως κυρίαρχη φιλοσοφία και επιδίωξη έχουν την επέλαση της άκρατης επιχειρηματικότητας μέσα στα σχολεία, «δείχνοντας» προς την ιδιωτική εκπαίδευση και το σχολείο της «ελεύθερης» αγοράς.

Κάτω από έναν επιστημονικοφανή μανδύα εμφανίζονται, μέσω των προτάσεων, η κατασυσκοφάντηση του δημόσιου σχολείου και η απαξίωση των εκπαιδευτικών λειτουργιών και του καθημερινού αγώνα τους για τους μαθητές τους, με στόχο την αλλαγή τοπίου στο χώρο της εκπαίδευσης, αφού:

«Ελευθερία» επιλογής σχολείου σημαίνει κρατική χρηματοδότηση των ιδιωτικών σχολείων (βλέπε voucher), υποβάθμιση ή/και κλείσιμο μεγάλου αριθμού δημόσιων σχολείων.

«Καλύτερη διαχείριση των ανθρωπίνων πόρων, ώστε να αυξηθούν οι μέσες ώρες διδασκαλίας και να μειωθούν οι ανάγκες για έκτακτους εκπαιδευτικούς» σημαίνει πως ο ΣΕΒ και ο ΣΙΣ ζητούν εντατικοποίηση εργασίας - αύξηση του ωραρίου των εκπαιδευτικών (χωρίς φυσικά αύξηση αποδοχών), κάτι που, όπως κυνικά ομολογείται, θα σηματοδοτήσει ακόμα μεγαλύτερο περιορισμό στις προσλήψεις αναπληρωτών. Αυτό σε συνδυασμό με την αναφορά ότι ο αριθμός των εκπαιδευτικών στα δημόσια σχολεία είναι κατά 30% μεγαλύτερος από ότι στα ιδιωτικά «φωτογραφίζει» απολύσεις εκπαιδευτικών στη δημόσια εκπαίδευση.

Η αναφορά «η αναλογία δασκάλων προς μαθητές στην Ελλάδα είναι ιδιαίτερα ευνοϊκή» (θυμίζουμε ότι ο πρόεδρος του ΣΙΣ ζήτησε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής αύξηση της αναλογίας εκπαιδευτικού - μαθητή στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση από 1:25 σε 1:28) σημαίνει υποβιβασμό ή/και κατάργηση σχολικών μονάδων (και βέβαια δραστικό περιορισμό των αναγκών σε εκπαιδευτικούς). Φυσικά, αποκρύπτουν εντέχνως πως Δημόσια Σχολεία -Νηπιαγωγεία, Δημοτικά, Γυμνάσια και Λύκεια- λειτουργούν διάσπαρτα σε όλη τη χώρα (ηπειρωτικές, ορεινές, νησιωτικές περιοχές), εν αντιθέσει με τα ιδιωτικά σχολεία που λειτουργούν μονάχα στα μεγάλα αστικά κέντρα.

Η παντελώς ψευδής «διαπίστωση» ότι το κόστος μισθοδοσίας κινείται σε πολύ υψηλά επίπεδα, υψηλότερα του μέσου όρου του ΟΟΣΑ, ακόμα και στα χρόνια της κρίσης μας κάνει να απορούμε με το θράσος τους τη στιγμή που στα χρόνια των μνημονίων έχει χαθεί πάνω από το 40% των εισοδημάτων μας ενώ ταυτόχρονα οι Έλληνες εκπαιδευτικοί ανήκουν στην κατηγορία των χαμηλότερα αμειβόμενων στις χώρες του ΟΟΣΑ. Η πρότασή τους είναι, σαφέστατα οι, ακόμα μεγαλύτερες, περικοπές στους μισθούς των εκπαιδευτικών.

Η πρόταση για «αύξηση της εμπλοκής των τοπικών αρχών» σε συνδυασμό με τη διαπίστωση για «ασφυξία του κράτους στη λειτουργία των σχολείων» παραπέμπει στο γνωστό ζήτημα του περάσματος των δημόσιων σχολείων στους Ο.Τ.Α. (είναι πολύ πρόσφατη η σχετική απόφαση της ΚΕΔΕ για τα νηπιαγωγεία), κάτι που όπου εφαρμόστηκε έκλεισαν σχολεία και οι μισθοί των εκπαιδευτικών εξανεμίστηκαν. Η σκοπιμότητα της πρότασης των σωτήρων - ιδιωτών δεν κρύβεται.

Νέα Δημοκρατία

Επιχειρηματικό πανεπιστήμιο σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς και κατάργηση του άρθρου 16

Μπροστά σε επίλεκτα στελέχη απ' όλο το φάσμα των μηχανισμών του καπιταλισμού, εγχώριου, ευρωπαϊκού και διεθνούς (υπουργούς, στελέχη των Βρυξελλών, του ΟΟΣΑ, τραπεζίτες, καθηγητάδες, κ.λπ), στο 2ο οικονομικό φόρουμ των Δελφών, του οποίου τις εργασίες άνοιξε ο Παυλόπουλος, η Νίκη Κεραμέως, τομεάρχης Παιδείας της ΝΔ, ανέπτυξε τις θέσεις του κόμματος για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Στο τρίπτυχο «ελεύθερο σχολείο», «αυτόνομο πανεπιστήμιο», προσαρμοσμένο στις ανάγκες της αγοράς, ιδιωτικά πανεπιστήμια και στην Ελλάδα με κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, συνίσταται η στρατηγική της ΝΔ.

«Προσωπικά θεωρώ ότι η μεγαλύτερη παθολογία του συστήματος Ανώτατης Εκπαίδευσης στην Ελλάδα είναι η αδυναμία σύνδεσής του με την αγορά εργασίας. Αποτέλεσμα; Το ποσοστό των άνεργων πτυχιούχων σκαρφαλώνει στο 20%, το υψηλότερο μεταξύ των χωρών-μελών του ΟΟΣΑ. Φυσικό επακόλουθο, η φυγή αυτών των λαμπρών μυαλών στο εξωτερικό, εκεί που τα προσόντα τους μπορούν να αξιοποιηθούν», «Η τριτοβάθμια εκπαίδευση θα πρέπει να ανταποκρίνεται αποτελεσματικά στις απαιτήσεις της μεταβαλλόμενης κοινωνίας και αγοράς εργασίας, βελτιώνοντας τις δεξιότητες και το ανθρώπινο κεφάλαιο της Ευρώπης και ενισχύοντας τη συμβολή της στην οικονομική ανάπτυξη» είπε η Νίκη Κεραμέως.

Η «σύνδεση -της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης- με την αγορά εργασίας» ή με την «αναπτυξιακή πορεία της χώρας» (έκφραση που αναπαράγεται από το υπουργείο Παιδείας), υποβιβάζει την επιστημονική γνώση μόνο στις απαραίτητες γνώσεις και δεξιότητες που απαιτούν οι σύγχρονες ανάγκες των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Υποδεικνύεται δε, από την τομεάρχη Παιδείας της ΝΔ, ως η αιτία που εξαναγκάζει έλληνες επιστήμονες να φεύγουν στο εξωτερικό.

Το άρμα του παγκόσμιου καπιταλιστικού καταμερισμού της εργασίας, στο οποίο έχουν προσδέσει την Ελλάδα το κεφάλαιο και οι διαχειριστές του, η σκληρή δημοσιονομική προσαρμογή στην οποία έχει καταδικάσει τη χώρα ο μνημονιακός βραχνάς, η ατέρμονη «κινεζοποίηση» της εργαζόμενης κοινωνίας, που έχουν εκτοξεύσει την ανεργία στα ύψη, δεν υπάρχει καν στη συλλογιστική και αυτού του κόμματος του κεφαλαίου, της ΝΔ.

Απόλυτη είναι η ταύτιση της Νίκης Κεραμέως με όσα έχουμε ακούσει και από τα χείλη των συριζαίων υπουργών Παιδείας, στο πλαίσιο του «διαλόγου» για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Για την «αυτονομία της σχολικής μονάδας» που αποτελεί «βασική αρχή» και «κεντρική πολιτική επιλογή» και η οποία διακρίνεται σε παιδαγωγική, διοικητική και οικονομική, και αναφέρεται σε διαφοροποιημένα προγράμματα σπουδών και διδακτικές μεθόδους, στην επιλογή του τρόπου αξιολόγησης των μαθητών, στην αποκέντρωση, στη διαχείριση των πόρων και στην αναζήτηση πρόσθετων, αναφέρεται το πόρισμα της επιτροπής Γαβρόγλου.

Για την «ενηλικίωση του εκπαιδευτικού συστήματος», τον «απογαλακτισμό του από το μεγάλο προστατευτικό και παρεμβατικό

κράτος» μίλησε ο Αντώνης Λιάκος, τέως πρόεδρος της επιτροπής διαισθήσεως.

«Η δική μας επιλογή συνοψίζεται στο δίπτυχο ελεύθερο σχολείο-αυτόνομο Πανεπιστήμιο. Σχολεία και Πανεπιστήμια που να μπορούν να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες, να διαφοροποιούνται και να αυτενεργούν. Σχολεία και Πανεπιστήμια που δεν ελέγχονται ασφυκτικά από το Υπουργείο Παιδείας, αλλά που εποπτεύονται παραγωγικά και με κριτήρια ποιότητας», είπε η Νίκη Κεραμέως.

Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής είναι πανομοιότυπα: Κατηγοριοποίηση των σχολείων ανάλογα με την κοινωνική προέλευση του μαθητικού πληθυσμού και την περιοχή στην οποία αυτά ανήκουν, διαχωρισμός τους σε «καλά» και «κακά», ανάλογα με τις επιδόσεις των μαθητών, αναζήτηση πόρων

από «τρίτους», γιατί μόνον έτσι μπορεί να βελτιώσει ένα σχολείο την υλικοτεχνική του υποδομή και τις δραστηριότητες τις οποίες αυτό αναλαμβάνει, αφού η δημόσια χρηματοδότηση είναι οικτρή, εισδοχή των επιχειρήσεων και των κάθε λογής «χορηγών», συμπεριλαμβανομένης και της «τσέπης των γονιών», μέσα στο δημόσιο σχολείο, παρέμβαση των τοπικών παραγόντων και των επιχειρηματιών της κάθε περιοχής, με το εκπαιδευτικό γίγνεσθαι, με το αζημίωτο.

Η τομεάρχης της ΝΔ θεωρεί ως ένα από τα κεντρικά ζητούμενα τη «μεγαλύτερη σύνδεση της εκπαίδευσης και της έρευνας με την παραγωγική διαδικασία». Και σ' αυτή την κατεύθυνση λέει ότι «θα πρέπει να δοθούν κίνητρα για τη συνεργασία μεταξύ πανεπιστημίων και νεοφυών επιχειρήσεων, την εφαρμοσμένη έρευνα και τα επιχειρηματικά οικοσυστήματα». Δηλαδή, ζητάει να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στην έρευνα που πραγματοποιείται κατ' εντολή των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, κυρίως από τις λεγόμενες παραγωγικές σχολές.

Στο επιχειρηματικό πανεπιστήμιο που περιγράφει ζητάει επίσης να δοθούν «Κίνητρα για την ενίσχυση της εξωστρέφειας των Πανεπιστημίων και των συνεργασιών με ιδρύματα του εξωτερικού. Ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δοθεί στη δημιουργία ξενόγλωσσων προγραμμάτων». Όλα αυτά για την απόκτηση περισσότερων φοιτητών-πελατών από ξένες χώρες.

Η Νίκη Κεραμέως περιγράφει επίσης ως κεντρικά ζητούμενα:

◆ Εναν «νέο ακαδημαϊκό χώρο». Νέο, δηλαδή, «σχέδιο Αθηνά» με συγχωνεύσεις-καταργήσεις Τμημάτων, Πανεπιστημίων και ΤΕΙ.

◆ «Διαρκή τακτική αξιολόγηση των προγραμμάτων σπουδών, των διδασκόντων και των ιδρυμάτων, καθώς και πιστοποίηση από μια ισχυρή Ανεξάρτητη Αρχή». Αξιολόγηση, προφανώς, που θα συνδέεται με τη χρηματοδότηση και την έκταση των μεταρρυθμίσεων και των αλλαγών που επιτάσσουν για την τριτοβάθμια εκπαίδευση η δημιουργία του Ευρωπαϊκού Ενιαίου Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και η διαδικασία της Μπολόνια.

◆ «Ενίσχυση θεσμών, όπως τα Συμβούλια Ιδρύματος, ως απαραίτητο βήμα για να υπάρχει περισσότερη λογοδοσία και εσωτερική εποπτεία της ασκούμενης διοίκησης». Τα Συμβούλια Ιδρύματος θεωρούνται απαραίτητοι διαχειριστές του επιχειρηματικού πανεπιστημίου.

◆ «Συμπράξεις δημοσίου και

Όλοι οι λύκοι μια γενιά

Στο ίδιο πάνελ θα καθίσουν την Τρίτη 7 του Μάρτη (το σχόλιο αυτό γράφεται Δευτέρα βράδυ), στην Τεχνόπολη στο Γκάζι, ο υπουργός Παιδείας Κ. Γαβρόγλου, ο πρώην υπουργός Παιδείας Ν. Φίλης, η φράου Άννα Διαμαντοπούλου, πρώην υπουργός Παιδείας και αυτή, ο γνωστός Θ. Φορτσάκης, υπεύθυνος του τομέα Παιδείας της ΝΔ, και η Μαρία Ρεπούση, πρώην βουλευτής της ΔΗΜΑΡ.

Όλοι θα είναι ομιλητές στην παρουσίαση του βιβλίου «Από Παιδείας άρξασθαι. Εκθεση του εθνικού και κοινωνικού διαλόγου για την Παιδεία» του πρώην τροτσικιστή, μετέπειτα «κολλητού» του Σημίτη και στη συνέχεια προέδρου του «εθνικού διαλόγου» των συριζαίων για την Παιδεία, Αντώνη Λιάκου.

Η σημειολογία είναι φανερή. Όλες οι τάσεις του συστήματος εξουσίας συμφωνούν στις αλλαγές που επιτάσσουν για την εκπαίδευση οι συνθήκες «του εγχώριου και διεθνούς περιβάλλοντος... το Ευρωπαϊκό και Εθνικό περιβάλλον πολιτικής, αλλά και οι σοβαρές οικονομικές δυσκολίες που προκύπτουν από τις πολιτικές της δημοσιονομικής εξυγίανσης».

Τα παραπάνω δεν είναι μόνον αναφορές της υπό τον Γαβρόγλου διοίκησης του υπουργείου Παιδείας (δες μελέτη για την Ανώτατη Εκπαίδευση). Αποτελούν «ευαγγέλιο» για όλους τους αστούς διαχειριστές που ψήφισαν και εφαρμόζουν τα Μνημόνια, που κουνούν τη σημαία των εκθέσεων του ΟΟΣΑ και των καλών πρακτικών των χωρών της ΕΕ.

Εξ ου και η συχνή αναφορά Γαβρόγλου ότι για να προχωρήσει η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση «χρειάζεται την ευρύτερη δυνατή συναίνεση».

Κατά της μάζωξης αυτής, όλων των λύκων του συστήματος, καλούν πολλοί εκπαιδευτικοί σύλλογοι πρωτοβάθμιας και ΕΛΜΕ.

ιδιωτικού τομέα στον τομέα των υποδομών, όπως για την κατασκευή νέων φοιτητικών εστιών». Οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα είναι μια μορφή ιδιωτικοποίησης (το σχετικό νομικό πλαίσιο εισήγαγε η κυβέρνηση της ΝΔ), αφού οι ιδιώτες που θα συμμετάσχουν, προφανώς και θα απαιτήσουν αντισταθμιστικά οφέλη, π.χ. ενοίκιο για τις φοιτητικές εστίες, κ.λπ.

Η Νίκη Κεραμέως δεν θα μπορούσε να μην αναφερθεί και στην ιδεολογική εμμονή της ΝΔ για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα, με την κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Πρόκειται για άκρως νεοφιλελεύθερο μέτρο, που καθιστά κάθετο τον ταξικό διαχωρισμό, ευνοεί τους γόνους της αστικής τάξης σε βάρος των παιδιών της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και υποβιβάζει το δημόσιο πανεπιστήμιο.

Επ' αυτού συμφωνεί απόλυτα και ο ΣΕΒ, όπως προκύπτει και από την ειδική έκθεση για την εκπαίδευση «Η έξοδος από την κρίση ξεκινάει από τα θρανία», που έδωσε πρόσφατα στη δημοσιότητα:

«Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ διακριτά στο ακανθώδες ζήτημα του κρατικού μονοπωλίου, της κρατικής αποκλειστικότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Ζήτημα το οποίο υπήρξε παραδοσιακά το "τοτέμ" των αντιμεταρρυθμιστών στη χώρα μας. Η αντίδραση, όμως, σε αυτή την αλλαγή είναι αποκαλυπτική τόσο συμφερόντων όσο και νοοτροπιών. Δεν είναι δυνατόν η Ελλάδα να στέκεται αδιάφορη στη συζήτηση για τον ενιαίο οικογενειακό χώρο ανώτατης εκπαίδευσης. Είναι κοινά αποδεκτό ότι βασική προϋπόθεση της ευμάρειας, της βιώσιμης ανάπτυξης και του πλούτου των κρατών είναι η ποιότητα και η εξωστρέφεια των εκπαιδευτικών συστημάτων τους. Και η δυνατότητα σύστασης ιδιωτικών πανεπιστημίων θα έχει εξαιρετικά σημαντικά οφέλη για την τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας, και συνεπώς για την ευμάρεια και ανάπτυξη γενικότερα. Θα δώσει την ευκαιρία για την ανάπτυξη υγιούς ανταγωνισμού στο χώρο της τριτοβάθμιας που θα οδηγήσει στη βελτίωση και των δημοσίων πανεπιστημίων, αλλά θα αποτελέσει και ευκαιρία να καταστεί η χώρα μας περιφερειακό κέντρο ανώτατης εκπαίδευσης, προσελκύοντας χιλιάδες φοιτητές του εξωτερικού και σημαντικές επενδύσεις, δημιουργώντας δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Κυρίες και κύριοι, η αναθεώρηση του άρθρου 16 μπορεί να γίνει καταλύτης για την αναβάθμιση της Ανώτατης Εκπαίδευσης εν συνόλω. Το έκανε η Κύπρος, το έκανε η Τουρκία. Δεν αξίζει στην Ελλάδα να παραμένει δέσμια τέτοιων παρωχημένων αγκυλώσεων» (Νίκη Κεραμέως).

Γιούλα Γκεσούλη

Χρυσαιγίτες «καίνε» τη ναζιστική συμμορία

Συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών της Χρυσής Αυγής και μάλιστα τα πρώτα ονόματα απ' αυτούς, ζητούσαν από μάρτυρες που εξετάστηκαν για τις υποθέσεις της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα και τις απόπειρες ανθρωποκτονιών κατά των αιγύπτιων ψαράδων και μελών του ΠΑΜΕ, να τους δώσουν στοιχεία που αποδεικνύουν το ναζιστικό και εγκληματικό χαρακτήρα της ΧΑ. Ισχυρίζονταν, ακόμα, ότι το νεοναζιστικό μόρφωμα ψηφίστηκε από εκατοντάδες χιλιάδες έλληνες πολίτες, γεγονός που διαψεύδει τους μάρτυρες ως προς αυτό το σκέλος (ότι δηλαδή πρόκειται για εγκληματική συμμορία).

Βέβαια, η πραγματική ζωή προσφέρει πλούσιο υλικό που επιβεβαιώνει απόλυτα και πέρα από κάθε αμφιβολία αυτούς τους χαρακτηρισμούς για το νεοναζιστικό μόρφωμα. Τα δικαστήρια, όμως, δε δικάζουν με βάση την πραγματική αλήθεια, αλλά με βάση τη δικανική αλήθεια, αυτή που σχηματίζεται από τις καταθέσεις των μαρτύρων και τα έγγραφα ή άλλα στοιχεία της δικογραφίας και δεν ταυτίζεται υποχρεωτικά με όλο το εύρος της πραγματικής αλήθειας. Θ' αφήσουμε, λοιπόν, για λίγο την ακροαματική διαδικασία και θα πάμε στα στοιχεία της δικογραφίας, ανασύροντας απολογίες στελεχών της εγκληματικής συμμορίας.

Πρέπει να σημειώσουμε, όμως, πως αν το δικαστήριο και η προεδρεύουσα Μ. Λεπενιώτη δεν απαγόρευαν τη χρησιμοποίηση από τους συνηγόρους της πολιτικής αγωγής στοιχείων από τα αναγνωστέα έγγραφα, κατά την εξέταση των μαρτύρων κατηγορίας, θα γινόταν γνωστό τι είπαν αυτά τα στελέχη για το χαρακτήρα της ΧΑ. Και δε θα τολμούσαν οι υπερασπιστές των νεοναζί να ρωτούν τους μάρτυρες κατηγορίας που έλεγαν το αυτονόητο, ότι δηλαδή η ΧΑ είναι ναζιστική και εγκληματική οργάνωση.

◆ Στο βούλευμα 215/2015, με το οποίο δικάζονται τα μέλη και στελέχη της ΧΑ, παρατίθενται αποσπάσματα από τις απολογίες τους. Ο **Ι. Αγγος**, που κατηγορείται για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, για παράνομη οπλοκατοχή και για απλή συνέργεια σε ανθρωποκτονία, είναι αυτός που το βράδυ της δολοφονίας του αντιφασίστα Π. Φύσσα ήταν στην καφετέρια «Κοράλλι» και μαζί με τον Λ. Τσαλίκη ειδοποίησε τους Πατέλη και Καζαντζόγλου για να κινητοποιήσουν το Τάγμα Εφόδου της Νίκαιας, καθώς εντόπισαν τον στοχοποιημένο από τη ΧΑ αντιφασίστα μουσικό.

Ο προστατευόμενος μάρτυρας «Γ» ανέφερε, μεταξύ των άλλων, στην ένορκη εξέτασή του: «Παππάς και Μιχαλολιάκος μας προέτρεπαν να είμαστε βίαιοι, να εξοντώνουμε τους εχθρούς μας και να μην φοβόμαστε κανένα... **Ξέρω ότι ο Π. ΦΥΣΣΑΣ ήταν στόχος της Χρυσής Αυγής στη περιοχή του Πειραιά και υπήρχε κεντρική εντολή από το βουλευτή της Χρυσής Αυγής Ιωάννη ΛΑΓΟ να τον φάνε όπου τον βρούνε εν γνώσει του Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ και πάντοτε με την έγκριση του Νίκου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ**» (σελίδα 680 του βουλεύματος).

Ο Αγγος, λοιπόν, δήλωσε ανάμεσα στ' άλλα στην απολογία του: «Δηλώνω ότι **παρασύρθηκα από τη ΧΑ, δεν έχω σχέση με τον ναζισμό ή με τις πρακτικές που τον εκφράζουν και δεν θέλω να τους ξαναδώ στα μάτια μου**» (σελίδα 307 του βουλεύματος).

Φυσικά, το ότι παρασύρθηκε είναι παραμύθι. Το επικαλείται για να χτίσει ελαφρυντικό. Ο Αγγος γνωρίζει ότι η ΧΑ είναι ναζιστική και εγκληματική οργάνωση κι ότι αυτό αποτελεί κοινό τόπο για την ελληνική κοινωνία. Γι' αυτό

και δεν επιχειρεί να πει κάτι διαφορετικό για το χαρακτήρα και τη δράση της ΧΑ (π.χ. «δεν ήξερα ότι ήταν ναζιστική και εγκληματική οργάνωση, νόμιζα πως ήταν νόμιμο κόμμα» κτλ.). Το μόνο που προσπαθεί να χτίσει είναι το ελαφρυντικό: «συγγνώμη, παρασύρθηκα».

◆ Ο **Δ. Αγιολασιτής** κατηγορείται για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και για την επίθεση στο στέκι Συνεργείο στην Ηλιούπολη (μετά την επίθεση των νεοναζί το στέκι έκλεισε). Μιλώντας απαξιωτικά και επιβεβαιώνοντας –εμμέσως πλην σαφώς– ότι πρόκειται για εγκληματική οργάνωση, ο Αγιολασιτής δήλωσε στην κατάθεσή του: «Δεν ανήκω σε κανένα κόμμα ή οποιοδήποτε πολιτικό σχηματισμό ή σε οποιαδήποτε πολιτική οργάνωση, **πολύ δε περισσότερο στη ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ**» (σελίδα 320 του βουλεύματος).

◆ Ο **Δ. Αγριογιάννης**, που κατηγορείται για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, για διατάραξη οικιακής ειρήνης, για απρόκλητη φθορά και για απόπειρα ανθρωποκτονίας από κοινού κατά των αιγύπτιων ψαράδων, δήλωσε στην κατάθεσή του: «Αρνούμαι τις κατηγορίες δεν έχω καμία σχέση, δεν έχω κανένα πρόβλημα με τους ξένους, **δεν είμαι ρατσιστής... Δεν έχω σχέση με το κόμμα Χρυσή Αυγή**» (σελίδα 327-328 του βουλεύματος).

«Αυτοί είναι ρατσιστές και οργανώνουν επιθέσεις κατά των ξένων, εγώ δεν είμαι σαν τα μούτρα τους, γι' αυτό δε θα μπορούσα να έχω συμμετάσχει στην επίθεση» είναι σε ελεύθερη απόδοση αυτό που λέει ο Αγριογιάννης.

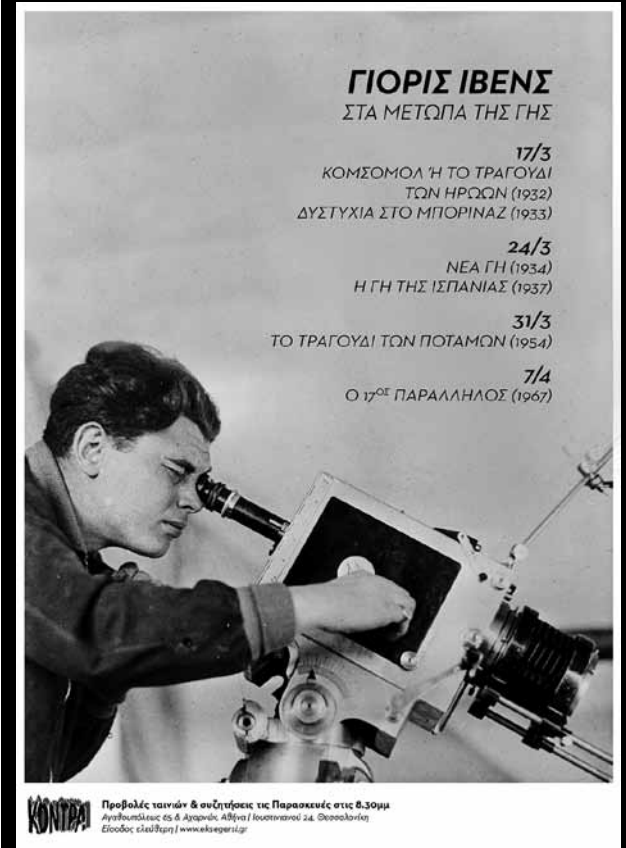
◆ Ο **Αν. Αναδιώτης** κατηγορείται για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και για απλή συνέργεια σε ανθρωποκτονία (δολοφονία Π. Φύσσα). Στο απολογητικό του υπόμνημα, στις 2 Οκτώβρη του 2013, μεταξύ των άλλων ισχυρίστηκε: «**Προ διετίας, αν θυμάμαι καλά, είχα εγγραφεί στη ΧΑ (ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ) σαν "υποστηρικτής" της, όμως ποτέ δεν επεδίωξα ούτε έγινα μέλος της, αλλά και η σχέση μου με εκείνη δεν ήταν ενεργός, όταν διείδα τις ρατσιστικές και νεοναζιστικές θέσεις και ιδεολογικές της διέκοψα και κάθε ψυχικό δεσμό μ' αυτήν γιατί δεν εμφορούμουν ούτε από ρατσιστικές ούτε από νεοναζιστικές αντιλήψεις**» (σελίδα 34 του βουλεύματος).

Πρόκειται ασφαλώς για εκ των υστέρων γραμμή νομικής άμυνας (μπας και πάρει κάποιο ελαφρυντικό και πέσει στα μαλακά κατά την επιμέτρηση της ποινής), όμως ο τρόπος με τον οποίο είναι γραμμένο το απολογητικό υπόμνημα του χρυσαιγίτη που προσπαθεί να γλιτώσει το τομάρι του είναι χαρακτηριστικός: «μόλις κατάλαβα ότι είναι ναζιστές και ρατσιστές έφυγα». Δε δοκιμάζει να αμφισβητήσει αυτό που είναι κοινός τόπος για όλο τον κόσμο (εκτός από τους δικηγόρους των νεοναζί, που προσπαθούν να πείσουν ότι πρόκειται για... πατριωτικό κόμμα που δεν έχει σχέση με το ναζισμό και τα δολοφονικά προτάγματά του).

◆ Ο **Χρ. Γαλανάκης** κατηγορείται για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και για την επίθεση στο στέκι Συνεργείο της Ηλιούπολης. Στο απολογητικό του υπόμνημα, στις 26 Ιούνη του 2014, αναφέρει μεταξύ των άλλων: «Αρνούμαι με όλη τη δύναμη της ψυχής μου ότι συμμετείχα σε εγκληματική οργάνωση. Αρνούμαι ότι συμμετείχα, ως μέλος, σε Τάγμα Εφόδου της Τ.Ο. Νίκαιας της Χρυσής Αυγής» (σελίδα 398 του βουλεύματος).

Ο Γαλανάκης όχι μόνο θεωρεί τη ΧΑ εγκληματική οργάνωση, αλλά ομολογεί και την ύπαρξη **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13**

Προβολές και συζητήσεις

ΓΙΟΡΙΣ ΙΒΕΝΣ ΣΤΑ ΜΕΤΩΠΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ενα από τα σημαντικότερα αφιερώματα που έχουν οργανωθεί στο πλαίσιο των βιντεοπροβολών που γίνονται εδώ και πολλά χρόνια, κάθε Παρασκευή, στην «Κόντρα», θα ξεκινήσει την επόμενη Παρασκευή (17 Μάρτη). Ενα αφιέρωμα στον Γίορις Ιβενς (1898-1989), τον κομμουνιστή κινηματογραφιστή που όργωσε τον πλανήτη αποτυπώνοντας τους αγώνες για την ελευθερία, τα επαναστατικά σκιρτήματα του προλεταριάτου και των λαών, τα μεγάλα σοσιαλιστικά κινήματα.

«Ενας σκηνοθέτης πριν βρει τη σωστή θέση για τη μηχανή του, πρέπει να 'χει συγκρουστεί με τις απάνθρωπες συνθήκες για να φωτογραφίσει τη βρωμία και την αλήθεια». Ο Γίορις Ιβενς αντανακλώντας την κινηματογραφική τέχνη ζωτικής μόνο όταν μπαίνει στην υπηρεσία των καταπιεσμένων, και κυρίως των εξεγερμένων. «Όλες μου οι ταινίες έχουν ως βασικό κοινό χαρακτηριστικό ανθρώπους που κινητοποιούνται από κάτι. Από την επιθυμία τους να είναι ελεύθεροι, από το νερό, από τον άνεμο. Πιστεύω πως δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στον Ιβενς που κινηματογραφεί τον άνεμο, και τον Ιβενς που κινηματογραφεί επαναστάσεις».

Παρασκευές στις 8:30 μμ | Είσοδος ελεύθερη
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα
Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη

~Παρασκευή 17/3/2017~
ΚΟΜΣΟΜΟΛ Ή ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ
[Pesn o gero jach (Komsomol), ΕΣΣΔ, 1932, 50']

Σκηνοθεσία: Joris Ivens, Σενάριο: Josif Skljoeet, Φωτογραφία: Alexander Sjelenkov, Μουσική: Hans Eisler, Ηθοποιοί: Λαϊκός θίασος Magniti, Παραγωγή: Mesjrabpom Film

Ο Ιβενς κινηματογραφεί την εποποιία του Μαγκνιτογκόρσκ στα Ουράλια και του Κούμπας στη Σιβηρία. Κινηματογραφεί την εποποιία του πρώτου πεντάχρονου της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, εστιάζοντας στο μαζικό ηρωισμό της Ενωσης Κομμουνιστικών Νεολαίων. Κινηματογραφεί την Κομσομόλ και αφιερώνει την ταινία στους κομμουνιστές νεολαίους της Δυτικής Ευρώπης.

ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΣΤΟ ΜΠΟΡΙΝΑΖ
(Misere au Borinage, Βέλγιο, 1933, 34')

Σκηνοθεσία, Σενάριο, Μοντάζ: Joris Ivens, Henri Storck, Φωτογραφία: Joris Ivens, Henri Storck, Francois Rents

Ενα χρόνο μετά την απεργία των ανθρακωρύχων στο βελγικό Μπορινάζ (1932), ο Ανρί Στορκ -σημαντικός εκπρόσωπος της βελγικής πρωτοπορίας- ζητά από τον Γίορις Ιβενς να τον βοηθήσει να δημιουργήσει μια ταινία για τις κοινωνικές και πολιτικές συνέπειες μιας απεργίας που δεν κερδήθηκε. Οι δυο σκηνοθέτες, συγκλονισμένοι από τις εικόνες που αντικρίζουν, ξεχνούν οποιοδήποτε αισθητικό ή φορμαλιστικό ζήτημα και θέτουν ως στόχο να κοιτάξουν τη σκληρή πραγματικότητα στα μάτια και να την ξεγυμνώσουν από τις ψευδαισθήσεις που την περιβάλλουν.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Ολο στην... αποκατάσταση ο Κιμ Ουλ Ης. Ετσι είναι, αφού οι μεγάλοι και σπουδαίοι καλλιτέχνες και πνευματικοί ογκόλιθοι δεν πρέπει να παραγκωνίζονται, αλλά να κάθονται αναπαυτικά σε θρόνους. Προηγήθηκε ο δύων ISIS με την ΕΡΤ, ακολούθησαν κι άλλοι. Και το σύνθημα «τελειώνουμε με το παλιό» (μ' άλλα ΚΥΑ πάνω στη μαλακή α') να κλιμακώνεται και να παίρνει σάρκα και οστά (ως τα...).

Οσο για τη λαϊκή μούσα, εξακολουθεί να καταγράφει την επικαιρότητα για να τη βρουν αποτυπωμένη (από τύπο μένει) και τη μελετήσουν οι γενιές του μέλλοντος:

Α, το καλό να λέγεται. Δεν ήρθε η ελπίδα
όμως σε όλους όμοια έπεσε η λεπίδα.

Κατατεμάχισαν μισθούς, πετσόκοψαν συντάξεις
κανένας δεν τη γλίτωσε. Ούτε οι «άνω» τάξεις
αφού -όπως θα μάθατε- ο αριστερός ο άρχων
φαλίδισε τις εισφορές βουλευτών και δημάρχων.

Μας θλίβει
βαθύτατα το γε-
γονός ότι αυτές
τας δυσκόλους
και δυσκώλους
στιγμές που
διέρχεται για
τριακοστό συνε-
χόμενο αιώνα το
έθνος (τα βάσα-

να ξεκίνησαν στην πρώιμη αρχαιότητα, ίσως και κάπου πριν την αποτύπωσή τους στην Ιλιάδα και στην Οδύσσεια από τον όμηρο Ομηρο), οι πνευματικοί ταγοί σιωπούν. Πού είναι -για παράδειγμα- ο σοφός Μπάιρον τώρα που τον έχουμε ανάγκη όσο ποτέ; Πού είναι οι τόσοι και τόσοι που γέμιζαν τη στήλη με ανθοστήλες πνευματικών ανθέων, μαργαριταριών τε και ιδεών;

«Η εθνική αστική τάξη είναι ανίκανη να πάρει μια αγωνιστική θέση κατά του ιμπεριαλισμού. Αυτό αποδεικνύει πως φοβάται περισσότερο τη λαϊκή επανάσταση, παρά τη δεσποτική πίεση των μονοπωλίων που κακοποιούν τον εθνικό χαρακτήρα, προσβάλλουν τα πατριωτικά αισθήματα και αποικιοποιούν την οικονομία» (Che Guevara).

Είν' ένα γιαπωνέζικο κουρδιστό παιχνιδάκι
ένας μικρός τυμπανιστής. Το λένε «Τσεκελέτο».

Μια το κουνντίζεις και γυρνά τριγύρω με τις ώρες
βαράει γοργά το τύμπανο και όλο μουρμουρίζει
με τη λεπτή του τη φωνή κι οι αγορές χορεύουν!
Χορεύουν και οι δανειστές, χορεύει όλος ο κόσμος
κι εκείνο δώ' του και βαράει το τύμπανο αβέρτα.
Και όσο ξεκουρντίζεται τόσο και το κουνντίζουν
και χαίρονται. Και χαίρεται. Γεια σου ρε «Τσεκελέτο».

Κι από τον χαρωπό και γεμάτο παραμύθια και όμορφες ει-
κόνες κόσμο των μικρών, η λαϊκή μούσα περνάει στον σκληρό
κόσμο των μεγάλων:

Ερπιν πάνε τα ερπετά, έρπει στα χείλη ο έρπης
έρποντας ζουν, έρπουν και πάν' και έρποντας ψοφάνε.

Ξύλο και χημικά (τι άλλο;) επεφύλαξε στους αγρότες της
Κρήτης η ξετσιπί(ρ)ωτη αριστερο-ακροδεξιά κυβέρνηση, «κα-
λωσορίζοντάς» τους στο κλεινόν άστυ. Κλασική η συνταγή,
δοκιμασμένη στους αιώνες: πρώτα η έμμεση βία, το οικονομι-
κό, κοινωνικό και πολιτικό τσαλαπάτημα. Και μετά η άμεση, το
φυσικό τσαλαπάτημα για όποιον δεν δέχεται αλόγιστα την
κοινωνική ληστεία και την καθολική υπόταξη στις επιταγές της
άρχουσας τάξης, των αεριτζήδων αρπακτικών, κλεφτών και
αρματολών, καθώς και του πολιτικού και πωλητικού προσω-
πικού με τις πρόθυμες, άλλοτε γραφικές κι άλλοτε κτηνώδεις
μαριονέτες.

«Είμαστε ο πόλεμος ο εμφύλιος του δούλου ενάντια στον
αφέντη, η βία ενάντια στη βία. Οχτρός δεν είναι ο αλλόγλωσ-
σος, ο αλλόθρησκος, ο ξένος. Ο οχτρός μας είναι μες στο σπίτι
μας, το κράτος είναι ο οχτρός μας, το κράτος είναι ο ξένος.
Το χέρι ετούτο δεν θα σηκωθεί ενάντια στους αδερφούς, το
ατσάλωμένο χέρι μας θα σηκωθεί στους τύραννους ενάντια»
(Κώστας Βάρναλης).

Δώδεκα η ώρα θα 'ρθω βρε Θεανώ
στο παράθυρό σου κάτι να σου πω
κι αν και σε καλύπτει ο Αλέξης σου
ξέρε: θα πληρώσεις για τις λέξεις σου.

Και εισέτι πολλά...

Κοκκινοσκουφίτσα

15 Μάρτη: Πανελλαδική Ημέρα Δράσης

Πορεία από τα Προπύλαια για τις άδειες Δ. Κουφοντίνα και Κ. Γουρνά

Η Τετάρτη 15 Μάρτη ορίστηκε ως ημέρα πανελλαδικής δράσης στους πολιτι-
κούς κρατούμενους Δημήτρη Κουφοντίνα
και Κώστα Γουρνά, που το καθεστώς εξαί-
ρεσης που έχει επιβάλει το αστικό κράτος
αρνείται να τους χορηγήσει τις άδειες που
δικαιούνται, ζητώντας απ' αυτούς να κά-
νουν δήλωση μετάνοιας και αποκήρυξης
των πολιτικοίδεολογικών απόψεών τους.
Τη μέρα αυτή, στην Αθήνα θα γίνει **πορεία
που θα ξεκινήσει από τα Προπύλαια στις
17:00**.

Αυτό το καθεστώς εξαίρεσης συνεχι-
ζεται αδιατάρακτο και επί ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.
Η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων,
παρά τις υποκριτικές διακηρύξεις που
έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ όσο βρισκόταν στην
αντιπολίτευση (αγρεύοντας ψήφους από
παντού), δεν προχώρησε σε κατάργηση
της φασιστικής διάταξης του νόμου Δέν-
δια (ν. 3772/2009, άρθρο 20, παρ. 3), που
δίνει στον εισαγγελέα δικαίωμα βέτο και
μετατρέπει τη χορήγηση άδειας σε κρα-
τούμενο σε υπόθεση αποκλειστικά του δι-

καστικού μηχανισμού. Ετσι, η κυβέρνηση
κρύβεται πίσω από τον «μαύρο» δικαστικό
μηχανισμό, αφήνοντας σ' αυτόν το δικαίω-
μα να κάνει τα αίσχη που κάνει σε βάρος
των πολιτικών κρατούμενων.

Αυτός ο μηχανισμός επικαλείται διάφο-
ρα νομικίστικα προσχήματα (π.χ. στέρηση
άδειας από τους Γιώργο Καραγιαννίδη και
Φοίβο Χαρίση) κι όταν αυτά τελειώνουν,
τότε πετάει τη γραφειοκρατική μάσκα κι
εμφανίζεται με το φασιστικό του πρόσω-
πο, απαιτώντας δηλώσεις μετάνοιας, όπως
απαιτούσαν από τους κομμουνιστές και
τους αριστερούς την περίοδο του μοναρ-
χοφασισμού. Είναι χαρακτηριστικό αυτό
που συνέβη την περασμένη εβδομάδα
με την πιο πρόσφατη αίτηση για άδεια
που υπέβαλε ο Δ. Κουφοντίνας. Οι δυο
υπάλληλοι του υπουργείου Δικαιοσύνης
(διεύθυνση και κοινωνική υπηρεσία της
φυλακής) ψήφισαν να του δοθεί άδεια,
όμως μειοψήφισε η εισαγγελέας Μαρσι-
ώνη. Ετσι, η κυβέρνηση συμπεριφέρεται
σαν Πόντιος Πιλάτος προσπαθώντας να

κρυφτεί πίσω από το εισαγγελικό βέτο. Εί-
χε το χρόνο (και τον έχει ακόμα) να καταρ-
γήσει τη φασιστική διάταξη του Δένδια με
μια απλή τροπολογία σε ένα οποιοδήποτε
νομοσχέδιο. Να επαναφέρει το προηγού-
μενο καθεστώς, βάσει του οποίου η εισαγ-
γελική μειοψηφία δεν είχε την ισχύ βέτο
και η άδεια σε έναν κρατούμενο δινόταν
και με πλειοψηφία 2-1. Στο κάτω-κάτω,
αυτοί που γνωρίζουν έναν κρατούμενο εί-
ναι οι εμπλεκόμενοι με τη διαχείριση της
φυλακής (διεύθυνση και κοινωνική υπη-
ρεσία) και όχι ο όποιος εισαγγελέας, που
συμπεριφέρεται σαν βασιλικός επίτροπος
έκτακτου στρατοδικείου, κουρελιάζοντας
το ίδιο το «σωφρονιστικό» νομικό πλαίσιο,
που δεν προβλέπει δήλωση μετάνοιας από
έναν κρατούμενο για να του χορηγηθεί
άδεια.

Γι' αυτό και τα βέλη του κινήματος αλλη-
λεγγύης -πέρα από την καταγγελία του κα-
θεστώςτος εξαίρεσης- πρέπει να στραφούν
ενάντια στην κυβέρνηση, απαιτώντας την
άμεση κατάργηση του νόμου Δένδια.

Οι καπιταλιστές του ΙΜΕ

«Εφτυσαν» και την κυβέρνηση

Αποδεικνύοντας ότι συμπεριφέρονται ως κράτος εν κράτει,
οι καπιταλιστές του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού δεν
εμφανίστηκαν στην τριμερή συνάντηση στο γραφείο του γενικού
γραμματέα του υπουργείου Εργασίας, «φτύνοντας» έτσι και την
κυβέρνηση.

Την τριμερή είχε συγκαλέσει -σύμφωνα με όσα προβλέπονται
στην ισχύουσα νομοθεσία- η αρμόδια υπηρεσία του υπουργείου
Εργασίας, μετά από αίτημα της Πανελληνίας Οσμοπονδίας Θε-
άματος Ακροάματος. Ενώ οι δύο απολυμένοι συνδικαλιστές ήταν
στην ώρα τους, η διοίκηση του ΙΜΕ όχι μόνο δεν εμφανίστηκε,
αλλά απαξίωσε ακόμα και να κάνει ένα ενημερωτικό τηλεφώνη-
μα στο υπουργείο ή στους δύο απολυμένους, που κυνηγούν το
μεροκάματο «με το ντουφέκι».

Θυμίζουμε ότι το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών έχει δικαι-
ώσει τους δύο απολυμένους, πρόεδρο και ταμία του υπό σύσταση
σωματείου εργαζόμενων στο ΙΜΕ. Εκρине ότι απολύθηκαν για
συνδικαλιστικούς λόγους (κάτι που έχει ξανακάνει η διοίκηση
Εφραίμογλου-Κουνενάκη στο παρελθόν, όταν ξαναέγινε προ-
σπάθεια να στηθεί σωματείο στο εργασιακό Νταχάου της) και
**διέταξε την αποζημίωσή τους και την άμεση επαναπρόσληψή
τους**. Δηλαδή, η έφεση στην πρωτόδικη απόφαση, που άσκησε
το ΙΜΕ, δεν αναστέλλει την επαναπρόσληψη και την αποζημίωση,
που πρέπει να γίνει άμεσα.

Η διοίκηση της πρώην αντιπροέδρου του ΣΕΒ (για δύο θητεί-
ες, μάλιστα) έγραψε στα παλιά της τα παπούτσια τη δικαστική
απόφαση. Όταν οργανώθηκε παρέμβαση διαμαρτυρίας έξω από
το «μαγαζί», στην προεμέρα της νέας θεατρικής παραγωγής του,
έστειλαν τη δικηγόρο της επιχείρησής να καταθέσει αίτηση ανα-
στολής των όρων άμεσης εφαρμογής της πρωτόδικης δικαστικής
απόφασης. Ζήτησαν μάλιστα και προσωρινή διαταγή αναστολής,
μέχρι να εκδίκαστεί η αίτησή τους. Ο πρόεδρος υπηρεσίας του
Πρωτοδικείου Αθηνών **απέριψε το αίτημά τους για έκδοση
προσωρινής διαταγής**. Δηλαδή, δύο δικαστήρια μέχρι τώρα δι-
καίωσαν τους απολυμένους. Μάλιστα, η απόρριψη του αιτήματος
για προσωρινή διαταγή έχει μια σημασία, διότι δεν έγιναν δεκτά
τα ψευδοεπιχειρήματα περί οικονομικής αδυναμίας να αποζη-
μιώσουν και να επαναπροσλάβουν τους δύο εργαζόμενους, που
δεν ήταν αργόσχολοι, αλλά εργαζόνταν ο ένας ως φωτιστής και
ο άλλος στο λογιστήριο. Ποια οικονομική αδυναμία, όταν κάνουν
πανάκριβες παραγωγές, για να μείνουμε μόνο σ' αυτό;

Μετά την περιφρόνηση της δικαστικής απόφασης, έρχεται
τώρα η περιφρόνηση και της κυβέρνησης που τους κάλεσε σε
τριμερή (συμφιλιωτική όπως λέγεται) διαδικασία. Αυτό δείχνει
καθαρά πως είναι αποφασισμένοι να το τραβήξουν στα άκρα, με
στόχο να εξαντλήσουν οικονομικά τους δύο απολυμένους εργα-
ζόμενους. Γι' αυτό δεν πρέπει να τους περάσει. Κι έχει καθήκον ο
καλλιτεχνικός και τεχνικός κόσμος να αντιδράσει.

Γιώργος Σταθάκης

Δουλοφροσύνη προς τον ΣΕΒ

Αυτό δεν το έχουμε ξαναδεί.
Το γραφείο Τύπου ενός βα-
σικού παραγωγικού υπουργείου
να μετατρέπεται σε γραφείο
Τύπου του ΣΕΒ και να διανέμει
τις ανακοινώσεις του στους
διαπιστευμένους συντάκτες,
χωρίς να κρατά ούτε τα στοι-
χειώδη πολιτικά προσχήματα,
εκδίδοντας ένα δικό του δελτίο
Τύπου. Το διέπραξε ο Γ. Σταθά-
κης, προφανώς για να δείξει τη
δουλοφροσύνη του έναντι των
καπιταλιστών.

Από το γραφείο Τύπου του
ΥΠΕΝ πήραμε ηλεκτρονικό
μήνυμα που έλεγε τα εξής (δι-
ατηρούμε τη σύνταξη και την
ορθογραφία): «Αποστέλλεται το
Δελτίο Τύπου του ΣΕΒ για την
εκδήλωση που διεξήχθη στις
21/02/2017 στο πλαίσιο του Γε-
νικού Συμβουλίου του ΣΕΒ, και
διοργανώθηκε από την Επιτροπή
Χωροταξίας και Δικτύων του Συν-
δέσμου, με θέμα: "Χωροταξική
Μεταρρύθμιση και νέα πολιτική
του χώρου ως προϋπόθεση ανά-
πτυξης" με τη συμμετοχή του
Υπουργού Περιβάλλοντος και
Ενέργειας Γιώργου Σταθάκη και
της Γενικής Γραμματέα Χωρικού
Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος κ. Ειρή-
νη Κλαμπατσέα και το επιτελείο
τους στο πλαίσιο του Γενικού
Συμβουλίου του ΣΕΒ».

Το δελτίο Τύπου του ΣΕΒ ξε-
κινούσε ως εξής (οι εμφάσεις
δικές μας): «Ο χωρικός σχεδια-

σμός πρέπει να γίνει συνώνυμο
της **ασφάλειας δικαίου στους
επενδυτές** και όχι αιτία καθυστε-
ρήσεων και ματαιώσης επενδυτι-
κών σχεδίων, για να μπορέσουν
να εγκατασταθούν στο ελληνικό
έδαφος και να παράξουν αξία. Γι'
αυτό και το Υπουργείο Περιβάλ-
λοντος και Ενέργειας, οφείλει
να αναλάβει δράση **επιλύοντας
τα προβλήματα που αντιμετω-
πίζουν οι επιχειρήσεις**, εδώ και
καιρό, και να διασφαλίσει ότι οι
νέες αναπτυξιακές προτεραιότη-
τες της χώρας και οι ανάγκες των
επιχειρήσεων θα βρουν τόπο και
τρόπο να ευδοκιμήσουν. Αυτό
ζήτησαν οι επιχειρήσεις μέλη του
ΣΕΒ από τον αρμόδιο Υπουργό
Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ.
Γιώργο Σταθάκη, τη Γενική Γραμ-
ματέα Χωρικού Σχεδιασμού και
Αστικού Περιβάλλοντος κ. Ειρή-
νη Κλαμπατσέα και το επιτελείο
τους στο πλαίσιο του Γενικού
Συμβουλίου του ΣΕΒ».

Σύμφωνα πάντα με το ίδιο
δελτίο Τύπου, ο υπουργός «υπο-
γράμμισε τη σημασία δημιουρ-
γίας ενός σαφούς πλαισίου, που
θα προτάσσει την προστασία του
περιβάλλοντος και της ποιότητας
ζωής των πολιτών αλλά ταυτό-
χρονα θα περιγράφει ξεκάθαρα
τους κανόνες. Στην κατεύθυνση
αποκατάστασης της ασφάλειας
δικαίου ο Υπουργός περιέγραψε
τα 10 βήματα που πραγματοποιεί
η κυβέρνηση». Καταλαβαίνετε τι
έχει να γίνει με ό,τι απέμεινε ως
προστασία του περιβάλλοντος.

Καζνέβ και Σαπέν σε επίσκεψη-αστραπή στην Αθήνα

Οι μπίζνες δε σταματούν ποτέ

Οι πολιτικές αλλαγές δε σταματούν τις μπίζνες στις ιμπεριαλιστικές χώρες. Το κράτος έχει συνέχεια, ενώ ακόμα και οι κυβερνήσεις που έχουν σίγουρο ότι θα χάσουν την επόμενη εκλογή θέλουν να προσφέρουν τις τελευταίες υπηρεσίες στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, κατ' εντολή των οποίων λειτουργούν. Έτσι, η επίσκεψη στην Αθήνα του -τρόπον τινά υπηρεσιακού- γάλλου πρωθυπουργού Μπερνάρ Καζνέβ, που συνοδευόταν από τον υπουργό Οικονομικών Μισέλ Σαπέν και τον υφυπουργό Ευ-

ρωπαϊκών Υποθέσεων Αρλέμ Ντεζίρ κάθε άλλο παρά εθιμοτυπική ήταν. Οι άνθρωποι ήρθαν να προωθήσουν «δουλειές», λίγο πριν αποχωρήσουν από την κυβέρνηση.

Τις ουσιαστικές συναντήσεις τις έκανε ο Σαπέν, που επισκέφτηκε κατά σειρά τον Τσακαλώτο, τον Παπαδημητρίου και τον Στουρνάρα. Φυσικά, δεν ανακοινώθηκε τίποτα συγκεκριμένο. Μόνο γενικότητες του τύπου ότι ο Σαπέν «μετέφερε στον υπουργό Οικονομίας τη θετική στάση και την πίστη της γαλλικής επιχειρηματικής κοι-

νότητας στην Ελλάδα και την πρόθεση των γαλλικών εταιριών να αναπτυχθούν, να επενδύσουν περαιτέρω και να βοηθήσουν την ελληνική οικονομία». Κάτι τέτοιο είπε και ο Καζνέβ στις δηλώσεις που έκανε μετά τη συνάντησή του με τον Τσίπρα («Ο λόγος για τον οποίο έμειναν εδώ οι Γάλλοι επενδυτές δεν ήταν απλώς συναισθηματικός, αλλά ήταν ένας λόγος πραγματιστικός, διότι θεωρήσαν ότι θα υπάρξει ανάπτυξη και δημιουργία θέσεων εργασίας» - «Μιλήσαμε πολύ για τη δυνατότητα συνεργασίας ανά-

μεσα σε γαλλικές και ελληνικές εταιρίες. Υπάρχει ισορροπία σε αυτή τη σχέση (sic!), που βασίζεται στη σοβαρότητα, γιατί είναι απαραίτητη προϋπόθεση, αλλά βασίζεται επίσης και στη φιλοδοξία, γιατί και τα δύο είναι εξίσου σημαντικά»).

Είναι φανερό ότι η γαλλική ιμπεριαλιστική κυβέρνηση ενδιαφέρεται για τομείς των ιδιωτικοποιήσεων που θα «χτυπήσουν» γαλλικά μονοπώλια, όπως η EDF και η Thales. Και ο χώρος αυτός είναι πρωτίστως η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

«Μυρίζονταν» την ύφεση

Στις 17 Φλεβάρη, ο Τσακαλώτος συναντήθηκε στη Θεσσαλονίκη με τη διοίκηση του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος. Όπως ανακοινώθηκε από τον ΣΒΒΕ (σε συνεννόηση προφανώς με τον υπουργό), ο πρόεδρος των βορειοελλαδικών καπιταλιστών «μετέφερε τις ανησυχίες της βιομηχανίας σχετικά με την κάθετη πτώση του τζίρου της αγοράς που παρατηρείται από τον Δεκέμβριο έως και σήμερα, και οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην αβεβαιότητα που επικρατεί σχετικά με την ολοκλήρωση της αξιολόγησης». Ο δε Τσακαλώτος «ανέφερε ότι καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια, αλλά δυστυχώς εξωγενείς παράγοντες και κυρίως οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των Ευρωπαίων Εταίρων και του Νομισματικού Ταμείου, ευθύνονται για την μη έγκαιρη λήψη απόφασης».

Επομένως, το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης γνώριζε πολύ καλά πως το τελευταίο τρίμηνο του χρόνου θα καταγραφόταν ύφεση. Δεν υπάρχει περίπτωση να μην ήταν ενημερωμένο το μέγαρο Μαξίμου (τουλάχιστον ο οικονομικός σύμβουλος του Τσίπρα). Οι Τσιπραίτοι όμως είναι σε γκεμπελικό επίπεδο αδιότακτοι στη χρήση του ψέματος ως πολιτικού εργαλείου. Ο Τσίπρας είπε τις γνωστές μπουρδες στο υπουργικό συμβούλιο εν γνώσει του ότι λέει ψέματα. Στο μόνο που αστόχησαν ήταν το «τάιμινγκ». Δε φρόντισαν να μάθουν πότε θα κάνει η ΕΛΣΤΑΤ την ανακοίνωσή της, που έγινε ταυτόχρονα με την ομιλία Τσίπρα στο υπουργικό συμβούλιο, με αποτέλεσμα ο πρωθυπουργός να γίνει κυριολεκτικά «ρόμπα».

ΥΓ. «Κατά την εκτίμηση του κ. Υπουργού στις 20 Φεβρουαρίου θα υπάρξει πολιτική απόφαση», είχε ανακοινώσει ο ΣΒΒΕ. Τώρα, ξέρουμε τι αποφασίστηκε στις 20 Φλεβάρη.

Ξεφτίλα

Ενα μικρό επεισόδιο που έγινε στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, στις 28 Φλεβάρη, όταν ο Τσακαλώτος πήγε για να ενημερώσει (υποτίθεται) για τη συμφωνία των Βρυξελλών στις 20 Φλεβάρη (για να μη λείει η αντιπολίτευση ότι κρύβεται επειδή διαφωνεί με τον προπαγανδιστικό σχεδιασμό του Μαξίμου), έδειξε πως δεν είναι μόνο η παρέα των Τσιπραίων, αλλά το σύνολο των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ που δε διστάζει να πει τα πιο χοντρά ψέματα, προσπαθώντας να αγρεύσει έστω και πρόσκαιρα κέρδη.

Ο νεοδημοκράτης Σταϊκούρας λέει στον Τσακαλώτο ότι «οι δεσμεύσεις που αναλάβατε είναι επώδυνες και τα νέα μέτρα σκληρά. Αναμενόμενο βεβαίως, αν ανατρέξει κανείς στην τελευταία ταπεινωτική επιστολή προς τους θεσμούς στα τέλη Δεκεμβρίου, όταν υπόσχεστε, σύμφωνα με την επίσημη μετάφραση του Υπουργείου Οικονομικών "διάρκη αφοσίωση στις δεσμεύσεις του μνημονίου"». Ο Τσακαλώτος τον διακόπτει: «Η λέξη ήταν commitment και όχι dedication. **Ήταν ατυχής η μετάφραση.**». Ο Σταϊκούρας, που δε διακρίνεται για την πολιτική ευστροφία του, τρώει το παραμύθι και προσπαθεί να μαλώσει την τρύπα: «Αρα, το γραφείο Τύπου του Υπουργείου σας, έκανε λάθος».

Η Μπακογιάννη, όμως, που ως γόνος του μητσοτακαϊκού ξέρει καλά τι σημαίνει ψέμα και πώς αυτό χρησιμοποιείται, κοιτάζει τα κείμενα και επανέρχεται μ' εκείνο το σαρδόνιο χαμόγελο που τόσο θυμίζει τον πατέρα της. Πρώτα του λέει ότι ζηλεύει ειλικρινά τα αγγλικά του και θα ήθελε να έχει την τύχη να μιλά τα δικά του αγγλικά. Και συνεχίζει απνευστί: «Διαβάζω στο κείμενο, για το οποίο διορθώσατε τον κ. Σταϊκούρα, continuous adherence to the commitments. Εσείς θα το πείτε με πολύ πιο σωστή προφορά. Στο λεξικό, το οποίο διαβάσαμε, το adherence μεταφράζεται, αφοσίωση-προσκόλληση, μια από τις δύο». Κάτι λέει εκτός μικροφώνου ο Τσακαλώτος, που κατάλαβε ότι ξεφτίλιστηκε, και η Μπακογιάννη κλείνει θριαμβευτικά και πατερναλιστικά: «Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε και τη λέξη "προσκόλληση". Πάντως, το λεξικό, αυτές τις δύο λέξεις μεταφράζει και ως τέτοιες τις λαμβάνουμε».

Βελούδινο (;) διαζύγιο (;) Κουκούτση - Μιχαλολιάκου

Δεν είναι φωτογραφία από το «Νονό» του Φράνσις Φορντ Κόπολα, μολονότι το χειροφίλημα είναι πανομοιότυπο μ' αυτά των μαφιόζων όταν έδειχναν το σεβασμό και ορκίζονταν υπακοή στον αρχηγό της φαμίλιας. Ο φίρερ της ναζιστικής συμμορίας ασπάζεται ευλαβικά το χέρι του βουλευτή Κουκούτση, ο οποίος είχε απειλήσει ότι θα ανεξαρτητοποιηθεί αλλά δεν το έκανε. Εκτός αν υπάρχει και κάποια άλλου είδους ιεραρχία στους παλιούς της νεοναζιστικής συμμορίας, που δεν τη γνωρίζουμε.

Εν πάση περιπτώσει, ο Κουκούτσης ανεξαρτητοποιήθηκε και πέτυχε... πανελλήνιο ρεκόρ. Είναι ο πρώτος βουλευτής που φεύγει από ένα κόμμα και εύχεται «μέσα από την καρδιά μου κάθε επιτυχία στο κίνημα, στον

αρχηγό, στα αδέρφια μου της Κ.Ο., σε όλους αυτούς τους άοκνους επιστήμονες που εργάζονται εξαντλητικά στο κόμμα», ενώ καλεί «τους έλληνες εθνικιστές να παραμείνουν στις επάλξεις του αγώνα και να στηρίξουν το κίνημα!». Τότε γιατί έφυγε; Γιατί -όπως λέει- «στο κίνημα παρείσφρυσαν και κάποιοι όψιμοι εθνικιστές, γυρολόγοι της πολιτικής, παλαιάς κοπής κομματάρχες απομεινάρια του πάλοι ποτέ "κατεστημένου" οι οποίοι συμμαχώντας με κάποιους ετερόκλητους αγράμματους ξερόλες δημιουργούν εμπόδια στο δυνάμωμα του κινήματος (...) Από την στιγμή που ένιωσα αδύναμος και απομονωμένος απέναντι σε όλα αυτά τα βαρίδια κρίνω ότι ηθικά δεν μπορώ να βρίσκομαι δίπλα τους και επέλεξα να αποχωρήσω!». Πού είναι αυτά τα βαρίδια; Στην κοινοβουλευτική ομάδα και την κομαντατούρ ή στην Καλαμάτα, όπου πάνε να του φάνε την έδρα;

Το πανελλήνιο ρεκόρ θα παραμείνει για πολλά χρόνια ακατάρριπτο, αν σκεφτούμε ότι ο Κουκούτσης ήταν εκείνος που οργάνωσε το σόου με τα μινελίκια και τα... εικονομαύρα σε βάρος του Μπούκουρα και του Αλεξόπουλου, όταν ανεξαρτητοποιήθηκαν στην προηγούμενη Βουλή, εκείνος που πρώτος είπε το «είναι πολλά τα λεφτά, Αρη», και τώρα όχι μόνο δεν παραδίδει την έδρα («συνελλήφθην ως βουλευτής και θα δικαστώ ως βουλευτής» - διατηρούμε την ορθογραφία), αλλά και το κόμμα δεν του ζητά να την παραδώσει!

Δεν ξέρουμε αν πρόκειται μόνο για εσωκομματικό παιχνίδι ή αν έχει να κάνει και με την εν εξελίξει δίκη της συμμορίας. Ο Κουκούτσης, πάντως, είναι από τους παλιούς και εκείνος που ανέλαβε να εκλαϊκεύσει τη γραμμή «αφήνουμε τον εθνικοσοσιαλισμό». Το επόμενο διάστημα θα δείξει τι τρέχει.

Χρυσαιγίτες «καίνε» τη ναζιστική συμμορία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

ξη του Τάγματος Εφόδου στη Νίκαια.

♦ Ο **Σ. Γαροφαλλάκης** κατηγορείται για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και για την επίθεση στους Πακιστανούς στην Ιεράπετρα Λασιθίου. Στο απολογητικό του υπόμνημα, στις 18 Μάρτη του 2014, αναφέρει ανάμεσα στ' άλλα: «Χωρίς όμως ποτέ να προσχωρήσω και **στα ναζιστικά και ρατσιστικά ιδεώδη της οργάνωσης**». Ενας ακόμα που θεωρεί αυτόντοπο πως η ΧΑ είναι ναζιστική και ρατσιστική οργάνωση και προσπαθεί να βγάλει τον εαυτό του έξω απ' αυτή την κατηγορία, μπας και πάρει κάποιο ελαφρυντικό.

Τζάμπα θα πάνε οι προσπάθειες των συνηγόρων υπεράσπισης των νεοναζιστών της ΧΑ να αποδείξουν ότι το ναζιστικό και εγκληματικό μόρφωμα δεν είναι τέτοιο, αλλά είναι ένα νόμιμο κοινοβουλευτικό κόμμα. Από τις ίδιες τις απολογίες κατηγορούμενων χρυσαιγιτών επιβεβαιώνεται απόλυτα ο ναζιστικός και εγκληματικός χαρακτήρας αυτής της συμμορίας.

Χάινερ Μίλερ

Η ΜΗΧΑΝΗ ΑΜΛΕΤ

περί της κοινωνικής χρησιμότητας των διανοούμενων

αντικείμεωση

www.anikeiowosi.gr

Η Μηχανή Αμλετ επιστρέφει

Πέντε χρόνια μετά την πρεμιέρα της, η εμβληματική παραγωγή με την οποία η αντικείμεωση συστήθηκε στο κοινό επανέρχεται για οχτώ μόνο παραστάσεις

τα Σαββατοκύριακα του Μάρτη
4-5 | 11-12 | 18-19 | 25-26

Η παράσταση έχει ξαναδουλευτεί σε αρκετούς τομείς έτσι που - χωρίς να παρεκκλίνει από την αρχική της σύλληψη ως προς το μύθο και ως προς το σχεδιασμό της δραματικής εξέλιξης - να αντανakλά τις κατακτήσεις της κολεκτιβας στον υποκριτικό και τον τεχνικό τομέα, αλλά και μια δεύτερη ανάγνωση του έργου.

Στο ανακαινισμένο νεοκλασικό της Κόντρας
Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών (τηλ. 210 8675243)

Εναρξη στις 8:30μμ

Είσοδος Ελεύθερη

(απαιτείται προκράτηση στο τηλ. 6975507005)

Μετά την παράσταση ακολουθεί συζήτηση για το έργο, το συγγραφέα, την παράσταση

Περισσότερα στο www.anikeiowosi.gr

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Για τους μυημένους στα δρώμενα του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου μόνο έκπληξη δεν ήταν η επίθεση που εξαπέλυσε η ερυθρόλευκη αθλητική εφημερίδα «Γαύρος» στον πρώην πρόεδρο της ΠΑΕ Ολυμπιακός, Σωκράτη Κόκκαλη. Η κεντρική ιδέα του δημοσιεύματος ήταν ένα σκληρό κατηγορητήριο ενάντια στον Κόκκαλη, ο οποίος σύμφωνα με το δημοσίευμα, υπονομεύει την προσπάθεια του Μαρινάκη να αντιμετωπίσει την επίθεση που δέχεται ο Ολυμπιακός από τους αντιπάλους του και ιδιαίτερα τον Μελισσανίδη.

Τα δυο βασικά επιχειρήματα για τη στήριξη του «κατηγορητηρίου» είναι η συνεργασία του Θωμά Μητρόπουλου με τον Μελισσανίδη για τα θέματα που αφορούν το παρασκήνιο και την «παράγκα» στο ποδόσφαιρο (για όσους δε θυμούνται, ο Μητρόπουλος ήταν ένας από τους πιο στενούς συνεργάτες του Κόκκαλη την περίοδο της παντοδυναμίας του) και οι κοινές επιχειρηματικές μπιζνες Κόκκαλη και Μελισσανίδη στον ΟΠΑΠ (οι εταιρίες του Κόκκαλη προσφέρουν τεχνογνωσία για τη λειτουργία του μηχανογραφικού συστήματος).

Δεν είναι τυχαία η χρονική στιγμή που επέλεξαν στο «Γαύρο» για να επιτεθούν στον πρώην πρόεδρο του Ολυμπιακού. Ερχεται σαν συνέχεια των δηλώσεων που έκανε, σε ζωντανή μετάδοση, στην εκπομπή «Αθλητική Κυριακή» της κρατικής τηλεόρασης ο Σαββίδης, στις οποίες περιέγραψε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο τη ρήξη του με τον Μελισσανίδη (χωρίς να αναφέρει το όνομά του, τον κατηγορήσε ευθέως ότι τον «πούλησε» και κατέβασε την ΑΕΚ να αγωνιστεί στον περσινό τελικό Κυπέλλου) και εμμέσως πλην σαφώς εμφάνισε την υποψηφιότητα Γραμμένου για την προεδρία της ΕΠΟ σαν μια συναινετική λύση, η οποία θα εκφράσει όσους ενδιαφέρονται πραγματικά για το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο (και πάλι χωρίς να πει ονόματα, τοποθέτησε εντός ποδοσφαιρικής οικογένειας τον Μαρινάκη και εκτός τον Μελισσανίδη που χρησιμοποιεί το ποδόσφαιρο για να κάνει μπιζνες).

Είναι φανερό ότι όσο πλησιάζουμε προς τις εκλογές της ΕΠΟ (η θητεία της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής που ορίστηκε από ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ λήγει στο τέλος Μαρτίου και η δυνατότητα για παράταση της θητείας της θα ενεργοποιηθεί μόνο στην περίπτωση που δε θα έχει βρεθεί διάδοχη λύση αποδεκτή από τις διεθνείς ομοσπονδίες), οι διεργασίες θα είναι έντονες και τα χτυπήματα προς κάθε κατεύθυνση.

Στο κάδρο των διεργασιών μπήκε και ο Παναθηναϊκός, μετά τη δήλωση Αλαφούζου την επαύριο των δηλώσεων Σαββίδη, με την οποία ξεκαθάρισε ότι η πράσινη ΠΑΕ συνεχίζει να στηρίζει την υποψηφιότητα Γραμμένου. Όπως όλα δείχνουν, οδηγούμαστε στη λύση «όλοι ανάτα κι ο Γατούλης χώρα».

Ο θάνατος του εμποράκου

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στην προσπάθεια της ΟΠΑΠ ΑΕ να επιβάλει στους πράκτορες μια νέα αποικιοκρατικού τύπου σύμβαση «συνεργασίας». Εκτός από τις προσφυγές στο ΣτΕ, οι πράκτορες αποφάσισαν 48ωρη απεργιακή κινητοποίηση και απειλούν με κλιμάκωση των κινητοποιήσεών τους. Από την πλευρά του ΟΠΑΠ δεν έχει γίνει μέχρι στιγμής κάποια κίνηση για συμβιβασμό, αφού έχοντας εξασφαλίσει την ουδετερότητα της Επιτροπής Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων (ΕΕΕΠ) και της κυβέρνησης, η διοίκηση του Οργανισμού αισθάνεται σίγουρη για τις εξελίξεις και την επιβολή της νέας σύμβασης.

Όπως σχολίασαν δηκτικά ορισμένοι πράκτορες, είναι το δεύτερο «δώρο» της ΕΕΕΠ προς τον ΟΠΑΠ (είχε προηγηθεί η τροποποίηση του κανονισμού για τη λειτουργία των «κουλοχέρηδων», σύμφωνα με τις υποδείξεις της εταιρίας) και εξηγεί τον ενθουσιασμό με τον οποίο υποδέχτηκε η διοίκηση του ΟΠΑΠ την τοποθέτηση Καραγρηγορίου στη θέση του προέδρου της ΕΕΕΠ.

Αρκεί μια απλή ανάνηψη της σύμβασης για να επιβεβαιωθεί το βάσιμο της ανησυχίας των πρακτόρων, αφού ο Οργανισμός μπορεί να καθορίζει σημαντικές παραμέτρους στην επιχειρηματική δραστηριότητα κάθε πράκτορα. Σύμφωνα με τη νέα σύμβαση, ο ΟΠΑΠ μπορεί να καταγγείλει τη συνεργασία του με τον πράκτορα, χωρίς σπουδαίο λόγο, με ενημέρωση 6 μήνες πριν. Για σπουδαίο λόγο (όπως η μη συμμόρφωση στις πολιτικές του ΟΠΑΠ) και χωρίς ενημέρωση 6 μήνες πριν, αν δεν συμμορφωθεί ο πράκτορας με το πλάνο μετεγκατάστασης του ΟΠΑΠ, όπως αυτό

θα οριστεί από την εμπορική του πολιτική, κατόπιν σχετικής εντολής του ΟΠΑΠ (το πλάνο μετεγκατάστασης καταρτίζει μονομερώς ο ΟΠΑΠ), αν δεν προσαρμοστεί στους δείκτες απόδοσης και τους στόχους, όπως τους καθορίζει η εμπορική πολιτική του ΟΠΑΠ, αν αρνηθεί να παράσχει όποια υπηρεσία τρίτων που θα ζητηθεί. Ταυτόχρονα με τη σύμβαση θα ισχύει και ο νέος κανονισμός, σύμφωνα με τον οποίο ο ΟΠΑΠ θα έχει το δικαίωμα να προχωρά στην αφαίρεση των τοποθετημένων VLTs («κουλοχέρηδες»), λόγω χαμηλού τζίρου, χωρίς μάλιστα να αναλαμβάνει την απορρόφηση του κόστους υποδομής που θα έχει πληρώσει προηγουμένως ο πράκτορας, να επιβάλλει την ανακαίνιση του πρακτορείου καθώς και ασφάλιση του πράκτορα, με τα έξοδα να βαρύνουν το πράκτορα, να επιλέγει την ασφαλιστική εταιρία και να αποφασίζει το κόστος ασφάλισης του πρακτορείου (ο πράκτορας αναλαμβάνει μόνο να πληρώσει) και να εγκρίνει, να ελέγχει και να ζητά την απομάκρυνση του προσωπικού του πρακτορείου, το οποίο όμως θα αμειβεται από τον πράκτορα. Ακόμα, να καθορίζει αποκλειστικά και χωρίς διαπραγμάτευση με το συνδικαλιστικό όργανο των πρακτόρων οποιαδήποτε μελλοντική αλλαγή των προμηθειών (αν ο πράκτορας έχει αντίρρηση, δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση εντός 30 ημερών, χωρίς αποζημίωση) και να μπορεί να ανοίξει όσα πρακτορεία θέλει και όπου θέλει, αφού καταργείται ο περιορισμός ένα πρακτορείο για κάθε 3.500 κατοίκους.

Αν στα παραπάνω προσθέσουμε και το γεγονός ότι η νέα σύμβαση και ο νέος κανονισμός ευνοούν όσα πρακτορεία διαθέτουν μεγάλους χώρους, καθώς και τους πράκτο-

ρες που έχουν πολλές άδειες (η τάση για συγκέντρωση του κεφαλαίου ισχύει σε κάθε καπιταλιστική δραστηριότητα), είναι ξεκάθαρο ότι μιλάμε για το «θάνατο του εμποράκου» και για μερικές χιλιάδες νέους ανέργους.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί ότι οι πράκτορες είχαν χρησιμοποιηθεί από τον ΟΠΑΠ ως αιχμή του δόρατος και μοχλός πίεσης προς την κυβέρνηση για να αλλάξει ο κανονισμός λειτουργίας των «κουλοχέρηδων» προς όφελος του Οργανισμού. Τότε, με το «τυράκι» ότι θα αυξηθεί ο τζίρος τους, αν αρθούν οι περιορισμοί στον κανονισμό για τα VLTs, οι πράκτορες είχαν ταυτιστεί με τα επιχειρηματικά σχέδια του ΟΠΑΠ και κινητοποιούνταν, συνδέοντας την ύπαρξη των πρακτορείων τους με την εγκατάσταση και τη λειτουργία τους. Όταν οι σχέχοι μεγαλομετόχοι του ΟΠΑΠ και ο Μελισσανίδης πήραν αυτό που ήθελαν από την κυβέρνηση και την ΕΕΕΠ, έβαλαν σε εφαρμογή το δεύτερο μέρος του επιχειρηματικού σχεδιασμού τους, στρεφόμενοι ενάντια στους πρώην συμμάχους τους.

Όταν έκλεινε η ύλη της στήλης δεν είχαμε δεδομένα για τη συμμετοχή και τη δυναμική της απεργιακής κινητοποίησης (Πέμπτη και Παρασκευή), αφού ένας σημαντικός παράγοντας που θα καθορίσει τις εξελίξεις είναι η στάση που θα κρατήσουν οι μεγαλοπράκτορες. Οι ενδείξεις ήταν ότι θα συμμετείχαν και αυτοί στην απεργία, γιατί φοβούνται ότι θα επαναληφθεί η ιστορία και ο ΟΠΑΠ, αφού καθαρίσει με τους μικρομεσαίους πράκτορες, θα προσπαθήσει να απομυζήσει και αυτούς, ενεργοποιώντας το δικαίωμα μονομερούς καθορισμού του ύψους της προμήθειάς τους.

Η εξέλιξη της υπόθεσης, εκτός των άλλων, έχει ενδιαφέρον και για το σκέλος της που αφορά τον Μελισσανίδη. Τα δεδομένα στη μάχη για τον έλεγχο του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου δεν είναι ευνοϊκά, αφού όλα δείχνουν ότι ο Σαββίδης επιλέγει να «τελειώσει» τη συμμαχία των τριών και να βρει συναινετική λύση με τον Μαρινάκη, ενώ στο θέμα του γηπέδου στη Φιλαδέλφεια οι εξελίξεις είναι αρνητικές γι' αυτόν. Μια επιχειρηματική ήττα θα ήταν το κερασάκι στην τούρτα και ένας καλός λόγος υποστήριξης του αγώνα των πρακτόρων.

Κος Πάπιας
 rapias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΦΑΤΙΧ ΑΚΙΝ

Βερολίνο, αντίο

Μετά τη «Μαχαιριά», με κεντρικό θέμα τη γενοκτονία των Αρμενίων, ο Φατίχ Ακίν επιστρέφει με ένα θέμα πιο εύκολο κι ανάλαφρο. Ένα ταξίδι ενηλικίωσης δυο έφηβων αγοριών.

Ο 14χρονος Μάικ έχει βαρεθεί μόνος το καλοκαίρι στο σπίτι του, καθώς η μάνα του βρίσκεται σε κλινική αποτοξίνωσης κι ο πατέρας του σε ταξίδι με την γραμματέα-ερωμένη του. Ο Μάικ νιώθει απομονωμένος από τα υπόλοιπα παιδιά. Αυτό θα αλλάξει, όταν θα έρθει ο Τσικ, ένας καινούριος συμμαθητής ρωσικής καταγωγής. Οι δυο τους είναι οι μόνοι που δεν είναι καλεσμένοι στο καλοκαιρινό πάρτι της πιο δημοφιλούς συμμαθήτριας. Τα δυο παιδιά, ψάχνοντας ένα τρόπο να γνωρίσουν νέες περιπέτειες, κλέβουν ένα λάντα και ξεκινούν ένα ταξίδι στην ανατολική Γερμανία.

Το σενάριο της ταινίας είναι βασισμένο στο μπεστ σέλερ του Βόλφγκανγκ Χέρντορφ «Βερολίνο, γεια», που από το 2010 μέχρι σήμερα έχει μεταφραστεί σε πάνω από 25 γλώσσες.

Σίγουρα δεν πρόκειται ούτε για κάποια πρωτότυπη κινηματογραφική ιδέα, ούτε κάποιο πολύ φιλόδοξο πλάνο από την πλευρά του σκηνοθέτη. Πρόκειται όμως για ένα υλικό που ο Φατίχ Ακίν ξέρει και μπορεί να χειριστεί έτσι που να επιτύχει το πιο καλό αποτέλεσμα.

ΣΟΦΙΑ ΕΞΑΡΧΟΥ

Park

Δέκα χρόνια μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, οι εγκαταστάσεις του ολυμπιακού χωριού παραμένουν αχρησιμοποίητες οδεύοντας όλο και πιο βαθιά στην παρακμή και τη σαπίλα. Μέσα στις εγκαταλελειμμένες αθλητικές του εγκαταστάσεις μια ομάδα έφηβων αγοριών προσπαθεί να περάσει τον καιρό της. Τα αγόρια περιφέρονται άσκοπα ανάμεσα στα ερείπια, στήνοντας παιχνίδια-βίαιες απομιμήσεις των ολυμπιακών αθλημάτων και οργανώνοντας ζευγαρώματα σκύλων για να βγάλουν χρήματα. Ο μεγαλύτερος της παρέας, ο Δημήτρης (ετών 17) μαζί με την Άννα, πρώην αθλήτρια (ετών 22) θα προσπαθήσουν να επεκταθούν και στα τουριστικά ξενοδοχεία της περιοχής με απροσδόκητες συνέπειες.

Η πρώτη κινηματογραφική ταινία της Εξάρχου στηρίζεται σε μια εύφορη ιδέα. Τα κουφάρια των Ολυμπιακών Αγώνων «φιλοξενούν» τη νέα γενιά, που παραδίδεται σε μια απόλυτη απονοηματοδοτημένη καθημερινότητα, που «αγκαλιάζει» τη βία (από και προς αυτήν), χωρίς να διαφαίνεται κάποια διέξοδος. Η Εξάρχου χρησιμοποιεί την ιδέα της σαν παραβολή, ώστε να θίξει καίρια ερωτήματα. Η εξέλιξη της αρχικής της ιδέας και οι προεκτάσεις της, όμως, είναι μια άλλη ιστορία... Η Εξάρχου μοιάζει να δυσκολεύεται ιδιαίτερα σε αυτό το σημείο και να δίνει λύσεις που αδυνατίζουν αρκετά το τελικό αποτέλεσμα.

6η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Η 6η Εβδομάδα Αφρικανικού Κινηματογράφου αποτελεί μια συνδιοργάνωση των διαπιστευμένων στην Ελληνική Δημοκρατία

«Τα μαιευτήρια πρέπει να προσλάβουν νοσηλεύτες σε εννέα μήνες, επειδή σήμερα το βράδυ θα κάνουν πολύ έρωτα». Χωρίς σχόλιο από τη στήλη, η ατάκα με την οποία ξεκίνησε τις δηλώσεις του ο Πικέ για τη μεγάλη νίκη-πρόκριση της ομάδας του με 6-1 επί της Παρί Σεν Ζερμέν.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Γουί αρ γκόουινγκ ντερέκτλι του χελ (Α. Τσίπρας)

Οι νέες γερμανικές χειροπέδες τους καρπούς μας μελάνιασαν,

Μετά το Καμάν χάλασε το καλοριφέρ του πούλμαν,

Πάει η ώρα οχτώ κι ούτε ένα τσάι μ' ανθρακικό δεν ήπιαμε,

Πάνω στο σβέρκο μας επιλοχίας με αρχές

Μεταφορά στις φυλακές Αδάνων μέσω Νίγδης...

Μόνο εσύ μας έλειπες φεγγάρι

Στη θέα να στήσεις ένα ασημένιο χνουδί!

[Can Yücel (Τζαν Γιουτζέλ) – «Μόνο εσύ μας έλειπες φεγγάρι»
από τα «Ποιήματα ενός πολιτικού κρατούμενου» («BirSiyasininSirlori», 1974)]

► This is (not) the end, beautiful friend.

► Ασμένως τυρανίαν (με ένα νι) δέχεσθαι;

► All the children are insane/ waiting for the summer rain.

► Περιούσιε λαέ μου, που προς χάριν μου βροντάς, /θεονή-στικός χορεύεις, θεονήστικός γλεντάς (Γ. Σουρής, από την «Είσοδο του μεγάλου μασκαρο - Καρνάβαλου», δημοσίευση στο «Ρωμιό» 27.01.1901).

► Νέο Σύνταγμα: καταστατική ενίσχυση της θωράκισης του ελληνικού καπιταλισμού.

► «Αστυνομική επίθεση σε βάρος διαδηλωτών στη Θεσσαλονίκη» - 902.gr, 8/3/2017. «Οι εργαζόμενοι στα Σώματα Ασφαλείας δεν αντέχουν άλλο...» από ανακοίνωση των ομοσπονδιών των «εργαζομένων» στα Σώματα Ασφαλείας (Ριζοσπάστης, 12/2/1998). «Το ΚΚΕ αντιστέκεται στην ένταση του αυταρχισμού και στη χρήση των Σωμάτων Ασφαλείας για την παρακολούθηση και καταστολή των εργατικών και άλλων λαϊκών κινητοποιήσεων» (Γ. Νάφης, μέλος της ΚΕ του Περισσού στη γενική συνέλευση της ΠΟΑΣΥ). «Υπογράμμισε ότι καθήκον των αστυνομικών ενώσεων δεν είναι να "βάζουν πλάτη" στη δικαιολόγηση του αυταρχισμού, ο οποίος στρέφεται και στις πλάτες τους όταν διεκδικούν τα δικαιώματά τους...» (Ριζοσπάστης, 5/9/2007). Νουθεσίες στα όργανα των ένστολων γουρουνιών (...Ελλήνων αστυνομικών, ρουφιάνων, δολοφόνων και βασανιστών). Ενα καθώς πρέπει αστικό κόμμα.

Πρεσβειών και Επίτιμων Προξενείων των Αφρικανικών Χωρών με την Ταινιοθήκη της Ελλάδος και το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Στο πλαίσιο αυτό θα προβληθούν δεκαοκτώ ταινίες από εννιά χώρες (Αλγερία, Αγκόλα, Αίγυπτος, Κένυα, Μαρόκο, Νιγηρία, Νότια Αφρική, Σουδάν, Τυνησία), οι περισσότερες εκ των οποίων είναι παραγωγής 2014 και πιο σύγχρονες. Δεν έχουμε άποψη για τις ταινίες, φυσικά, ούτε θα δώσουμε βάση στα επίσημα ανακοινωθέντα των πρεσβειών. Απλώς αναφέρουμε την είδηση για ενημέρωση των αναγνωστών μας.

Η Εβδομάδα Αφρικανικού Κινηματογράφου θα λάβει χώρα στην Αθήνα, στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος, από 9 έως 15 Μαρτίου, και για πρώτη φορά στη Θεσσαλονίκη, στην αίθουσα Παύλος Ζάννας, από τις 16 έως τις 22 Μαρτίου. Η είσοδος είναι ελεύθερη, ενώ το πρόγραμμα και παρουσιάσεις των ταινιών δημοσιεύονται στον ιστότοπο www.tainiothiki.gr.

Ελένη Π.

► 8/3/1921: 10ο συνέδριο του Κ.Κ. Ρωσίας (μπολσεβίκων).

► «Μεγάλε», Β. Αποστόλου, με τους «διαλόγους σου» (ΜΑΤ και χημικά) και τους «τραμπουκισμούς» σου.

► Το πέταξε το κρύο το αστεί-άκι του ο Τσίπρας: «Να ευνοήσουμε τις επενδύσεις για νέες θέσεις εργασίας» - για την... ανάπτυξη, ρε γαμώτο.

► «Δεν "καίγονται" να γίνουν μάνες οι Ελληνίδες» - τίτλος από τα ΝΕΑ ονλάιν. Με τέτοιο ξεπάτωμα (οικονομικό) πώς διάολο να υπάρχει η «τεκνοποίηση» και σαν σκέψη ακόμα;

► Θα λέγαμε, βέβαια, το γνωστό ρητό, «...τε γιατί χανόμαστε» κινδυνεύοντας να θεωρηθούμε σεξιστές...

► Oh, fuck!

► «Επτά αστυνομικοί κατηγορούνται για ψυχολογική και σωματική βία κατά πολίτη». Από tanea.gr, 4/3/2017. Οι... εργαζόμενοι των σωμάτων ασφαλείας (κατά Περισσό).

► Προσέγγιση Πεκίνου - Μόσχας;

► Τα... επίμονα τηλεφωνήματα των εισπρακτικών εταιριών νόμιμα και με την βούλα της δικαιοσύνης (που, απλά, είναι ταξικότατη).

► Η ολομέλεια της Βουλής τίμησε την Ημέρα της Γυναίκας. Τίνι τρόπω;

► Ναι, ρε! Η εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» (tovima.gr/finance/article/?aid=866216) ενδιαφέρεται για τη συμμετοχή γυναικών στη διοίκηση επιχει-

ρήσεων στην Ελλάδα. Για τις υπόλοιπες (εργαζόμενες και άνεργες γυναίκες) τσιμουδιά (προφανώς).

► Και νάτος! Νάτος! Ο Κούλης, ο υπέρμαχος (μη σωχέ!) των αδικημένων: «Οχι αδικίες, όχι νέα χαράτσια».

► Διότι Κούλης (με κάπα, όπως κοκοβιός) εστί λίρα εκατό (επιπλέον χαρατσιών).

► Ζωίτσα: «Δικαιοσύνη για όλους» (ένας θηλυκός Αλ Πατσίνι, "And Justice for All").

► Καμμία-έστω-πρωτοτυπία.

► Μείωση των ειδικοτήτων κατά 50% επιθυμεί το υπουργείο Παιδείας.

► «Γυναίκες, μάνες, πρόσφυγες μα ηρωίδες (προκλητικότητα η Ελλη Ζώτου, avg1.gr/article/10844/7957820/gynaikes-manes-prosfyges-ma-eroides). Να ξεχάσουμε τις πνιγμένες γυναίκες - πρόσφυγες, τη FRONTEX, το μπατσό-κυνηγτό προσφύγων; Πίσω, βάρβαροι!

► «Ο ρόλος των νέων ανθρώπων στη διαδικασία ανάκαμψης της χώρας και οριστικής εξόδου της από την κρίση χρειάζεται και πρέπει να είναι καθοριστικός. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, η ανάπτυξη ολοκληρωμένης στρατηγικής για τη νέα γενιά αποτελεί κορυφαία κυβερνητική προτεραιότητα της επόμενης περιόδου». ΚΥ.Σ.ΚΟΙ.Π, Η ΑΥΓΗ ονλάιν, 8-3-2017. Ξέρουμε τι έχουν κάνει για την εργαζόμενη (και άνερη) νεολαία: μισθούς πείνας, φόβο, άγχος, ανέχεια. Ομως, επειδή και οι νέοι ψηφίζουν, η συγκυβέρνησή της την «επόμενη περίοδο». Οποτε γίνουν εκλογές...

► «Οι πόρτες του υπουργείου είναι πάντα ανοιχτές» - Β. Αποστόλου. Και τα ΜΑΤ τι στέκονται μπροστά από τις πόρτες; Μαζεύουν πεταλούδες, ωρέ;

► Κάποιοι Συριζαίοι μιλάνε - καραμέλα σκέτη - για την «ανάπτυξη». Άλλοι, όπως ο Δ. Χρήστου, δεν πολυκρύβονται: «...κανείς δεν έχει αμφιβολία ότι μέσα στο ασφυκτικό περιβάλλον της ασάφειας και των εκκρεμοτήτων με τις

αξιολογήσεις δεν θα μπορούσε να υπάρχει αναπτυξιακή έκρηξη». (www.avgi.gr/article/10811/7958873/e-synkyria-tes-touristik-es-ekrexis).

► Πόνημα Τ. Θεοδωρόπουλου (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ online) με τίτλο «Τα ΔΗΠΕΘΕ μας έλειπαν». Καθένας και το μαγαζί του...

► Προς τα δεξιά του αστικού πολιτικού φάσματος ο γιαποτζίμερος (δώστε του μια έδρα να παρκάρει την έδρα του...).

► «Επέστρεψε σε θετικό έδαφος το Χρηματιστήριο» - Χεστήκαμε!

► Τώρα η ντροπή Σπυρί σπυρί Στα ώριμα στάχια των ξανθών παιδιών Από τον κάμπο Αρωμα πασχαλιάς τυφλόμυγα απ' τον κάμπο Τον ήλιο μας εκείνο το μικρούλη στροβιλιζει Καθώς ξεχύνετ' από σπίτια και ταρατσες Ερχεται και φωλιάζει στη φωνή μου.

(Τζεμάλ Σουρεγιά, απόσπασμα απ' το ποίημα «Φίλησέ με κι έπειτα γέννησέ με»).

► Το χαμόγελο (όχι της Τζοκόβιτς αλλά) της Τερίσα Μεί στη βρετανική Κάτω Βουλή (των Κοινοτήτων) κατά την PMQ (Prime Minister's Questions) ή, ελληνιστί, η ώρα του (της) πρωθυπουργού.

► Γηραιότητα Αλβιόνα.

► Dividends: ετήσιες πληρωμές σε ζεστό χρήμα για τους κατόχους συγκεκριμένων μετοχών. Πηγή εισοδήματος για πολλούς συνταξιούχους. Πλέον, η βρετανική κυβέρνηση κατεβάζει το (αφορολόγητο) αυτό ποσό από 5.000 λίρες στις 2.000 λίρες (αρχής γενομένης από τον Απρίλη του 2018) (www.express.co.uk/finance/personalfinance/776583/Budget-2017-pensioners-dividend-tax-allavance-SLASHED).

► Ευθεία βολή Το βλέμμα σου Μετρώ Νύχτες Και απώλειες.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Στην πρώτη φωτογραφία είναι η πρόσοψη της «Στρούγκας» στη Νέα Φιλαδέλφεια, όπως την κατάντησαν οι οπαδοί μιας «θρησκείας», μογιάτιζοντάς την για δεύτερη φορά (προηγούμενως την είχαν καθαρίσει οι αγωνιστές της «Στρούγκας» και άλλων συλλογικοτήτων). Στη δεύτερη φωτογραφία είναι το δημαρχείο της πόλης, ακριβώς απέναντι. Οι τοίχοι βάφτηκαν από τα συνεργεία του δήμου, τα συνθήματα των οπαδών της «θρησκείας» καλύφθηκαν, για να τοποθετηθεί μετά ένα πανό στο πεζοδρόμιο (σταθμεύει και περιπολικό μπροστά πλέον). Πολιτική αντιπαράθεση; Ελευθερία της έκφρασης; Μπορεί να δεχτεί κανείς ότι οι νεοנazi κάνουν πολιτική αντιπαράθεση; Μπορεί να τους αναγνωρίσει ελευθερία έκφρασης; Μα οι οπαδοί της εν λόγω «θρησκείας» δεν είναι φασίστες, ακούγεται ο αντίλογος. Αρκετοί απ' αυτούς είναι και αντιφασίστες, μάλιστα. Ακόμα και στη «Στρούγκα», κατά την πρώτη... εικαστική παρέμβασή τους, έγραψαν και κάτι... αντιφασιστικό. Πειράζει που ανάμεσα σ' αυτούς που βανδαλίζουν καθημερινά έναν χώρο ελευθερίας, στο όνομα της «θρησκείας τους», και στους οπαδούς του φασισμού δε βλέπουμε καμιά διαφορά; Που αισθανόμαστε την ίδια αηδία βλέποντας τα συνθήματά τους; Τι είναι τελικά ο αντιφασισμός; Μια αλά καρτ συμπεριφορά; Τη μια μέρα συμμετέχω σε αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και την άλλη μέρα επιτίθεμαι με σωματική βία ενάντια σε όποιον είναι αντίθετος στο συμφέροντα του «πατριάρχη» της «θρησκείας» και βανδαλίζω χώρους που έχουν αποδεδειγμένα αντιφασιστική και αντικαπιταλιστική δράση, συσπειρώνοντας ανθρώπους που κινούνται μόνο από αισθήματα κοινωνικής ευαισθησίας και δρουν με απόλυτη ανιδιοτέλεια; Κάποια στιγμή πρέπει να πούμε τα πράγματα με τ' όνομά τους. Οχι... αλά καρτ πολιτικές τοποθετήσεις. Οχι ομορτυλιστικές προσεγγίσεις και μικροπολιτικοί υπολογισμοί. Η βία δεν καθαγιάζεται πολιτικά και κοινωνικά ως κάτι το γενικό. Η βία είχε, έχει και θα εξακολουθήσει να έχει ταξικό πρόσημο. Υπάρχει η βία του αστικού κράτους, η βία των φασιστών, η βία των μπράβων του κεφαλαίου, η βία των λούμπεν συμμοριών που δρουν προς όφελος και για λογαριασμό καπιταλιστών, μαφιών, κρατικών υπηρεσιών. Και υπάρχει η αντίβία των ταξικών και λαϊκών αγώνων, η αντίβία των οργανώσεων ένοπλου αγώνα, η αντίβία αυτού του κομματιού που εύστοχα έχει ονομαστεί «άγρια νεολαία». Μπορεί κανείς να κάνει μια αναλυτική επισκόπηση της καθεμιάς απ' όλες αυτές τις μορφές αντίβιας, να βρει τα διαφορετικά επίπεδα συνείδησης που εκφράζουν, να δει τη στοχευμένη χρήση ή τη στοιχειακή εκδήλωση της αντίβιας, να συμφωνήσει ή να διαφωνήσει με συγκεκριμένες εκδηλώσεις αντίβιας, όμως υπάρχει ένα βάραθρο ανάμεσα στις διάφορες μορφές της βίας που υπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου και των διάφορων μορφών της αντίβιας που ξεπηδά από τα σπλάχνα των εκμεταλλευόμενων και καταπιεσμένων αυτής της κοινωνίας. Από ποια μεριά του βάραθρου πρέπει να τοποθετήσουμε τη βία ενάντια στη «Στρούγκα», που με εξάρσεις και υφέσεις αναπτύσσεται εδώ και σχεδόν τρία χρόνια; Για να δώσουμε απάντηση, πρέπει να δούμε τι υπερασπίζεται η κάθε πλευρά. Η «Στρούγκα» (και όχι μόνο) υπερασπίζεται το άλσος και τη ζωή των ανθρώπων της πόλης της. Η άλλη πλευρά υπερασπίζεται τα συμφέροντα ενός καπιταλιστή. Το ότι αυτά τα συμφέροντα ντύνονται με τα χρώματα μιας «θρησκείας» δεν αλλάζει το χαρακτήρα τους. Ούτε δίνει άφεση αμαρτιών στα «θρησκευτικά» τάγματα εφόδου.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Οι Βερσαλίες έμειναν στην ιστορία ως ο τόπος της αντεπανάστασης. Εκεί είχε το επιτελείο του ο Θιέρσο, από εκεί ξεκίνησαν τα στρατεύματα που έπνιξαν στο αίμα την Κομμούνια του Παρισιού. Οπότε, από άποψη συμβολισμών ήταν το πιο ταιριαστό μέρος για να οργανώσει ο γερμανογαλλικός άξονας τη «σύνοδο των τεσσάρων» (με τη συμμετοχή της Ιταλίας και της Ισπανίας) και να διακηρύξει ότι έχει μια καταρχήν συμφωνία για την «Ευρώπη των πολλών ταχυτήτων».

Ο γερμανογαλλικός άξονας ακόμα κυρίαρχος στην Ευρώνηωση

Η φύση του ιμπεριαλισμού δεν επιτρέπει την «ολοκλήρωση»

Η σύνθεση δεν πρέπει να ξενίζει, ενόψει των πολιτικών συσχετισμών και των ανοιχτών εξελίξεων σε βασικές χώρες της ΕΕ. Δεν έγινε αίφνης η Ισπανία, χώρα μέσου επιπέδου καπιταλιστικής ανάπτυξης, ισχυρότερη από ιμπεριαλιστικές χώρες όπως η Ολλανδία και το Βέλγιο. Ο Ραχόι κλήθηκε για να μην έχει προνομιακή τρίτη θέση η Ιταλία (όπως επιδίωκε ο Ρέντσι) και για να υπάρχουν οι απαραίτητες πολιτικές ισορροπίες (δύο σοσιαλδημοκράτες -Ολάντ και Τζεντιλόνι- και δύο δεξιοί -Μέρκελ και Ραχόι-). Το ότι η Ισπανία είναι πληθυσμιακά η τέταρτη χώρα της ΕΕ (χωρίς να λογαριάζεται η Βρετανία, που βρίσκεται σε δρόμο αποχώρησης, ενώ δεν υπήρξε μέλος της Ευρωζώνης) δίνει το τυπικό άλλοθι για τη συμμετοχή του Ραχόι.

Η σύνοδος των Βερσαλλιών είχε περισσότερο προπαγανδιστική παρά ουσιαστική σημασία. Ο γερμανογαλλικός άξονας έστειλε το μήνυμα ότι παραμένει ενεργός και ότι έχει εκείνες τις συμμαχίες που είναι απαραίτητες για μια νέα μεταρρύθμιση της ΕΕ. Αφού ανάγκασε τον Γιούνκερ να περιοριστεί σε ρόλο

κομπάρσου, που καταγράφει εν είδει ρεπορτάζ τα πιθανά σενάρια για τις μελλοντικές εξελίξεις (γράψαμε την προηγούμενη εβδομάδα για το караγκιοζιλίκι της «Λευκής Βίβλου» που παρουσίασε ο πρόεδρος της Κομισιόν), του έδωσε την απάντηση, υιοθετώντας αποκάλυπτα το σενάριο της «Ευρώπης των πολλών ταχυτήτων», χωρίς να μπει στον κόπο να το συζητήσει αυτό με τα υπόλοιπα μέλη της ΕΕ.

Στην πραγματικότητα, συζητήσεις έχουν γίνει στο παρισκηνίο με τους ηγέτες των υπόλοιπων ιμπεριαλιστικών χωρών, όμως είναι πολύ πρώιμο να πάρουν τα πράγματα την τελική τους μορφοποίηση. Ακόμα δεν έχει ξεκαθαριστεί τι θα γίνει με το Brexit (ούτε την αίτηση ενεργοποίησης του άρθρου 50 της Συνθήκης της Λισαβόνας δεν έχει υποβάλει ακόμα η κυβέρνηση Μεί), ενώ και οι δυο πλευρές του γερμανογαλλικού άξονα έχουν μπροστά τους εκλογές (η Γαλλία τέλη Απρίλη με αρχές Μάη, η Γερμανία το Σεπτέμβριο), στις οποίες παίζουν ρόλο οι λεγόμενες ευρωσκεπτικιστικές δυνάμεις της Ακροδεξιότητας (περισσότερο στη Γαλλία, λιγότερο στη Γερμανία). Σ' ένα

πολιτικά ρευστό περιβάλλον δεν παίρνονται αποφάσεις για το μέλλον, έστω κι αν η αστική τάξη στην πλειοψηφία της έχει ταχθεί υπέρ της ΕΕ και επομένως υπέρ του κυρίαρχου ρόλου που διαδραματίζει ο γερμανογαλλικός άξονας σ' αυτή.

Μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι κινήσεις όπως η σύνοδος των Βερσαλλιών αποσκοπούν στην ενίσχυση της σοσιαλδημοκρατίας και της χριστιανοδημοκρατίας έναντι των «ευρωσκεπτικιστών», είτε αυτοί είναι το κόμμα της Λεπέν στη Γαλλία και η AfD στη Γερμανία είτε το «Κίνημα 5 Αστέρων» στην Ιταλία. Τασσόμενοι υπέρ μιας «Ευρώπης των πολλών ταχυτήτων», Μέρκελ, Ολάντ, Τζεντιλόνι και Ραχόι έστειλαν το μήνυμα ότι αυτό που οι «ευρωσκεπτικιστές» καταγγέλλουν ως «γερμανικό κορσέ» θα πάψει να υφίσταται. Σύμφωνα με τις διακηρύξεις των τεσσάρων (τις έκαναν χωριστά, αλλά ήταν προσυμφωνημένες και συντονισμένες), τα μελλοντικά βήματα της ΕΕ δεν είναι απαραίτητα να γίνονται απ' όλα τα κράτη μέλη, αλλά μπορούν κάλλιστα να γίνονται από ομάδες κρατών που συμφωνούν σε ένα βήμα. Όπως

έλεγε η Μέρκελ πριν από ένα μήνα στη Μάλτα, «θα υπάρξει μια ΕΕ διαφορετικών ταχυτήτων, δε θα συμμετέχουν όλοι κάθε φορά σε όλα τα στάδια της ενσωμάτωσης».

«Η ενότητα δεν σημαίνει ομοιομορφία» δήλωσε ο Ολάντ. «Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τάσσομαι υπέρ της ύπαρξης νέων μορφών συνεργασίας, υπέρ νέων σχεδίων, υπέρ αυτού που αποκαλούμε διαφοροποιημένες συνεργασίες». Όπως διευκρίνισε,

ορισμένες χώρες θα μπορούν «να προχωρήσουν γρηγορότερα και ισχυρότερα χωρίς οι άλλες να αποκλείονται αλλά και χωρίς να μπορούν να θέσουν βέτο». Ετσι, διασκεδάζονται (αυτό ελπίζουν) οι εθνικιστικές ανησυχίες που σπέρνουν οι «ευρωσκεπτικιστές».

Όπως είπαμε, βρισκόμαστε ακόμα στην πρώτη αυγή μιας νέας μεταρρύθμισης της ΕΕ, όμως η κατεύθυνση που διαγράφουν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις (εκτός από Γερμανία, Γαλλία και Ιταλία, τη σύμφωνη γνώμη τους έχουν εκφράσει και οι τρεις χώρες της παλιάς Μπενελούξ, Ολλανδία, Βέλγιο και Λουξεμβούργο) δεν είναι η κατεύθυνση της «ολοκλήρωσης», που είχε οδηγήσει διάφορους ψευδομαρξιστές να ξαναζεστάνουν τις προηγούμενες δεκαετίες τις θεωρίες του «υπερ-ιμπεριαλισμού», αλλά η κατεύθυνση της χαλάρωσης, που υπαγορεύεται από τη φύση του ιμπεριαλισμού. Η θεωρητική ανάλυση του Λένιν για τον -σύμφυτο με τον ιμπεριαλισμό- εθνικισμό και τις διιμπεριαλιστικές αντιθέσεις επιβεβαιώνεται και πάλι.

βαθύ κόκκινο

Υποκρισία

Την περασμένη Κυριακή, η Αχτσιόγλου, μεταμφιεσμένη σε «υψηλόβαθμο στέλεχος του υπουργείου Εργασίας» (η τακτική της μεταμφίεσης των υπουργών παλαιότερα χρησιμοποιούνται αραιά και που, την πύκνωσαν οι πασόκοι με την έναρξη της μνημονιακής περιόδου, αλλά οι συριζαίοι την έχουν κάνει κανόνα, για να μη δεσμεύονται για τίποτα), μετά τη σχετικά σύντομη συνάντηση που είχε -παρέα με τον Τσακαλώτο- με την τρόικα, δήλωσε ότι «το ΔΝΤ δεν φαίνεται να καταλαβαίνει τι σημαίνει βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές στις συλλογικές διαπραγματεύσεις».

Η μαντάμ Αχτσιόγλου μας δουλεύει. Στα τέλη του Φλεβάρη, ο πρόεδρος της Κομισιόν Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ, απαντώντας με επιστολή του σε επιστολή που του είχαν στείλει την 1η Δεκέμβρη οι ευρωβουλευτίες Μαρία Ζοάου Ροδρίγκες (Πορτογαλία) και Γιούτα Στάινρουκ (Γερμανία), αμφοτέρες της σοσιαλδημοκρατικής ομάδας, είχε ξεκαθαρίσει πως όσα συμφωνούνται στο πλαίσιο ενός Μνημόνιου δεν είναι υποχρεωτικό να συνάδουν με το κοινοτικό κεκτημένο.

Ο Γιούνκερ, αφού υπερασπίστηκε την Κομισιόν, υπογραμμίζοντας ότι κατά τη μνημονιακή περίοδο αυτή έδρασε σε πλήρη συμμόρφωση με τις ευρωπαϊκές Συνθήκες, θύμισε πως το Δικαστήριο της ΕΕ έχει κρίνει ότι τα Μνημόνια αποτελούν δράσεις του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας, που βρίσκονται εκτός της έννομης τάξης της ΕΕ. Επομένως, όταν θεσπίζονται εθνικά μέτρα που έχουν συμφωνηθεί στο πλαίσιο του Μνημόνιου, η Ελλάδα δεν εφαρμόζει την ευρωπαϊκή νομοθεσία και επομένως η Χάρτα των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων μπορεί να παρακαμφθεί.

Δεν έχει σημασία να παρακολουθήσουμε τους νομικούς ακροβατισμούς που οι υπηρεσίες της Κομισιόν αναφέρουν στην επιστολή του Γιούνκερ προς τις ευρωβουλευτίες. Ο πυρήνας της επιχειρηματολογίας είναι εξαιρετικά απλός: πάντοτε υπάρχει ένας τρόπος για να εφαρμόσουμε αντιλαϊκές πολιτικές. Μπορούμε να φτάσουμε ακόμα και στην επιβολή καθεστώτος εξάιρεσης, όπως συμβαίνει τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα. Στήνουμε ένα μηχανισμό «διάσωσης» (EFSF/ESM) και κάνουμε πολιτικές συμφωνίες στο όνομα αυτού του μηχανισμού, ώστε να μην επηρεάζονται από το Δίκαιο της ΕΕ.

Πρέπει, όμως, να τονίσουμε ότι ακόμα και αυτό που ονομάζεται κοινοτικό κεκτημένο δεν είναι μονοσήμαντα ερμηνεύσιμο. Ο Γιούνκερ θυμίζει με νόημα τη συμφωνία για τη συγκρότηση επιτροπής ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων, που διαβουλευτήκαν με την κυβέρνηση και τους κοινωνικούς εταίρους και κατέθεσε την έκθεσή της το Σεπτέμβριο του 2016. Γιατί αναφέρεται σ' αυτή την έκθεση ο πρόεδρος της Κομισιόν; Γιατί δεν υπάρχει ούτε ένα σημαντικό θέμα στο οποίο οι «ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες» να έχουν συμφωνήσει ποια είναι η «βέλτιστη ευρωπαϊκή πρακτική». Σε όλα παρουσιάζουν τουλάχιστον δύο απόψεις, μία ήπια και μία σκληρά αντεργατική.

Να τελειώνει, λοιπόν, το παραμυθάκι με τους «κακούς» του ΔΝΤ, που δεν καταλαβαίνουν δήθεν «τι σημαίνει βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές», εν αντιθέσει με τους «καλούς» ευρωπαίους. Η κινεζοποίηση δεν είναι έκτακτο αλλά μόνιμο καθεστώς εξάιρεσης. Στην καρδιά της Ευρωζώνης στήνουν ένα ασιατικού τύπου μοντέλο εργασιακών σχέσεων, το οποίο δεν υπηρετεί μόνο την κερδοφορία (σε συνθήκες κρίσης) του κεφαλαίου που είναι επενδυμένο (ή θα επενδυθεί) στην Ελλάδα, αλλά διαμορφώνει και ένα μοντέλο «βέλτιστων ευρωπαϊκών πρακτικών», το οποίο θα χρησιμοποιείται για την άσκηση αντεργατικής πίεσης στις εργασιακές σχέσεις και στις ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ, στο όνομα του ανταγωνισμού.

Κάποτε παραμύθιαζαν τον ελληνικό λαό με τη «σύγκλιση» με τις κεντροευρωπαϊκές χώρες. Η σύγκλιση ουδέποτε υπήρξε ως διαδικασία, ενώ από το 2010 έγινε διαρκώς αυξανόμενη απόκλιση. Πλέον, θα ζητούν από τους ευρωπαίους... σύγκλιση με το ελληνικό μοντέλο.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξαμηνια συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση